

ພຣະທັມກິຈການ

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)
[11](#) [12](#) [13](#) [14](#) [15](#) [16](#) [17](#) [18](#) [19](#) [20](#)
[21](#) [22](#) [23](#) [24](#) [25](#) [26](#) [27](#) [28](#)

ກິຈການ

ຂອງ

ພວກອັດສາວົກ

1. ສັນຍາຈະຊົງປະທານພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

- 1 ທ່ານເທໂອຟິໂລເອີຍ, ໃນຫນັງສືເຫລັ້ມຕົ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ກ່າວກ່ຽວກັບສິ່ງທັງປວງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຕັ້ງຕົ້ນກະທຳແລະສັ່ງສອນ
- 2 ຈົນເຖິງວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບພຣະອົງຂຶ້ນເມືອ ຄືພາຍຫລັງທີ່ພຣະອົງຊົງສັ່ງໂດຍເດດພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດແກ່ພວກອັດສາວົກທີ່ຊົງເລືອກໄວ້ນັ້ນ
- 3 ຄັນພຣະອົງຊົງທົນທຸກທໍຣະມານ ແລ້ວໄດ້ຊົງສະແດງພຣະອົງແກ່ຄົນພວກນັ້ນດ້ວຍຫລັກຖານຫລາຍຢ່າງ ພິສູດວ່າພຣະອົງຊົງພຣະຊົນຢູ່ ແລະໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ເຂົາລະຫວ່າງສີ່ສິບວັນ ແລະໄດ້ຊົງສົນທະນາກັບເຂົາເຖິງເຮືອງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ
- 4 ໃນເວລາທີ່ພຣະອົງຊົງຮ່ວມປະຊຸມຢູ່ກັບເຂົາ ຈຶ່ງຊົງສັ່ງເຂົາບໍ່ໃຫ້ອອກໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແຕ່ໃຫ້ຄອຍຮັບຕາມພຣະສັນຍາຂອງພຣະບິດາ ຄືພຣະອົງໄດ້ຊົງບອກວ່າ, “ຕາມທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຍິນຈາກເຮົານັ້ນ ແຫລະ
- 5 ເພາະວ່າໂຢຮັນໃຫ້ບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳກໍແມ່ນ ແຕ່ຕໍ່ໄປອີກບໍ່ເທິງທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ”

ການສະເດັດສູ່ສວັນ

(ມູກ 16:19-20; ລກ 24:50-53)

- 6 ເມື່ອເຂົາໄດ້ປະຊຸມພ້ອມກັນ ເຂົາຈຶ່ງທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະຊົງຕັ້ງຣາຊອານາຈັກຄືນໃໝ່ໃຫ້ແກ່ພວກອິສຣາເອນໃນບັດນີ້ຫລື”
- 7 ພຣະອົງຊົງຕອບເຂົາວ່າ, “ບໍ່ແມ່ນຫນ້າທີ່ຂອງພວກທ່ານທີ່ຈະຮູ້ເວລາຫລືຍາມກຳນົດ ຊຶ່ງພຣະບິດາໄດ້ຊົງຕັ້ງໄວ້ດ້ວຍສິດຂອງພຣະອົງເອງ

- 8 ແຕ່ທ່ານທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບພຣະຣາຊທານຣິດເດດ ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຈະສະເດັດມາເຖິງພວກທ່ານ ແລະພວກທ່ານຈະເປັນພຍານຝ່າຍເຮົາໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ຕລອດທົ່ວແຂວງຢູດາຍ, ກັບແຂວງຊາມາເຣັງ, ແລະຈົນເຖິງທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ”
- 9 ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບພຣະອົງຂຶ້ນເມືອ ຂນະທີ່ເຂົາກຳລັງເບິ່ງຢູ່ ແລະມີເມກມາ ຮັບພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກສາຍຕາຂອງເຂົາ
- 10 ເມື່ອເຂົາກຳລັງແນມເບິ່ງຟ້າ ຂນະທີ່ພຣະອົງສະເດັດຂຶ້ນເມືອນັ້ນ ເບິ່ງແມ່, ມີສອງຄົນນຸ່ງເຄື່ອງຂາວມາປາ ກົດຢືນຢູ່ໃກ້ເຂົາ
- 11 ສອງຄົນນັ້ນຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຊາວຄາລີເລເອີຍ, ເປັນຫຍັງພວກທ່ານຈຶ່ງຢືນເບິ່ງທ້ອງຟ້າ ພຣະເຢຊູອົງນີ້ຊຶ່ງຊົງ ຮັບໄປຈາກພວກທ່ານຂຶ້ນເມືອສວັນແລ້ວ ຈະສະເດັດມາອີກເທື່ອອື່ນຢ່າງທີ່ພວກທ່ານໄດ້ເຫັນພຣະອົງຂຶ້ນ ເມື່ອຍັງສວັນນັ້ນ”

ເລືອກຄົນນຶ່ງແທນຢູດາອິສະກາຣິອິດ

- 12 ແລ້ວພວກອັດສາວົກໄດ້ລົງມາຈາກພູທີ່ຊື່ວ່າເອລາຍອິນ ກັບຄືນໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຊຶ່ງຢູ່ໄກຈາກກັນທໍ ກັບລະຍະທາງທີ່ກຳນົດໃຫ້ທຽວໃນວັນສະບາໂຕ
- 13 ເມື່ອເຂົ້າກຸງແລ້ວເຂົາເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງຂຶ້ນເມືອຍັງທ້ອງຊັ້ນເທິງທີ່ເຄີຍພັກຢູ່ນັ້ນ ມີເປໂຕ, ໂຍຮັນ, ຢາໂກໂບກັບ ອັນເດອາ, ພິລິບກັບໂທມາ, ບາຣະໂທໂລມາຍກັບມັດທາຍ, ຢາໂກໂບລູກຂອງອາລະຟາຍ, ຊີໂມນພັກ ຊາດນິຍົມ, ແລະຢູດາລູກຂອງຢາໂກໂບ
- 14 ເຂົາເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮ່ວມໃຈກັນໄຫວ້ວອນດ້ວຍຄວາມຫມັ້ນໃຈ ພ້ອມກັບພວກແມ່ຍິງແລະນາງມາຣິອາມານດາ ຂອງພຣະເຢຊູ ທັງພວກນ້ອງຊາຍຂອງພຣະອົງ
- 15 ໃນຄາວນັ້ນເປໂຕໄດ້ຢືນຂຶ້ນຖ້ຳມາກາງພື້ນຜູ້ທັງຫລາຍ ຊຶ່ງປະຊຸມກັນຢູ່ຮ່ວມທັງຫມົດມີປະມານຮ້ອຍ ຊາວຄົນ ແລະກ່າວວ່າ,
- 16 “ພື້ນຜູ້ທັງຫລາຍເອີຍ, ຂໍພຣະຄຳພີທີ່ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຊົງກ່າວລ່ວງໜ້າໄວ້ໂດຍພຣະໂອດຂອງກະ ສັດດາວິດ ຈະເປັນຕ້ອງສຳເຣັດ ຄຳນັ້ນທີ່ເວົ້າເຖິງຢູດາຊຶ່ງກາຍເປັນຜູ້ນຳຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄປຈັບພຣະເຢຊູ
- 17 ເພາະຢູດານັ້ນກຳນົບເຂົ້າໃນຈຳນວນພວກເຮົາ ແລະໄດ້ຮັບສ່ວນໃນການງານນີ້ເທື່ອອື່ນກັນ
- 18 ຝ່າຍຜູ້ນີ້ໄດ້ເອົາຄຳບຳເຫນັດແຫ່ງການຊົ່ວຂອງຕົນໄປຊີ້ດິນຕອນນຶ່ງ ແລະກຳລັ້ມລົງແຕກກາງຕົວຈົນໃສ່ ໄຫລອອກທັງຫມົດ
- 19 ເຫດການນີ້ກໍປາກົດແກ່ຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມທັງຫມົດ ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນດິນຕອນນີ້ຕາມພາສາຂອງເຂົາວ່າຮາເກນ ດາມາ ຄິດິນເລືອດ
- 20 ດ້ວຍມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະທັມເພງສັຣເສີນວ່າ, “ທີ່ຢູ່ຂອງມັນໃຫ້ກາຍເປັນບ່ອນຮ້າງເປົ່າ ຢ່າໃຫ້ມີຜູ້ໃດອາ ໄສຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ” ແລະ “ສ່ວນໜ້າທີ່ຂອງມັນໃຫ້ຄົນອື່ນຮັບແທນ”

- 21 ເຫດສິນນັ້ນໃນບັນດາຜູ້ທີ່ເປັນພວກດຽວກັບເຮົາ ຕລອດເວລາທີ່ພຣະອົງເຈົ້າເຢຊູສະເດັດເຂົ້າອອກກັບພວກເຮົາ
- 22 ຄືຕັ້ງແຕ່ບັບຕິສະມາຂອງໂຢຮັນຈົນເຖິງວັນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮັບພຣະອົງຂຶ້ນເມືອຈາກພວກເຮົາ ຄົນນຶ່ງໃນພວກນີ້ຈະຕ້ອງກາຍເປັນພຍານກັບພວກເຮົາວ່າ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຄົນພຣະຊົນແລ້ວ”
- 23 ແລ້ວເຂົາໄດ້ສເນີຊື່ສອງຄົນ ຄືໂຢເຊບທີ່ເອີ້ນວ່າບາຣະຊາບາ ມີນາມສະກຸນວ່າຢູສະໂຕ ແລະມັດເທັງ
- 24 ເຂົາຈຶ່ງພາກັນອ້ອນວອນວ່າ, “ຂ້າແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຜູ້ຊົງຢັ້ງຮູ້ຈິດໃຈຂອງຄົນທັງປວງ ຂໍພຣະອົງຊົງຊັບອກວ່າໃນສອງຄົນນີ້ພຣະອົງຊົງເລືອກເອົາຄົນໃດ
- 25 ເພື່ອເຂົ້າຮັບສ່ວນໃນການປະຕິບັດນີ້ ແລະຮັບຕໍາແໜ່ງເປັນອັດສາວົກ ຊຶ່ງຢູ່ດາໄດ້ປະຖິ້ມແລ້ວໄປສູ່ບ່ອນຂອງຕົນ”
- 26 ເຂົາຈຶ່ງໄດ້ຈົກສລາກກັນ ແລະສລາກນີ້ໄດ້ຕົກໃສ່ມັດເທັງ ມັດເທັງຈຶ່ງຖືກນັບເຂົ້າໃນພວກອັດສາວົກສິບເອັດຄົນນັ້ນ

2. ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດສະເດັດມາສະຖິດ

- 1 ເມື່ອຄົບຮອບວັນເທສການເພິນເຕຄອສ ເຂົາທັງຫມົດໄດ້ພ້ອມກັນຢູ່ໃນບ່ອນດຽວ
- 2 ໃນທັນໃດນັ້ນເກີດມີສຽງມາຈາກພ້າສວັນເຫມືອນສຽງລົມພະຍຸກ້າ ກ້ອງສນັ້ນທົ່ວເຮືອນທີ່ເຂົານັ່ງຢູ່ນັ້ນ
- 3 ມີລິ້ນເປັນຮູບເຫມືອນແປວໄຟໄດ້ປາກົດໃຫ້ເຂົາເຫັນແລະລິ້ນນັ້ນແຕກກະຈາຍອອກໄປຢູ່ເທິງເຂົາທຸກຄົນຜູ້ລະລິ້ນ
- 4 ເຂົາເຫລົ່ານັ້ນກໍເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ແລະຕັ້ງຕົ້ນປາກພາສາຕ່າງໆຕາມທີ່ພຣະວິນຍານຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາເວົ້ານັ້ນ
- 5 ຂນະນັ້ນມີຊາວຢິວທີ່ຢ່າເກງພຣະເຈົ້າມາຈາກທຸກປະເທດທົ່ວໄຕ້ພ້າ ເຂົ້າມາພັກເຊົາຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 6 ເມື່ອສຽງນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ຜູງຄົນຫລວງຫລາຍໄດ້ມາໂຮມກັນ ແລ້ວສງົນສົນເທເພາະຕ່າງຄົນກໍຕ່າງໄດ້ຍິນພວກເຫລົ່ານັ້ນເວົ້າພາສາຂອງໃຜລາວ
- 7 ຄົນທັງປວງຈຶ່ງປລາດແລະງົດອັດສະຈັນໃຈເວົ້າກັນວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ຄົນທັງຫລາຍທີ່ເວົ້າກັນຢູ່ນັ້ນແມ່ນຊາວຄາລີເລທັງຫມົດ ບໍ່ແມ່ນຫລື
- 8 ເປັນແນວໃດພວກເຮົາທຸກຄົນຈຶ່ງໄດ້ຍິນເຂົາເວົ້າພາສາບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງພວກເຮົາ
- 9 ຄືຊາວປາເທັງ ຊາວເມເດັງ ຊາວເອລາມ ແລະຄົນທີ່ຢູ່ໃນປະເທດເມໂຊໂປຕາເມັງ
- 10 ແຂວງຢູດາຍ, ແລະປະເທດກັບປາໂດເກັງ ໃນແຂວງບິນໂຕ ແລະອາເຊັງ
- 11 ທັງຊາວຢິວແລະຄົນທີ່ນັບຖືລັດທິຢິວ ຊາວເກາະກະເຣເຕແລະຊາວປະເທດອາຣະເບັງ ພວກເຮົາໄດ້ຍິນເຂົາກ່າວເຖິງມະຫາຣາຊກິດຂອງພຣະເຈົ້າໃນພາສາຂອງເຮົາເອງ”
- 12 ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງອັດສະຈັນໃຈແລະສງົນສົນເທເວົ້າກັນວ່າ, “ການນີ້ອາດຈະເປັນຢ່າງໃດຫນ້າ”

13 ແຕ່ລາງຄົນເວົ້າເຍາະເຍີ້ຍວ່າ, “ຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍເຫລົ້າອະງຸ່ນໃຫມ່”

ຄຳປາສັຍຂອງເປໂຕໃນວັນເພັ່ນຕາຄອສ

(ຍສ 2:28-32)

14 ແລ້ວເປໂຕໄດ້ຍືນຂຶ້ນກັບອັດສາວົກສິບເອັດຄົນນັ້ນ ແລະໄດ້ກ່າວຄຳປາສັຍດ້ວຍສຽງດັງໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ,
“ທ່ານຊາວຍິວ ແລະບັນດາຄົນທີ່ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມເອີຍ, ຈົ່ງຊາບເຮືອງນີ້ແລະຕັ້ງຫູຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງຂ້າ
ພະເຈົ້າ

15 ດ້ວຍວ່າຄົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ເມົາເຫລົ້າເຫມືອນດັ່ງພວກທ່ານຄິດນັ້ນ ເພາະຍັງເປັນເວລາສາມໂມງເຊົ້າຢູ່

16 ແຕ່ການນີ້ແຫລະ, ແມ່ນຕາມທີ່ໄດ້ຊົງກ່າວດ້ວຍໂຍເອນຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ,

17 “ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ ໃນຄາວສຸດທ້າຍເຮົາຈະຖອກວິນຍານຂອງເຮົາປະທານລົງໃສ່ມະນຸດທັງປວງ ລູກ
ຊາຍແລະລູກຍິງຂອງພວກທ່ານຈະທຳນວາຍ ຊາຍຫນຸ່ມຂອງພວກທ່ານຈະຜັນເຫັນ

18 ຝ່າຍເຮົາໃນຄາວນັ້ນເຮົາຈະຖອກວິນຍານຂອງເຮົາປະທານລົງໃສ່ຂ້າໃຊ້ຊາຍຍິງຂອງເຮົາ ແລະເຂົາຈະທຳ
ນວາຍ

19 ເຮົາຈະສະແດງການອັສຈັນໃນອາກາດເບື້ອງເທິງ ແລະຫມາຍສຳຄັນທີ່ແຜ່ນດິນໂລກເບື້ອງລຸ່ມ ຄືເລືອດ
ແລະໄຟກັບອາຍຄວັນ

20 ກ່ອນວັນອັນໃຫຍ່ແລະຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະອົງເຈົ້າຈະມາເຖິງ ດວງອາທິດຈະເກີດມິດມົວ ດວງຈັນຈະກາຍ
ເປັນເລືອດ

21 ແລ້ວກໍຈະເປັນດັ່ງນີ້ ຄືບຸກຄົນໃດທີ່ຮ້ອງອອກພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຈະລອດພົ້ນ”

22 ຊາວອິສຣາເອນທັງຫລາຍເອີຍ, ຈົ່ງຟັງຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານີ້ ຄືເຢຊູໄທນາຊາເຮັດເປັນຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊີ້ແຈງ
ໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ ດ້ວຍການອິດທິຣິດ, ການອັສຈັນ ແລະຫມາຍສຳຄັນຕ່າງໆ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳໃນ
ຖ້ຳມາກາງພວກທ່ານດ້ວຍ ທ່ານຜູ້ນັ້ນ ດັ່ງທີ່ພວກທ່ານຮູ້ຢູ່ແລ້ວ

23 ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ຖືກມອບໄວ້ ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກຳນົດຄາດຫມາຍແລະຊົງຮູ້ໄວ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນນັ້ນ ພວກ
ທ່ານໄດ້ໃຫ້ຄົນນອກສາສນາຄົງພຣະອົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນແລະປະທານຊີວິດເສັງ

24 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ ດ້ວຍຊົງປັດພຣະອົງໃຫ້ອອກຈາກຄວາມເຈັບປວດແຫ່ງຄວາມ
ຕາຍ ເພາະຄວາມຕາຍສະກັດຈ່ອງພຣະອົງໄວ້ບໍ່ໄດ້

25 ເພາະກະສັດດາວິດໄດ້ຊົງກ່າວເຖິງພຣະອົງວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ແນມເບິ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ສເມີ ເພາະ
ວ່າພຣະອົງປະທັບຢູ່ກ້ຳຂວາຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຂ້າພະເຈົ້າຈະບໍ່ສະທ້ານຫວັ່ນໄຫວ

26 ເພາະເຫດນີ້ຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງປິຕິຍິນດີ ແລະລິ້ນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮ້ອງຊົມຊື່ນຍິນດີ ອີກປະການ
ນຶ່ງ ເນື້ອຕົວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະພັກຜ່ອນຢູ່ໃນຄວາມໄວ້ໃຈ

27 ເພາະພຣະອົງເຈົ້າຈະບໍ່ຊົງປະຖິ້ມ ຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພະອົງໄວ້ໃນແດນມໍຣະນາ ທັງຈະບໍ່ໃຫ້ຜູ້ບໍຣິສຸດ
ຂອງພຣະອົງເປື້ອຍເນົາໄປ

- 28 ພຣະອົງໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງຮູ້ທາງແຫ່ງຊີວິດ ພຣະອົງຈະຊົງໂຜດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເຕັມບໍຣິບູນດ້ວຍຄວາມຍິນດີເພາະຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ”
- 29 “ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຂ້າພະເຈົ້າມີສິດທີ່ຈະກ່າວຢ່າງເຊື່ອຫມັ້ນ ໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຟັງເຖິງເຮືອງກະສັດດາວິດບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົານັ້ນວ່າ ທ່ານສິ້ນຊີວິດແລະຖືກບັນຈຸໄວ້ແລ້ວ ແລະອຸບໂມງຂອງທ່ານຍັງຢູ່ຖ້າມກາງພວກເຮົາຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
- 30 ທ່ານເປັນຜູ້ທຳນາຍ ແລະຊາບວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນຍາແກ່ທ່ານດ້ວຍຄຳສາບານວ່າ ຈະປະທານຜູ້ນຶ່ງໃນວົງຕະກູນຂອງທ່ານໃຫ້ປະທັບເທິງພຣະທີ່ນຶ່ງຂອງທ່ານ
- 31 ກະສັດດາວິດກໍຊົງລ່ວງຮູ້ເຫດການນີ້ໄວ້ກ່ອນ ຈຶ່ງຊົງກ່າວເຖິງການຄືນພຣະຊົນຂອງອົງພຣະຄຣິດວ່າ, “ພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຊົງປະຖິ້ມທ່ານໄວ້ໃນແດນມໍຣະນາທັງເນື້ອຕົວຂອງທ່ານກໍຈະບໍ່ເປື້ອຍເນົາໄປ”
- 32 ພຣະເຢຊູນີ້ແຫລະ, ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຄືນພຣະຊົນແລ້ວ ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນພຍານເຖິງເຮືອງນີ້
- 33 ເມື່ອຊົງຖືກຍົກຂຶ້ນຢູ່ທີ່ພຣະຫັດກຳຂວາຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະໄດ້ຊົງຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຈາກພຣະບິດາຕາມພຣະສັນຍາ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຖອກພຣະວິນຍານນັ້ນລົງມາດັ່ງພວກທ່ານໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນແລ້ວນັ້ນ
- 34 ເຫດວ່າກະສັດດາວິດບໍ່ຂຶ້ນໄປຍັງສວັນ ແລະທ່ານເອງໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຊົງກ່າວແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າວ່າ ຈຶ່ງນຶ່ງທີ່ຂວາມືຂອງເຮົາ,
- 35 ຈົນກວ່າເຮົາຈະປາບສັດຕູຂອງທ່ານໃຫ້ຢູ່ໃຕ້ຕີນຂອງທ່ານ”
- 36 ເຫດສັນນັ້ນໃຫ້ຍາດວົງອິສຣາເອນຮູ້ຄັກແນ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກພຣະເຢຊູນີ້ ຊຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຕອກຕິດໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນນັ້ນ ຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນທັງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະເປັນພຣະຄຣິດ
- 37 ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍຮູ້ສຶກເຈັບຊ້ຳກິນແຫນງໃຈ ຈຶ່ງກ່າວແກ່ເປໂຕແລະອັຄສາວິກວ່າ, “ພີ່ນ້ອງເອີຍ, ພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດ?”
- 38 ຝ່າຍເປໂຕຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈຶ່ງຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່ ແລະຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງອົງພຣະເຢຊູຄຣິດທຸກຄົນ ເພື່ອການຊົງຍົກບາບໂທດຂອງພວກທ່ານ ແລ້ວພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບຂອງພຣະຣາຊທານຄືພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ
- 39 ດ້ວຍວ່າພຣະສັນຍານັ້ນກໍມີໄວ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ, ກັບລູກຫລານຂອງພວກທ່ານ ແລະແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກ ຄືແກ່ທຸກຄົນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາຊົງເອີ້ນມາເຝົ້າພຣະອົງນັ້ນ”
- 40 ແລະເປໂຕໄດ້ກ່າວສັ່ງເຂົາຫລາຍປະການອີກ ແລະເຕືອນສະຕິເຂົາວ່າ, “ຈຶ່ງເອົາຕົວລອດພົ້ນຈາກເຊື້ອຊາດອັນຄົດລ້ຽງນີ້ເສັ້ງ”
- 41 ຝ່າຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຊື່ອຮັບຟັງຖ້ອຍຄຳຂອງເປໂຕກໍໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນວັນນັ້ນມີຄົນຕື່ມເຂົ້າເປັນລູກສິດປະມານສາມພັນຄົນ

42 ແລະເຂົາໄດ້ຫມັ້ນຄົງຢູ່ໃນຄຳສອນຂອງພວກອັດສາວິກ, ໃນການຮ່ວມໃຈກັນ, ໃນການຫັກເຂົ້າຈີ່ ແລະໃນການໄຫວ້ວອນ

ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງພວກສິດ

43 ທຸກຄົນເກີດມີຄວາມຍ້ານຍຳນັບຖື ສ່ວນພວກອັດສາວິກກໍໄດ້ເຮັດການອັດສະຈັນແລະຫມາຍສຳຄັນຫລາຍປະການ

44 ບັນດາຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖືນັ້ນກໍໄດ້ຢູ່ຮ່ວມກັນ ແລະຊັບສິ່ງຂອງຂອງເຂົາເຫລົ່ານັ້ນເຂົາກໍຖືເປັນຂອງສ່ວນຮວມ

45 ແລະເຂົາໄດ້ຂາຍທີ່ດິນແລະຊັບສິ່ງຂອງ ມາແຈກຢາຍໃຫ້ຄົນທັງປວງຕາມທີ່ທຸກຄົນຕ້ອງການ

46 ເຂົາໄດ້ຫມັ້ນຮ່ວມປະຊຸມໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານທຸກວັນ ແລະຫັກເຂົ້າຈີ່ ຕາມເຮືອນຂອງເຂົາ ຮ່ວມຮັບປະທານອາຫານດ້ວຍຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີແລະໃຈສັດຊື່

47 ທັງໄດ້ສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ ແລະພົລເມືອງທັງຫມົດກໍຊອບໃຈນຳ ຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຊຶ່ງກຳລັງຈະລອດພົ້ນນັ້ນມາເຂົ້າກັບພວກສິດທຸກໆວັນ

3. ຄົນງ່ອຍຜູ້ນຶ່ງດີພາຍາດທີ່ປະຕູງາມ

1 ຝ່າຍເປໂຕກັບໂຢຮັນກຳລັງຂຶ້ນໄປຈະເຂົ້າບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ເປັນຍາມອ້ອນວອນຄືເວລາເກົ້າໂມງ

2 ມີຊາຍຄົນນຶ່ງເປັນງ່ອຍຕັ້ງແຕ່ຢູ່ໃນທ້ອງແມ່ ຊຶ່ງເຂົາເຄີຍຫາມມາວາງໄວ້ທຸກວັນທີ່ຮິມປະຕູບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ຊຶ່ງມີຊື່ວ່າປະຕູງາມ ເພື່ອໃຫ້ຂໍທານຈາກຄົນທີ່ເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານນັ້ນ

3 ເມື່ອຄົນນັ້ນເຫັນເປໂຕກັບໂຢຮັນຈະເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານກໍຂໍທານ

4 ຝ່າຍເປໂຕກັບໂຢຮັນກໍເພ່ງເບິ່ງຄົນນັ້ນບອກວ່າ, “ຈົ່ງເບິ່ງພວກເຮົາ”

5 ແລະຄົນນັ້ນໄດ້ລໍເບິ່ງ ນຶກວ່າຈະໄດ້ຮັບສິ່ງນຶ່ງຈາກທ່ານ

6 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ກ່າວວ່າ, “ເງິນແລະຄຳເຮົາບໍ່ມີ ແຕ່ອັນທີ່ເຮົາມີຢູ່ນັ້ນເຮົາຈະໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ ຄືໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູໄທນາຊາເຮັດຈົ່ງຢ່າງໄປ”

7 ແລ້ວເປໂຕຈັບມືເບື້ອງຂວາຜູ້ນັ້ນດຶງຂຶ້ນ ໃນທັນໃດນັ້ນຕີນແລະຂໍ້ຕີນຂອງເຂົາກໍມີແຮງມາ

8 ເຂົາໄດ້ໂດດຢືນຂຶ້ນຢ່າງໄປມາ ແລ້ວເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານພ້ອມກັນກັບທ່ານທັງສອງ ຢ່າງແລະເຕັ້ນພ້ອມສັຣເສີນພຣະເຈົ້າໄປ

9 ພົລເມືອງທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນຜູ້ນັ້ນຢ່າງໄປມາສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ

10 ຈົ່ງຮູ້ວ່າເປັນຄົນນັ້ນທີ່ເຄີຍນຶ່ງຂໍທານຢູ່ທີ່ປະຕູງາມແຫ່ງບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ເຂົາຈຶ່ງພາກັນເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມງົດງໍ້ອັສຈັນໃຈເພາະເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ຄົນນັ້ນ

ຄຳປາສັຍຂອງເປໂຕທີ່ລະບຽງຂອງໂຊໂລໂມນ

11 ເມື່ອຄົນນັ້ນຍັງຈັບຫນ່ວງເປໂຕແລະໂຢຮັນຢູ່ ພົລເມືອງທັງປວງກໍອັດສະຈັນໃຈ ຈຶ່ງແລ່ນມາຫາເຂົາທີ່ລະບຽງຊຶ່ງມີຊື່ວ່າລະບຽງໂຊໂລໂມນ

- 12 ເມື່ອເປໂຕໄດ້ເຫັນດັ່ງນັ້ນກໍກ່າວແກ່ພິລເມືອງວ່າ, “ຊາວອິສຣາເອນເອີຍ, ເປັນຫຍັງພວກທ່ານພາກັນປລາດໃຈດ້ວຍເຮືອງຂອງຄົນນີ້ ແລະເພ່ງເບິ່ງພວກເຮົາເຫມືອນກັບວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ຢ່າງໄດ້ໂດຍອຳນາດຂອງເຮົາເອງ ຫລືດ້ວຍການທີ່ພວກເຮົານັບຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ
- 13 ພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ພຣະເຈົ້າຂອງອີຊາກ ແລະຂອງຢາໂຄບ ຄືພຣະເຈົ້າຂອງບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາ ໄດ້ຊົງໂຜດປະທານພຣະກຽດແດ່ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງຄື ພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ທໍຣະຍົດຕໍ່ພຣະອົງແລະໄດ້ປະຕິເສດພຣະອົງ
- 14 ຊຶ່ງເປັນອົງບໍຣິສຸດແລະຊອບທັມ ແລະໄດ້ຂໍທ່ານປ່ອຍຜູ້ຂ້າຄົນໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ
- 15 ຈຶ່ງຂ້າພຣະອົງຜູ້ຊົງເປັນເຈົ້າຊີວິດເສັງ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະອົງເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ ຝ່າຍພວກເຮົາເປັນພຍານໃນເຮືອງນີ້
- 16 ໂດຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງ ພຣະນາມນັ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ມີແຮງຂຶ້ນ ຄືຜູ້ຊຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍເຫັນ ແລະຮູ້ຈັກນີ້ກໍແມ່ນຄວາມເຊື່ອຊຶ່ງເກີດດ້ວຍພຣະອົງນັ້ນທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຄົນນີ້ດີເປັນປົກກະຕິຕໍ່ຫນ້າທ່ານທັງຫລາຍ
- 17 “ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ບັດນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ແລ້ວວ່າ ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເຮັດໄປຕາມຄວາມບໍ່ຮູ້ ທັງພວກເຈົ້ານາຍຂອງທ່ານກໍເຮັດເຫມືອນກັນ
- 18 ແຕ່ເຫດເຫລົ່ານັ້ນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະກາດໄວ້ລ່ວງຫນ້າ ໂດຍປາກຂອງພວກຜູ້ທຳນວາຍທັງຫມົດວ່າ ພຣະຄຣິດຂອງພຣະອົງຕ້ອງທົນທຸກທໍຣະມານ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໃຫ້ສໍາເຣັດດັ່ງນີ້
- 19 ເຫດສັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຖືມໃຈເກົາເອົາໃຈໃຫມ່ແລ້ວຫລົບລ່າວຕ່າວຄືນ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະຊົງລົບລ້າງຄວາມຜິດບາບຂອງພວກທ່ານເສັງ
- 20 ເພື່ອເວລາແຫ່ງຄວາມພັກຜ່ອນຢ່ອນໃຈ ຈະໄດ້ມາຈາກພຣະພັກຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ຊົງໃຊ້ພຣະຄຣິດຊຶ່ງຊົງກຳນົດໄວ້ແລ້ວນັ້ນມາເພື່ອທ່ານທັງຫລາຍ ຄືພຣະເຢຊູ
- 21 ພຣະອົງນັ້ນພ້າສວັນຈະຕ້ອງຮັບໄວ້ຈົນເຖິງເວລາເມື່ອສິ່ງສາຣະພັດຈະຕັ້ງຂຶ້ນໃຫມ່ ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍປາກຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມບໍຣິສຸດຂອງພຣະອົງ ຕັ້ງແຕ່ຄາວບູຮານມາ
- 22 ສ່ວນໂມເຊໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າ, “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງທ່ານທັງຫລາຍຈະຊົງໃຫ້ຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນຶ່ງ ເກີດຂຶ້ນຈາກຈຳພວກພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານເຫມືອນຢ່າງເຮົາ ພວກທ່ານຈະຕ້ອງເຊື່ອຟັງທຸກສິ່ງທີ່ທ່ານຈະບອກແກ່ພວກທ່ານ
- 23 ແລ້ວກໍຈະໄດ້ເປັນມາດັ່ງນີ້ວ່າ ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຊື່ອຟັງຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້ນັ້ນ ຄົນນັ້ນຈະຖືກຕັດຂາດໃຫ້ຈົບຫາຍໄປຈາກພິລເມືອງ”
- 24 ບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ໄດ້ກ່າວໄວ້ ນັບຕັ້ງແຕ່ຊາມູເອນເປັນລຳດັບມາ ກໍໄດ້ປະກາດເຖິງຄາວນີ້ເຫມືອນກັນ

- 25 ທ່ານທັງຫລາຍເປັນລູກຫລານຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ແລະຂອງພຣະສັນຍາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສັນໄວ້ແກ່
ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກທ່ານ ຄືໄດ້ຊົງກ່າວກັບອັບຣາຮາມວ່າ “ຄອບຄົວທັງຫມົດທີ່ແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້
ພອນເພາະເຊື້ອສາຍຂອງເຈົ້າ”
- 26 ເມື່ອພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ອົງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງເປັນຄົນມາແລ້ວ ກໍຊົງໃຊ້ພຣະອົງມາຍັງທ່ານທັງ
ຫລາຍກ່ອນ ເພື່ອອວຍພຣະພອນແກ່ພວກທ່ານ ໂດຍໃຫ້ທຸກຄົນກັບຈາກການຊົ່ວຮ້າຍຂອງຕົນ”

4. ເປໂຕແລະໂຢຮັນຕໍ່ຫນ້າສານສູງສຸດ

- 1 ຂນະທີ່ເປໂຕກັບໂຢຮັນຍັງກ່າວກັບພິລເມືອງ ພວກປະໂຣຫິດ ກັບນາຍທະຫານຮັກສາພຣະວິຫານ ແລະ
ພວກຊາດູກາຍເຂົ້າມາຫາທ່ານທັງສອງ
- 2 ເຂົາຂັດໃຈໃນການທີ່ທ່ານທັງສອງໄດ້ສັ່ງສອນ ແລະປະກາດແກ່ພິລເມືອງເຖິງເລື່ອງການຄືນມາຈາກຕາຍ
ໂດຍອ້າງວ່າພຣະເຢຊູຄືນພຣະຊົນແລ້ວ
- 3 ເຂົາຈຶ່ງຈັບທ່ານທັງສອງໄປຂັງໄວ້ໃນຄຸກຈົນເຖິງມື້ຫນ້າ ເພາະເປັນເວລາຄໍ່າແລ້ວ
- 4 ສ່ວນຄົນທີ່ໄດ້ຍິນຄໍາສອນນັ້ນມີຫລາຍຄົນໄດ້ເຊື່ອ ຈໍານວນຜູ້ຊາຍຕື່ມຂຶ້ນຈົນນັບໄດ້ປະມານຫ້າພັນຄົນ
- 5 ຕົກມື້ຫນ້າມາມີການປະຊຸມກັນຢູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມລະຫວ່າງພວກເຈົ້ານາຍ ພວກເຖົ້າແກ່ ແລະພວກນັກທັມ
- 6 ທັງອັນນາ ມະຫາປະໂຣຫິດ ແລະກາຍະຟາ ໂຢຮັນ ອາເລັກຊັນໂດກັບຄົນອື່ນໆ ທີ່ເປັນຍາດຂອງມະຫາ
ປະໂຣຫິດນັ້ນ
- 7 ເພື່ອເຂົາໄດ້ໃຫ້ເປໂຕແລະໂຢຮັນຍືນຢູ່ຖ້າມກາງພວກເຂົາແລ້ວ ຈຶ່ງໂຈດຖາມວ່າ, “ທ່ານທັງສອງໄດ້ເຮັດ
ການນີ້ໂດຍຮີດອັນໃດຫລືໂດຍນາມອັນໃດ”
- 8 ຂນະນັ້ນເປໂຕເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດ ຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ພວກທ່ານຜູ້ປົກຄອງພິລເມືອງແລະເຖົ້າແກ່
ທັງຫລາຍເອີຍ,
- 9 ວັນນີ້ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍຈະໂຈດຖາມຂ້າພະເຈົ້າທັງສອງ ເຖິງຄຸນຄວາມດີທີ່ໄດ້ເຮັດແກ່ຄົນພິການຜູ້ນັ້ນວ່າ
ເຂົາໄດ້ດີປົກກະຕິດ້ວຍຢ່າງໃດ
- 10 ກໍໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍກັບບັນດາພິລເມືອງອິສຣາເອນຊາບວ່າ ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດໄທນາຊາ
ເຮັດ ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຕອກຄົງໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນພຣະຊົນ ດ້ວຍພຣະ
ອົງນັ້ນແຫລະ, ຄົນຜູ້ນີ້ຈຶ່ງດີປົກກະຕິຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າພວກທ່ານ
- 11 ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, “ເປັນຫິນທີ່ພວກທ່ານຜູ້ເປັນພວກຊ່າງກໍໄດ້ປະຖິ້ມບໍ່ຍອມໃຊ້ ຊຶ່ງໄດ້ກາຍເປັນຫິນເສົາ
ເອກແລ້ວ”
- 12 ໃນຜູ້ອື່ນຄວາມລອດພົ້ນ ດ້ວຍວ່າບໍ່ມີນາມຊື່ອື່ນໃດທີ່ວິຕ້ຟ້າ ທີ່ຊົງປະທານແກ່ມະນຸດ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາທັງ
ຫລາຍຕ້ອງໄດ້ພົ້ນ”

- 13 ເມື່ອເຂົາໄດ້ເຫັນຄວາມກ້າຫານຂອງເປໂຕກັບໂຢຮັນ ແລະສັງເກດວ່າທ່ານທັງສອງຂາດການສຶກສາ ແລະ ເປັນຄົນທຳມະດາສາມັນ ກໍປລາດໃຈ ແລ້ວສຳນຶກໄດ້ວ່າຄົນທັງສອງເຄີຍຢູ່ກັບພຣະເຢຊູ
- 14 ເມື່ອເຂົາເຫັນຄົນທີ່ດີພຍາດນັ້ນຢູ່ກັບເປໂຕແລະໂຢຮັນ ເຂົາຈຶ່ງບໍ່ມີຂໍ້ທີ່ຈະປະຕິເສດໄດ້
- 15 ແຕ່ເມື່ອສັ່ງໃຫ້ເປໂຕກັບໂຢຮັນອອກໄປຈາກທີ່ປະຊຸມແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງປຶກສາກັນ
- 16 ວ່າ, “ພວກເຮົາຈະເຮັດແນວໃດກັບຄົນທັງສອງນີ້ຫນໍ ເພາະການທີ່ເຂົາໄດ້ເຮັດຫມາຍສຳຄັນ ກໍຊ່າລືປາກົດ ແກ່ຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ແລະພວກເຮົາກໍປະຕິເສດບໍ່ໄດ້
- 17 ແຕ່ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຮືອງນີ້ແຜ່ກວ້າງອອກໄປໃນຖ້ຳມາກາງພົລເມືອງ ໃຫ້ພວກເຮົາຫ້າມຊູ່ເຂົາບໍ່ໃຫ້ອ້າງອອກນາມ ຊື່ນັ້ນແກ່ຜູ້ໃດຈັກເທື່ອ”
- 18 ເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນເປໂຕແລະໂຢຮັນມາ ແລ້ວຫ້າມເດັດຂາດບໍ່ໃຫ້ກ່າວຫລືສອນຢ່າງນຶ່ງຢ່າງໃດໃນນາມຂອງພຣະ ເຢຊູນັ້ນ
- 19 ຝ່າຍເປໂຕກັບໂຢຮັນໄດ້ຕອບເຂົາວ່າ, “ທີ່ຈະຟັງຄຳຂອງພວກທ່ານຫລາຍກວ່າຈະຟັງຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ ຈະ ເປັນການຊອບທັມຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າຫລື ຂໍພວກທ່ານຈົ່ງພິຈາລະນາເບິ່ງ
- 20 ເພາະວ່າຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ທີ່ຈະໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າອຳໄວ້ໃນສິ່ງທີ່ໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນແລ້ວ”
- 21 ແລະເມື່ອຊູ່ເຂົາທັງສອງອີກແລ້ວກໍປ່ອຍໄປ ບໍ່ເຫັນມີເຫດທີ່ຈະໃສ່ໂທດຢ່າງໃດ ເພາະເຫັນແກ່ພົລເມືອງ ດ້ວຍວ່າຄົນທັງປວງພາກັນສັຮເສີນພຣະເຈົ້າ ເນື່ອງດ້ວຍເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ
- 22 ເພາະວ່າຄົນທີ່ດີພຍາດດ້ວຍຫມາຍສຳຄັນນັ້ນມີອາຍຸເກີນກວ່າສີ່ສິບປີແລ້ວ

ພວກສິດອ້ອນວອນຂໍຄວາມກ້າຫານ

- 23 ເມື່ອຖືກປ່ອຍແລ້ວທ່ານທັງສອງກໍໄປຫາເພື່ອນຜູງຂອງຕົນ ແລະເລົ່າເຮືອງທັງຫມົດທີ່ພວກປະໂຮຫິດຕົນ ໃຫຍ່ແລະພວກເຖົ້າແກ່ໄດ້ເວົ້າແກ່ຕົນນັ້ນ
- 24 ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຍິນແລ້ວ ກໍພ້ອມໃຈກັນຍົກສູງຂຶ້ນທູນພຣະເຈົ້າວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະເຈົ້າຕົນມະຫາຣາຊ ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງພ້າສວັນ ແຜ່ນດິນໂລກ ນ້ຳທະເລກັບສັພສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນບ່ອນເຫລົ່ານັ້ນ
- 25 ພຣະອົງຊົງກ່າວໄວ້ໂດຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ດ້ວຍປາກດາວິດບັນພະບຸຣຸດຂອງຂ້າພຣະອົງທັງຫລາຍ ຄື ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງວ່າ, “ດ້ວຍເຫດໃດຊົນຕ່າງຊາດຈຶ່ງຮ້າຍແຮງຂຶ້ນ ແລະຊົນຊາດທັງຫລາຍຈຶ່ງຄິດປອງ ຮ້າຍເປັນການເປົ່າໆ
- 26 ບັນດາກະສັດແຫ່ງແຜ່ນດິນໂລກຕັ້ງຕົວຂຶ້ນ ແລະຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຊຸມນຸມກັນຕໍ່ສູ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຕໍ່ສູ້ຜູ້ ທີ່ພຣະອົງຊົງທົດສົງ”
- 27 ຈົງແທ້ໃນເມືອງນີ້ ທັງເຮໂຣດແລະບິນຕີອຸສປິລາດ ກັບຄົນຕ່າງຊາດ ແລະຊາວອິສຣາເອນ ໄດ້ປະຊຸມກັນ ຕໍ່ສູ້ພຣະເຢຊູຜູ້ຮັບໃຊ້ບໍຣິສຸດຂອງພຣະອົງ ທີ່ຊົງທົດສົງໄວ້ແລ້ວ
- 28 ເພື່ອໃຫ້ສິ່ງສາຣະພັດຕາມທີ່ພຣະທັດແລະພຣະທັຍຂອງພຣະອົງຊົງກຳນົດ ຕັ້ງແຕ່ກ່ອນມາແລ້ວນັ້ນເກີດຂຶ້ນ

- 29 ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບັດນີ້ ຂໍໂຜດທອດພຣະເນດການຊູ່ເຂັນຂອງເຂົາ ແລະຂໍໂຜດໃຫ້ຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງກ່າວພຣະທັມຂອງພຣະອົງດ້ວຍໃຈກ້າ
- 30 ໂດຍການຊົງຢຽດພຣະທັດຂອງພຣະອົງອອກ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ດີພຍາດແລະໂຜດໃຫ້ຫມາຍສໍາຄັນກັບການອັສຈັນບັງເກີດຂຶ້ນ ໂດຍພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຜູ້ຮັບໃຊ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ”
- 31 ເມື່ອເຂົາອ້ອນວອນຈົບລົງແລ້ວ ບ່ອນທີ່ເຂົາປະຊຸມກັນນັ້ນກໍສະທ້ານຫວັ່ນໄຫວ ແລະຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດທຸກຄົນ ຈຶ່ງພາກັນກ່າວພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍໃຈກ້າຫານ

ທຸກສິ່ງເປັນຂອງກາງ

- 32 ອັນນຶ່ງຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອນັ້ນກໍເປັນນ້ຳນຶ່ງໃຈດຽວກັນ ແລະບໍ່ມີຈັກຄົນອ້າງວ່າສິ່ງຂອງທີ່ຈົນມີຢູ່ນັ້ນເປັນຂອງສ່ວນຕົວ ແຕ່ຖືວ່າສິ່ງຂອງທັງຫມົດເປັນຂອງກາງ
- 33 ຝ່າຍພວກອັຄສາວົກກໍເຕັມໄປດ້ວຍຮິດເດດອັນໃຫຍ່ ແລະເປັນພຍານວ່າພຣະເຢຊູເຈົ້າໄດ້ຊົງຄົນພຣະຊົນແລ້ວ ແລະພຣະຄຸນອັນໃຫຍ່ໄດ້ຢູ່ກັບເຂົາທຸກຄົນ
- 34 ເພາະວ່າໃນພວກເຂົານັ້ນບໍ່ມີຜູ້ໃດຂັດສົນ ດ້ວຍວ່າບຸກຄົນໃດມີໂຮ່ນາຫລືຍ້າວເຮືອນກໍໄດ້ຂາຍເສັງ ແລະນໍາເງິນຄ່າຂອງທີ່ຂາຍໄດ້ນັ້ນ
- 35 ມາມອບໄວ້ໃນມືຂອງພວກອັຄສາວົກ ແລ້ວຈຶ່ງມີການແຈກຢາຍໃຫ້ທຸກຄົນຕາມທີ່ຕ້ອງການ
- 36 ຝ່າຍໂຢເຊຟທີ່ອັຄສາວົກເອີ້ນວ່າບາຣ໌ນາບັສ (ແປວ່າ ຜູ້ມີໃຈອຸດຫນູນ) ເປັນພວກເລວີໄທເກາະໄຊປຣັສ
- 37 ກໍໄດ້ຂາຍນາຂອງຕົນທັງນຶ່ງ ແລ້ວນໍາເງິນຈໍານວນນັ້ນມາມອບໃຫ້ແກ່ພວກອັຄສາວົກ

5. ອານາເນັງກັບຊະພິຣາ

- 1 ແຕ່ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ອານາເນັງ ພ້ອມກັບພັຣຍາຊື່ຊະພິຣາ ໄດ້ຂາຍທີ່ດິນຂອງຕົນ
- 2 ສ່ວນເງິນຈໍານວນນັ້ນອານາເນັງໄດ້ມັງນໄວ້ສ່ວນນຶ່ງ ແລະພັຣຍາຂອງຕົນກໍຮູ້ນໍາ ແລ້ວສ່ວນນຶ່ງອານາເນັງໄດ້ນໍາມາມອບໄວ້ແກ່ພວກອັຄສາວົກ
- 3 ຝ່າຍເປໂຕຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ອານາເນັງເອີຍ, ດ້ວຍເຫດໃດໃຈຂອງເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຊາຕານ ເຈົ້າຈຶ່ງຕົວະຕໍ່ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ແລະໄດ້ມັງນຄ່າທີ່ດິນນັ້ນໄວ້ສ່ວນນຶ່ງ
- 4 ເມື່ອດິນນັ້ນບໍ່ທັນໄດ້ຂາຍກໍເປັນຂອງເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນຫລື ແລະເມື່ອຂາຍແລ້ວເງິນນັ້ນກໍຢູ່ໃນອໍານາດຂອງເຈົ້າ ບໍ່ແມ່ນຫລື ມີເຫດໃດເກີດຂຶ້ນຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າຄິດດັ່ງນີ້ໃນໃຈ ທີ່ເຈົ້າໄດ້ຕົວະນັ້ນບໍ່ແມ່ນຕົວະມະນຸດແຕ່ຕົວະພຣະເຈົ້າ”
- 5 ເມື່ອອານາເນັງໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄໍາເຫລົ່ານັ້ນກໍລົມລົງຕາຍເສັງ ຄັນຄົນທັງປວງໄດ້ຍິນເຮື່ອງນັ້ນກໍເກີດມີຄວາມສະດັງຕົກໃຈ
- 6 ຝ່າຍພວກຊາຍຫນຸ່ມໄດ້ລຸກຂຶ້ນທໍ່ສົບເຂົາໄວ້ ແລ້ວຫາມອອກໄປຝັງເສັງ
- 7 ຫລັງຈາກນັ້ນປະມານສາມຊົ່ວໂມງພັຣຍາຂອງເຂົາເຂົ້າມາ ໂດຍຍັງບໍ່ຮູ້ເຖິງເຮື່ອງທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ

- 8 ຝ່າຍເປໂຕໄດ້ຖາມນາງວ່າ, “ຈົ່ງບອກເຮົາດູ ເຈົ້າທັງສອງຂາຍທີ່ດິນໄດ້ຮາຄາເທົ່ານັ້ນຫລື” ນາງໄດ້ຕອບວ່າ, “ໂດຍ, ໄດ້ເທົ່ານັ້ນແລ້ວ”
- 9 ເປໂຕຈຶ່ງຖາມນາງວ່າ, “ເປັນດ້ວຍເຫດໃດ ເຈົ້າທັງສອງຈຶ່ງພ້ອມໃຈກັນທົດລອງພຣະວິນຍານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເບິ່ງແມ່, ຕົນຂອງພວກທີ່ໄປຝັງສົບຜົວຂອງເຈົ້າກໍມາເຖິງປະຕູແລ້ວ ເຂົາຈະຫາມສົບຂອງເຈົ້າອອກໄປເຫມືອນກັນ”
- 10 ໃນທັນໃດນັ້ນນາງກໍລົ້ມລົງຕາຍແຄມຕົນຂອງເປໂຕ ເມື່ອພວກຊາຍໜຸ່ມເຂົ້າມາກໍເຫັນວ່ານາງຕາຍແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງຫາມສົບນັ້ນອອກໄປຝັງໄວ້ຂ້າງສົບສາມີຂອງນາງ

11 ຝ່າຍຄຣິສຕະຈັກທັງຫມົດ ແລະຄົນທັງປວງທີ່ໄດ້ຍິນເຫດການນີ້ ກໍເກີດມີຄວາມສະດູ່ງຕົກໃຈ

ຫມາຍສໍາຄັນແລະການອັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງເກີດຂຶ້ນ

- 12 ມີຫມາຍສໍາຄັນແລະການອັດສະຈັນຫລາຍຢ່າງທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍມືຂອງພວກອັດສາວົກໃນຖ້າມກາງພິລເມືອງ,,,,,, (ພວກສາວົກທັງຫມົດໄດ້ພ້ອມກັນຢູ່ໃນລະບຽງຂອງໂຊໂລໂມນ
- 13 ສ່ວນຄົນອື່ນໆນັ້ນບໍ່ມີໃຜກ້າເຂົ້າມາຕິດພັນຢູ່ນໍາ ແຕ່ພິລເມືອງສັຣເສີນຍ້ອງຍໍເຂົາຢູ່
- 14 ແລະມີຊາຍແລະຍິງຈໍານວນຫລວງຫລາຍທີ່ເຊື່ອໃນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຕໍ່ມເຂົ້າມາຫລາຍກວ່າເກົ່າອີກ),,,,,,,
- 15 ຈົນວ່າເຂົາໄດ້ເອົາຄົນເຈັບປ່ວຍໃສ່ບ່ອນນອນນ້ອຍໃຫຍ່ ຫາມອອກໄປວາງໄວ້ຕາມທົນທາງ ເພື່ອວ່າເມື່ອເປໂຕຢ່າງຜ່ານໄປນັ້ນ ຢ່າງຫນ້ອຍເງົາຂອງທ່ານຈະໄດ້ຖືກບາງຄົນ
- 16 ແລະມີຄົນຈໍານວນຫລາຍໄດ້ອອກມາຈາກເມືອງຕ່າງໆ ທີ່ຢູ່ລ້ອມຮອບກຸງເຢຣູຊາເລັມນໍາຄົນເຈັບປ່ວຍມາ ແລະຄົນທີ່ຖືກຜີຖ່ອຍຮ້າຍບຽດບຽນ ແລະທຸກຄົນກໍດີເປັນປົກກະຕິ

ພວກອັດສາວົກຖືກຂົ່ມເຫັງ

- 17 ຝ່າຍມະຫາປະໂຣທິດກັບພັກພວກທັງຫມົດຂອງຕົນ ຄືພວກຊາດູກາຍກໍລຸກຂຶ້ນ ແລະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຫິງສາ
- 18 ຈຶ່ງໄດ້ຈັບເອົາພວກອັດສາວົກໄປຂັງໄວ້ໃນຄຸກຕລາງ
- 19 ແຕ່ໃນເວລາກາງຄືນ ມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາໄຂປະຕູຄຸກ ແລະນໍາພວກອັດສາວົກອອກໄປໂດຍບອກວ່າ,
- 20 “ຈົ່ງໄປຍືນຢູ່ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ປະກາດບັນດາຖ້ອຍຄໍາເຮືອງຊີວິດນີ້ໃຫ້ພິລເມືອງຟັງ”
- 21 ເມື່ອອັດສາວົກໄດ້ຍືນຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ພໍຮຸ່ງເຊົ້າກໍເຂົ້າໄປຕັ້ງຕົ້ນສັ່ງສອນໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ຝ່າຍມະຫາປະໂຣທິດກັບພັກພວກຂອງຕົນ ກໍໄດ້ເອີ້ນສະມາຊິກແຫ່ງສານສູງສຸດ ຄືພວກເຖົ້າແກ່ຂອງຊົນຊາດອິສຣາເອນໃຫ້ມາປະຊຸມ ແລ້ວໃຊ້ຄົນໄປຍັງຄຸກໃຫ້ພາພວກອັດສາວົກອອກມາ
- 22 ແຕ່ພໍພວກນັ້ນໄປເຖິງກໍບໍ່ເຫັນພວກອັດສາວົກຢູ່ໃນຄຸກນັ້ນ ຈຶ່ງກັບຄືນມາຮາຍງານ
- 23 ໂດຍກ່າວວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນປະຕູຄຸກອັດແຫນ້ນຫມັ້ນຄົງ ແລະຄົນເຝົ້າຍາມກໍຍືນຢູ່ຫນ້າປະຕູນັ້ນ ແຕ່ເມື່ອໄຂເຂົ້າໄປຂ້າງໃນກໍບໍ່ເຫັນຜູ້ໃດ”

- 24 ເມື່ອນາຍທະຫານຮັກສາພຣະວິຫານກັບພວກປະໂຫຍດຕົນໃຫຍ່ໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ກໍສະງົບສົນເທໃນເຮືອງຂອງອັດສາວິກວ່າຈະເປັນຢ່າງໃດຕໍ່ໄປ
- 25 ແລ້ວມີຜູ້ນຶ່ງມາແຈ້ງຄວາມຕໍ່ເຂົາວ່າ, “ຄົນນັ້ນທີ່ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຂັງໄວ້ໃນຄູກນັ້ນ ກຳລັງຍືນສັ່ງສອນພົລເມືອງຢູ່ໃນບໍລິເວນພຣະວິຫານ”
- 26 ແລ້ວພວກທະຫານຮັກສາພຣະວິຫານກັບພວກເຈົ້າພະນັກງານ ໄດ້ໄປນຳພວກອັດສາວິກມາໂດຍດີ ເພາະຍ້ານວ່າພົລເມືອງຈະຄວ່າງຫົນໃສ່
- 27 ເມື່ອເຂົາໄດ້ນຳພວກອັດສາວິກມາແລ້ວ ກໍໃຫ້ຍືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າທີ່ປະຊຸມ ແລ້ວມະຫາປະໂຫຍດຈຶ່ງໂຈດຖາມເຂົາໂດຍກ່າວວ່າ,
- 28 “ພວກເຮົາໄດ້ສັ່ງທ້າມຫມູ່ເຈົ້າຢ່າງແຂງແຮງບໍ່ໃຫ້ສອນອອກນາມຊື່ນີ້ ແຕ່ເບິ່ງແມ່, ຫມູ່ເຈົ້າໄດ້ໃຫ້ຄຳສອນນັ້ນແຕ່ໄປທົ່ວກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະປາຖນາໃຫ້ຄວາມຜິດກ່ຽວກັບຄວາມຕາຍຂອງຜູ້ນັ້ນຕົກໃສ່ພວກເຮົາ”
- 29 ຝ່າຍເປໂຕກັບອັດສາວິກອື່ນໆຕອບວ່າ, “ພວກຂ້ານ້ອຍຈຳຕ້ອງເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າຫລາຍກວ່າເຊື່ອຟັງມະນຸດ
- 30 ພຣະເຢຊູຊຶ່ງທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຂ້າເສັງໂດຍແຂວນໄວ້ທີ່ຕົ້ນໄມ້ນັ້ນ ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາໃຫມ່
- 31 ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຍົກຕັ້ງໄວ້ທີ່ພຣະຫັດກຳຂວາຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ນຳແລະອົງພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ ເພື່ອຈະໃຫ້ຊົນອິສຣາເອນກັບໃຈໃຫມ່ ແລ້ວຈະຊົງໂຜດຍົກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ
- 32 ເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງເປັນພຍານເຖິງຮືອງເຫລົ່ານີ້ ແລະພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານໃຫ້ທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະອົງນັ້ນ ກໍຊົງເປັນພຍານເຫມືອນກັນ”
- 33 ເມື່ອທີ່ປະຊຸມໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນກໍພາກັນເຈັບແຄ້ນແຫນ້ນໃຈຄິດຢາກຂ້າເຂົາເສັງ
- 34 ແຕ່ມີຟາຣີຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ຄາມາລີເອນ ເປັນຄຣູບາອາຈານທີ່ນັບຖືຂອງພົລເມືອງທັງຫມົດ ໄດ້ຍິນຂຶ້ນໃນທີ່ປະຊຸມ ແລ້ວສັ່ງໃຫ້ພາພວກອັດສາວິກອອກໄປຈັກໜ້ອຍນຶ່ງ
- 35 ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ກ່າວແກ່ທີ່ປະຊຸມວ່າ, “ຊາວອິສຣາເອນເອີຍ, ຈົ່ງລະວັງຕົວໃຫ້ດີໃນສິ່ງທີ່ພວກທ່ານກຳລັງຈະເຮັດແກ່ຄົນເຫລົ່ານີ້
- 36 ເມື່ອຄາວກ່ອນມີຄົນນຶ່ງຊື່ ທູດາໄດ້ລຸກຂຶ້ນອວດວ່າຕົວເປັນຜູ້ສຳຄັນ ມີຄົນທີ່ຕິດຕາມຮ່ວມໄປປະມານສີ່ຮ້ອຍຄົນ ແຕ່ທູດານັ້ນໄດ້ຖືກຂ້າເສັງ ແລະພັກພວກເຫລົ່ານັ້ນກໍກະຈັດກະຈາຍສູນຫາຍໄປ
- 37 ພາຍຫລັງຜູ້ນີ້ມີອີກຄົນນຶ່ງຊື່ ຢູດາ ເປັນໂທຄາລີເລໄດ້ປາກົດຂຶ້ນໃນຄາວຈົດບັນຊີສຳມະໂນຄົວ ແລະໄດ້ຊັກຈູງພົລເມືອງໃຫ້ຕິດຕາມຕົວໄປ ຄົນຜູ້ນັ້ນກໍຈົບຫາຍໄປເຫມືອນກັນ ແລະຄົນທັງປວງທີ່ເຊື່ອຟັງຜູ້ນັ້ນກໍກະຈັດກະຈາຍໄປ
- 38 ໃນເຮືອງນີ້ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງບອກທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ຢ່າກ່ຽວກັບຄົນພວກນີ້ເທາະ ປ່ອຍເຂົາເສັງ ເພາະວ່າຖ້າແຜນການຫລີກຈາກນີ້ມາຈາກມະນຸດ ມັນກໍຈະເສື່ອມສູນໄປເອງ

- 39 ແຕ່ຖ້າມາຈາກພຣະເຈົ້າທ່ານທັງຫລາຍຈະບໍ່ສາມາດທຳລາຍເຂົາໄດ້ ຍ້າງວ່າພວກທ່ານຈະກັບເປັນຜູ້ສູ້ຮົບ
ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ” ແລ້ວເຂົາກໍຍອມຟັງຄາມາລີເອນ
- 40 ແລະເມື່ອໄດ້ເອີ້ນພວກອັດສາວົກເຂົ້າມາແລ້ວ ຈຶ່ງຂຽນ ແລະສັ່ງທ້າມບໍ່ໃຫ້ອອກພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູ
ແລ້ວກໍປ່ອຍໄປ
- 41 ພວກອັດສາວົກຈຶ່ງອອກໄປຈາກທີ່ປະຊຸມດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ທີ່ຊົງຖືວ່າຕົນສົມຄວນໄດ້ຖືກປາດນິນທາ
ເພາະເຫັນແກ່ພຣະນາມນັ້ນ
- 42 ແລະທຸກໆວັນໃນບໍຣິເວນພຣະວິທານແລະຕາມບ້ານເຮືອນ ພວກອັດສາວົກໄດ້ສັ່ງສອນແລະປະກາດຂ່າວ
ປະເສີດບໍ່ໄດ້ຂາດ ວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິດ

6. ການເລືອກຕັ້ງຄນະເຈັດຄົນ

- 1 ໃນຄາວນັ້ນເມື່ອຈຳນວນພວກສິດກຳລັງທະວີຫລາຍຂຶ້ນ ພວກທີ່ປາກພາສາກຣິກໄດ້ຈົມຕໍ່ພວກທີ່ປາກພາສາ
ເຮັບເຮື່ວ່າ ໃນການແຈກທານທຸກໆວັນນັ້ນເຂົາເວັ້ນບໍ່ໄດ້ແຈກໃຫ້ພວກແມ່ທມ້າຍຊາວກຣິກ
- 2 ຝ່າຍອັດສາວົກສືບສອງຄົນຈຶ່ງເອີ້ນບັນດາພວກສິດໃຫ້ປະຊຸມກັນ ແລ້ວກ່າວວ່າ, “ຊຶ່ງພວກເຮົາຈະປະພຣະ
ທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄປ ເພື່ອໄປຮັບໃຊ້ການກິນການດື່ມກໍບໍ່ສົມຄວນ
- 3 ເຫດສັນນີ້ພື້ນອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຈຶ່ງຊອກຫາເຈັດຄົນໃນຖ້າມກາງພວກທ່ານທີ່ມີຊື່ສຽງດີ ຜູ້ເຕັມໄປດ້ວຍ
ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດແລະສະຕິປັນຍາ ເຮົາຈະຕັ້ງເຂົາໃຫ້ດູແລການງານນີ້
- 4 ສ່ວນພວກເຮົາກໍຈະເອົາໃຈໃສ່ໃນການອ້ອນວອນແລະການສັ່ງສອນພຣະທັມ”
- 5 ຄົນທັງຫມົດໄດ້ມີຄວາມເຫັນຊອບກັບຄຳສເນີນີ້ ຈຶ່ງເລືອກເອົາຊະເຕຟາໂນ ຜູ້ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອແລະ
ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ກັບຟິລິບ ໂປໂຄໂຣ ນິກາໂນ ຕີໂມນ ປາເມນາ ແລະນີໂກລາໂອ ໄທເມືອງອັນຕີໂອ
ເຊິ່ງຜູ້ເຂົ້າຝ່າຍສາສນາຢິວ
- 6 ຄົນທັງເຈັດນີ້ເຂົາໄດ້ນຳມາສເນີຕໍ່ພວກອັດສາວົກ ເມື່ອພວກອັດສາວົກໄດ້ອ້ອນວອນແລ້ວກໍວາງມືໃສ່ເຂົາ
- 7 ພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ຈະເຣີນຂຶ້ນແລະຈຳນວນພວກສິດກໍທະວີຫລາຍຂຶ້ນໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະມີ
ພວກປະໂຣທິດຈຳນວນຫລາຍໄດ້ຍອມເຊື່ອໃນພຣະສາສນາເຫມືອນກັນ

ຊະເຕຟາໂນຖືກຈັບ

- 8 ຝ່າຍຊະເຕຟາໂນເຕັມໄປດ້ວຍພຣະຄຸນແລະຣິດເດດ ຈຶ່ງເຮັດການອັດສະຈັນແລະຫມາຍສຳຄັນອັນໃຫຍ່
ຖ້າມກາງພິລເມືອງ
- 9 ແຕ່ມີບາງຄົນມາຈາກໂຮງທັມມະເທສນານີ້ເອີ້ນວ່າ “ໂຮງທັມທາດອິສຣະ” ມີທັງຊາວກິເຣເນ ຊາວອາເລັກ
ຊັ້ນເດັງ ກັບບາງຄົນຈາກກີລີເກັງແລະອາເຊັງ ໄດ້ລຸກຂຶ້ນພາກັນມາໄລ່ລຽງກັບຊະເຕຟາໂນ
- 10 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕໍ່ສູ້ຄຳທີ່ທ່ານກ່າວດ້ວຍສະຕິປັນຍາ ແລະດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ໄດ້

- 11 ເຂົາຈຶ່ງຍົວະຍົງເອົາຊາຍບາງຄົນມາກ່າວຫາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຍິນຄົນຜູ້ນີ້ກ່າວຄຳຫຍາບຊ້າຕໍ່ໂມເຊແລະຕໍ່ພຣະເຈົ້າ”
- 12 ສັນນັ້ນເຂົາໄດ້ຍົວະຍົງພົບເມືອງກັບພວກເຖົ້າແກ່ແລະພວກນັກທັມ ແລ້ວໂດດຈັບຊະເຕຟາໂນນຳໄປຫາສານສູງສຸດ
- 13 ໃຫ້ພະຍານບໍ່ຈົງມາກ່າວວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ເຊົາໃນການກ່າວຕໍ່ສູ່ບ່ອນສັກສິດນີ້ແລະຕໍ່ສູ່ພຣະບັນຍັດ
- 14 ເພາະຫມູ່ເຮົາໄດ້ຍິນຄົນນີ້ເວົ້າວ່າ ເຢຊູໄທນາຊາເຮັດນັ້ນແຫລະ, ຈະທຳລາຍສະຖານທີ່ນີ້ ແລະຈະປ່ຽນທັມນຽມທີ່ໂມເຊໃຫ້ໄວ້ແກ່ພວກເຮົາ”
- 15 ແລະບັນດາຄົນທີ່ນັ່ງຢູ່ໃນທີ່ປະຊຸມໄດ້ແນມເບິ່ງຊະເຕຟາໂນ ກໍເຫັນວ່າຫນ້າຂອງທ່ານຄືຫນ້າເທວະດາ

7. ຊາເຕຟາໂນກ່າວແກ້ຕົວ

(ປາກ 12:1-50. 26)

- 1 ແລ້ວມະຫາປະໂຫຍດຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ການນີ້ມີດັ່ງນັ້ນແທ້ຫລື”
- 2 ຝ່າຍຊະເຕຟາໂນໄດ້ຕອບວ່າ, “ພີ່ນ້ອງແລະຍາພໍ່ທັງຫລາຍເອີຍ, ຈຶ່ງຟັງເອົາເທີນ ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສະງ່າຮາສີ ໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ອັບຣາຮາມບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາແລ້ວ ເມື່ອທ່ານຍັງຢູ່ໃນປະເທດເມໂຊໂປຕາເມັງກ່ອນທີ່ໄປອາໄສຢູ່ໃນເມືອງຮາຮານ
- 3 ໂດຍຊົງກ່າວກັບທ່ານວ່າ, “ເຈົ້າຈຶ່ງອອກຈາກເມືອງແລະຍາດພີ່ນ້ອງຂອງເຈົ້າໄປຍັງແຜ່ນດິນທີ່ເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຈົ້າ”
- 4 ອັບຣາຮາມຈຶ່ງອອກຈາກແຜ່ນດິນຂອງຊາວຄັນເດອານໄປອາໄສຢູ່ທີ່ເມືອງຮາຮານ ຫລັງຈາກທີ່ບິດາຂອງທ່ານສິ້ນຊີວິດແລ້ວ ພຣະອົງຊົງໃຫ້ທ່ານອອກຈາກທີ່ນັ້ນມາຢູ່ໃນແຜ່ນດິນທີ່ພວກທ່ານອາໄສຢູ່ທຸກວັນນີ້
- 5 ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ທ່ານມີມໍຣະດົກໃນແຜ່ນດິນນີ້ແມ່ນແຕ່ທີ່ຮອຍຕີນ ແຕ່ຂນະເມື່ອທ່ານຍັງບໍ່ມີລູກ ພຣະອົງຊົງສັນຍາໄວ້ວ່າ ຈະປະທານແຜ່ນດິນນີ້ໃຫ້ເປັນກຳມະສິດແກ່ທ່ານ ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານດ້ວຍ
- 6 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້ວ່າ ເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານຈະໄປອາໄສເປັນແຂກຢູ່ໃນຕ່າງປະເທດແລະຊາວປະເທດນັ້ນຈະເອົາເຂົາເປັນຂ້ອຍຂ້າ ແລະຈະຂົ່ມເຫັງເຂົາເປັນເວລາສີ່ຮ້ອຍປີ
- 7 ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວອີກວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາຈະພິພາກສາລົງໂທດປະເທດທີ່ເຂົາຮັບໃຊ້ເປັນຂ້ອຍຂ້ານັ້ນ ຫລັງຈາກນັ້ນແລ້ວເຂົາຈະອອກມາບົວຣະບັດຂາບໄຫວ້ເຮົາໃນທີ່ນີ້
- 8 ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງປະທານຄຳສັນຍາອັນກຽວກັບພິທີຕັດໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມ ດັ່ງນັ້ນເມື່ອອັບຣາຮາມມີລູກຊື່ອີຊາກ ຈຶ່ງໃຫ້ຮັບພິທີຕັດໃນວັນຖ້ວນແປດ ຝ່າຍອີຊາກກໍໃຫ້ຢາໂຄບຮັບພິທີຕັດ ແລະຢາໂຄບກໍໃຫ້ບັນພະບຸຣຸດສິບສອງຄົນນັ້ນຮັບພິທີຕັດເຫມືອນກັນ

- 9 ອັນນຶ່ງ, ບັນພະບຸຣຸດເຫລົ່ານັ້ນຄິດອິດສາໂຍເຊັບ ຈຶ່ງຂາຍທ່ານໄປຍັງປະເທດເອຢິບ ແຕ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ກັບທ່ານ
- 10 ຊົງໄຜດຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມທຸກລຳບາກທັງສິ້ນ ຊົງໄຜດໃຫ້ມີຄວາມຊອບແລະສະຕິປັນຍາຕໍ່ພຣະພັກຟາຣາໂອກະສັດຂອງປະເທດເອຢິບ ກະສັດຈຶ່ງຊົງຕັ້ງໂຍເຊັບເປັນຜູ້ຄອບຄອງປະເທດເອຢິບກັບທັງພຣະຣາຊວັງ
- 11 ຕໍ່ມາເລີຍເກີດມີການອິດເຂົ້າປາອາຫານທົ່ວປະເທດເອຢິບແລະປະເທດການາອານ ແລະມີຄວາມທຸກລຳບາກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງ ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງຫາອາຫານມາລ້ຽງຊີບບໍ່ໄດ້
- 12 ຝ່າຍຢາໂຄບເມື່ອໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າມີເຂົ້າຢູ່ໃນປະເທດເອຢິບ ຈຶ່ງໃຊ້ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາໄປທີ່ນັ້ນເປັນເທື່ອທຳອິດ
- 13 ເທື່ອທີສອງໂຍເຊັບໄດ້ສະແດງຕົວໃຫ້ອ້າຍນ້ອງຮູ້ຈັກ ແລະໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຟາຣາໂອຮູ້ຈັກຍາດວົງຂອງທ່ານເຫມືອນກັນ
- 14 ຝ່າຍໂຍເຊັບໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປເຊີນຢາໂຄບຜູ້ເປັນບິດາກັບບັນດາຍາດພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານເຈັດສິບຫ້າຄົນໃຫ້ມາຫາ
- 15 ຢາໂຄບໄດ້ລົງໄປຍັງປະເທດເອຢິບ ແລ້ວທ່ານກັບພວກບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາໄດ້ຕາຍໄປ
- 16 ເຂົາໄດ້ນຳເອົາສິບລມາເຖິງເມືອງຊີເຄມ ຈຶ່ງມັງນໄວ້ໃນອຸບໂມງທີ່ອັບຣາຮາມເອົາເງິນຈຳນວນນຶ່ງຊື້ຈາກຕະກູນຮາໂມຣ໌ໃນເມືອງຊີເຄມ
- 17 ອັນນຶ່ງ, ເມື່ອກຳນົດແຫ່ງພຣະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ກັບອັບຣາຮາມໃກ້ຈະເຖິງແລ້ວ ຊົນຊາດອິສຣາເອນໃນປະເທດເອຢິບໄດ້ເພີ່ມທະວີຫລາຍຂຶ້ນ
- 18 ຈົນເຖິງກະສັດອີກອົງນຶ່ງຊຶ່ງບໍ່ຮູ້ຈັກຢາໂຄບຂຶ້ນສເວີຍຣາຊໃນປະເທດເອຢິບ
- 19 ກະສັດອົງນີ້ໄດ້ໃຊ້ກົນອຸບາຍຂົ່ມເຫັງເຊື້ອຊາດແລະບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາ ໂດຍບັງຄັບໃຫ້ເອົາລູກອ່ອນໄປຖິ້ມເສັງເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີຊີວິດເຫລືອຢູ່ໄດ້
- 20 ໃນຄາວນັ້ນໂມເຊໄດ້ເກີດມາມີຮູບຮ່າງງົດງາມປານພຣະເຈົ້າ ເຂົາຈຶ່ງລ້ຽງໄວ້ໃນເຮືອນພໍ່ລະຫວ່າງສາມເດືອນ
- 21 ເມື່ອເຂົາໄດ້ເອົາເດັກນ້ອຍນັ້ນໄປຖິ້ມນອກເຮືອນ ຣາຊທິດາຂອງຟາຣາໂອໄດ້ຮັບເອົາໄປລ້ຽງໄວ້ເປັນລູກຂອງຕົນ
- 22 ຝ່າຍໂມເຊຈຶ່ງໄດ້ຮັບການສອນໃນວິຊາການທຸກຢ່າງຂອງຊາວເອຢິບ ມີຄວາມສາມາດໃນການກ່າວແລະໃນກິຈການຕ່າງໆ
- 23 ແຕ່ເມື່ອໂມເຊມີອາຍຸໄດ້ສີ່ສິບປີ ກໍຄິດຢາກໄປຍັງມຢາມພວກພີ່ນ້ອງຂອງຕົນ ຄືຊົນຊາດອິສຣາເອນ
- 24 ແລະເມື່ອທ່ານໄດ້ເຫັນຜູ້ນຶ່ງໃນພວກພີ່ນ້ອງຖືກຂົ່ມເຫັງກໍເຂົ້າໄປກັນກາງເອົາໄວ້ ຈຶ່ງຂ້າຊາວເອຢິບຜູ້ຂົ່ມເຫັງນັ້ນເສັງເພື່ອເປັນການແກ້ແຄ້ນ

- 25 ທ່ານໄດ້ຄິດວ່າຍາດພີ່ນ້ອງຄົງຈະໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໂຜດໃຫ້ເຂົາລອດພົ້ນດ້ວຍມືຂອງຕົນ ແຕ່
ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈດັ່ງນັ້ນ
- 26 ໃນວັນຫນ້ານັ້ນໂມເຊໄດ້ອອກໄປພົບເຂົາກຳລັງວົວາດກັນຢູ່ ກຳພຍາຍາມໃຫ້ເຂົາຄືນດີກັນ ຈຶ່ງບອກເຂົາວ່າ
“ຊາຍເອີຍ, ຫມູ່ເຈົ້າເປັນພີ່ນ້ອງກັນ ເປັນຫຍັງຈຶ່ງເຮັດຮ້າຍຕໍ່ກັນ”
- 27 ຝ່າຍຄົນທີ່ກຳລັງເຮັດຮ້າຍຕໍ່ເພື່ອນຂອງຕົນນັ້ນໄດ້ຊຸກໂມເຊອອກ ແລະກ່າວວ່າ, “ໃຜໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນຜູ້
ປົກຄອງແລະຕັດສິນພວກເຮົາ”
- 28 ບໍ່ແມ່ນເຈົ້າຢາກຂ້າຂ້ອຍເຫມືອນເຈົ້າຂ້າຊາວເອຢິບມື້ວານນັ້ນຫລື”
- 29 ເມື່ອໂມເຊໄດ້ຍິນຄຳນັ້ນຈຶ່ງປົບຫນີໄປອາໄສເປັນຄົນຕ່າງດ້າວຢູ່ໃນປະເທດມີດີອານ ແລະທີ່ນັ້ນທ່ານມີລູກ
ຊາຍສອງຄົນ
- 30 “ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ສີ່ສິບປີແລ້ວ ມີເທວະດາອົງນຶ່ງໄດ້ມາປາກົດແກ່ທ່ານໃນແປວໄຟທີ່ພຸ່ມຫນາມໃນປ່າຊີນາອີ
- 31 ເມື່ອໂມເຊໄດ້ເຫັນກໍປລາດໃຈດ້ວຍເຮື່ອງນີ້ມິດນັ້ນ ເມື່ອກຳລັງເຂົ້າໄປເບິ່ງໃກ້ໆກໍມີພຣະສຸສະສຽງຂອງພຣະ
ຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວວ່າ,
- 32 “ຝ່າຍເຮົາເປັນພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງເຈົ້າ ຄືພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ ຂອງອີຊາກ, ແລະຂອງຢາ
ໂຄບ” ໂມເຊຈຶ່ງຍ້ານຈົນຕົວສັ່ນບໍ່ກ້າຫລຽວເບິ່ງ
- 33 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງກ່າວຕໍ່ໂມເຊວ່າ, “ຈົ່ງຖອດເກີບອອກເສັງ ເພາະບ່ອນທີ່ເຈົ້າຢືນຢູ່ນີ້ເປັນບ່ອນສັກສິດ
- 34 ແທ້ຈິງ ເຮົາໄດ້ຍິນສຽງໂອ່ຍຄາງຂອງເຂົາແລ້ວ ເຮົາຈຶ່ງລົງມາເພື່ອຈະຊ່ອຍເຂົາໃຫ້ພົ້ນ ບັດນີ້ມາແມ່, ເຮົາ
ຈະໃຊ້ເຈົ້າໄປຍັງປະເທດເອຢິບ”
- 35 “ໂມເຊຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ຖືກເຂົາປະຕິເສດໂດຍກ່າວວ່າ “ແມ່ນໃຜໄດ້ຕັ້ງເຈົ້າໃຫ້ເປັນທັງຜູ້ປົກຄອງ ແລະຜູ້ຕັດ
ສິນພວກເຮົາ” ແມ່ນທ່ານຜູ້ນີ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ໄປເປັນທັງຜູ້ປົກຄອງເປັນຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນ ໂດຍມືຂອງ
ເທວະດາອົງທີ່ໄດ້ມາປາກົດແກ່ທ່ານທີ່ພຸ່ມຫນາມນັ້ນ
- 36 ແມ່ນໂມເຊຜູ້ນີ້ເປັນຜູ້ນຳເອົາພວກອິສຣາເອນອອກມາ ໂດຍເຮັດການອັສຈັນແລະຫມາຍສຳຄັນໃນປະເທດ
ເອຢິບ ທີ່ທະເລແດງ ແລະໃນປ່າລະຫວ່າງສີ່ສິບປີ
- 37 ແມ່ນທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ໄດ້ກ່າວຕໍ່ຊົນຊາດອິສຣາເອນວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຈະຊົງປະທານຜູ້ປະກາດພຣະທັມຜູ້
ນຶ່ງໃຫ້ເກີດມາເພື່ອທ່ານ ຈາກພວກພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານເຫມືອນຢ່າງທີ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເກີດມາ”
- 38 ແມ່ນໂມເຊຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ຮ່ວມຢູ່ໃນຊຸມນຸມຊົນໃນປ່າພ້ອມກັບເທວະດາຕົນນັ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ເວົ້າກັບທ່ານຢູ່ພູຊີນາ
ອີ ແລະຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາ ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະທັມອັນມີຊີວິດຖາວອນມາໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ
- 39 ແຕ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາບໍ່ມີໃຈເຊື່ອຟັງທ່ານຜູ້ນີ້ ແຕ່ໄດ້ປັດຊຸກທ່ານອອກເສັງ ເພາະເຂົາມີໃຈປາຖ
ນາຈະກັບໄປຍັງປະເທດເອຢິບ

- 40 ເຂົາຈຶ່ງກ່າວກັບອາໂຣນວ່າ, “ຂໍຈຶ່ງສ້າງພຣະໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ເພື່ອຈະນຳໜ້າພວກຂ້າພະເຈົ້າໄປ ສ່ວນ ໂມເຊຜູ້ນີ້ທີ່ໄດ້ນຳພວກຂ້າພະເຈົ້າອອກຈາກປະເທດເອຢິບ ພວກຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຮູ້ວ່າມີເຫດອັນໃດໄດ້ບັງເກີດ ແກ່ທ່ານແລ້ວ”
- 41 ໃນຄາວນັ້ນ ເຂົາໄດ້ສ້າງຮູບງົວນ້ອຍຕົວນຶ່ງຂຶ້ນ ແລະໄດ້ເອົາເຄື່ອງບູຊາມາຖວາຍແກ່ຮູບນັ້ນ ແລະເຂົາໄດ້ ຈັດພິທີມ່ວນຊື່ນສລອງສິ່ງທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍມືຂອງຕົນເອງນັ້ນ
- 42 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງທັນພຣະພັກໄປເສັງ ແລະປະໃຫ້ເຂົາບົວຣະບັດຂາບໄຫວ້ຝູງກອງທັບໃນທ້ອງຟ້າ ຕາມ ທີ່ມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ “ຍາດວົງອິສຣາເອນເອີຍ, ສັດທີ່ຈະຂ້າຖວາຍແລະ ເຄື່ອງບູຊານັ້ນ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເອົາມາຖວາຍແກ່ເຮົາໃນປ່າລະຫວ່າງສີ່ສິບປີຕໍ່”
- 43 ພວກເຈົ້າໄດ້ຂົນເອົາສຳນັກຜ້າຂອງພຣະໂມລົກ ແລະດວງດາວຂອງພຣະເຣຟານ ຄືຮູບທີ່ພວກເຈົ້າສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອນະມັສການຂາບໄຫວ້ ເຮົາຈຶ່ງຈະກວາດພວກເຈົ້າໃຫ້ກາຍເມືອງບາບີໂລນໄປພຸ້ນ”
- 44 “ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາເມື່ອຢູ່ໃນປ່າ ກໍມີສຳນັກແຫ່ງຄຳພຍານທີ່ເຮັດດ້ວຍຜ້າຕາມທີ່ພຣະອົງຊົງບັນຍັດ ໄວ້ ເມື່ອຊົງກ່າວກັບໂມເຊໃຫ້ສ້າງສຳນັກຕາມແບບຢ່າງທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນ
- 45 ຝ່າຍບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາເມື່ອໄດ້ຮັບສຳນັກນັ້ນຈຶ່ງຂົນຕາມໂຍຊວຍໄປ ເມື່ອໄດ້ເຂົ້າຍຶດເອົາແຜ່ນດິນ ຂອງບັນດາປະຊາຊາດ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຂັບໄລ່ໃຫ້ໜີໄປຕໍ່ໜ້າບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາ ສຳນັກນັ້ນກໍ ມີສືບມາຈົນເຖິງສະໄໝຂອງກະສັດດາວິດ
- 46 ຄືຜູ້ທີ່ຊອບຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ໄດ້ທູນຂໍອະນຸຍາດຊອກຫາພຣະວິຫານ ສຳລັບເຊື້ອສາຍຂອງຢາໂຄບ
- 47 ແຕ່ວ່າແມ່ນກະສັດໂຊໂລໂມນເປັນຜູ້ຊົງສ້າງພຣະວິຫານສຳລັບພຣະອົງ
- 48 ເຖິງບານນັ້ນອົງຜູ້ສູງສຸດກໍບໍ່ໄດ້ປະທັບໃນບ່ອນທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍມືມະນຸດ ຕາມທີ່ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວ ໄວ້ວ່າ,
- 49 “ພ້າສວັນເປັນບັນລັງຂອງເຮົາ ແລະແຜ່ນດິນໂລກເປັນທີ່ຮອງຕົນຂອງເຮົາ” ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຖາມວ່າ “ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະສ້າງທີ່ສະຖິດຢ່າງໃດສຳລັບເຮົາ ຫລືບ່ອນໃດເປັນທີ່ພັກອາໄສຂອງເຮົາ
- 50 ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ມີຂອງເຮົາໄດ້ສ້າງໄວ້ທັງສິ້ນບໍ່ແມ່ນຫລື”
- 51 “ໂອ ຄົນຊາດຄໍ່າແຂງເອີຍ, ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດໃນໃຈແລະໃນຫູ ທ່ານທັງຫລາຍຂັດຂວາງພຣະວິນຍານບໍຣິ ສຸດຢູ່ສເມີ ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກທ່ານເປັນຢ່າງໃດ ທ່ານທັງຫລາຍກໍເປັນຢ່າງນັ້ນເຫມືອນກັນ
- 52 ມີໃຜແດ່ໃນບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມທີ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກທ່ານບໍ່ໄດ້ຂົ່ມເຫັງ ເຂົາໄດ້ຂ້າບັນດາຜູ້ປະ ກາດລ່ວງໜ້າເຖິງເຮືອງການສະເດັດມາຂອງອົງຜູ້ຊອບທັມ ບັດນີ້ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເກີດເປັນຜູ້ມອບພຣະ ອົງໄວ້ແລະຂ້າເສັງ
- 53 ຄືທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບພຣະບັນຍັດຈາກພວກເທວະດາ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດນັ້ນ”

ການຄວ່າງຫິນໃສ່ຊະເຕຟາໂນໃຫ້ຕາຍ

- 54 ເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍກຳລັງໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ເຂົາກໍເຈັບແຄ້ນແຫນ້ນໃຈ ແລ້ວຕັ້ງຕົ້ນຂົບແຂ້ວຄັ້ງວິໄນໃສ່ຊະເຕຟາໂນ
- 55 ຝ່າຍຊະເຕຟາໂນເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ໄດ້ເງິຍຫນ້າຂຶ້ນເພິ່ງເບິ່ງສວັນ ຈຶ່ງເຫັນຮັສມີຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະເຫັນພຣະເຢຊູຊົງຍືນຢູ່ກຳຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະອົງ
- 56 ແລ້ວທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນທ້ອງຟ້າແຫວກອອກ ແລະເຫັນບຸດມະນຸດຊົງຍືນຢູ່ກຳຂວາພຣະຫັດຂອງພຣະເຈົ້າ”
- 57 ແຕ່ເຂົາໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນອັດຫູຕົນເສັງ ພາກັນຫລຸບໃສ່ຊະເຕຟາໂນ
- 58 ແລ້ວເຂົາໄດ້ຊຸກທ່ານອອກໄປຈາກກຸງ ແລະຄວ່າງກ້ອນຫີນໃສ່ ຝ່າຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ເປັນພຍານຕໍ່ຊະເຕຟາໂນກໍປົດເສື້ອຂອງຕົນໄວ້ໃກ້ຕົນຂອງຊາຍຫນຸ່ມຜູ້ນຶ່ງຊື່ໂຊໂລ
- 59 ເຂົາຈຶ່ງເອົາກ້ອນຫີນຄວ່າງໃສ່ຊະເຕຟາໂນ ເມື່ອທ່ານກຳລັງອ້ອນວອນທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ພຣະເຢຊູເຈົ້າ, ຂໍຊົງໄຜດຮັບເອົາຈິດວິນຍານຂອງຂ້າພຣະອົງໄວ້ເທິນ”
- 60 ຊະເຕຟາໂນໄດ້ຄູ່ເຂົາລົງແລ້ວຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ຂ້າແດ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂໍໄຜດຢ່າຊົງຖືໂທດເຂົາເພາະບາບນີ້” ເມື່ອກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວທ່ານກໍລ່ວງລັບໄປ

8.

- 1 ຝ່າຍໂຊໂລກໍເຫັນດີໃນການທີ່ເຂົາຂ້າຊະເຕຟາໂນເສັງ ໂຊໂລຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕະຈັກ

ໂຊໂລຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕະຈັກ

ໃນວັນນັ້ນເກີດມີການຂົ່ມເຫັງອັນໃຫຍ່ຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກທີ່ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ພວກລູກສິດທັງຫມົດ ເວັ້ນແຕ່ພວກອັຄສາວິກ ກໍໄດ້ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປທົ່ວແຂວງຢູດາຍແລະແຂວງຊາມາເຣັງ

- 2 ແຕ່ມີຊາຍບາງຄົນຜູ້ຢາເກງພຣະເຈົ້າໄດ້ເອົາສົບຂອງຊະເຕຟາໂນໄປຝັງໄວ້ ແລະມີການໂສກເສົ້າຮ້ອງໄຫ້ອັນໃຫຍ່ເພາະທ່ານ
- 3 ຝ່າຍໂຊໂລພຍາຍາມທຳລາຍຄຣິສຕະຈັກຢ່າງຮຸນແຮງ ໂດຍເຂົ້າໄປຕາມຍ້າວເຮືອນລາກເຂົາທັງຍິງແລະຊາຍໄປຂັງໄວ້ໃນຄຸກ

ການປະກາດຂ່າວປະເສີດໃນແຂວງຊາມາເຣັງ

- 4 ຝ່າຍສິດທັງຫລາຍທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປນັ້ນ ກໍພາກັນໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດແຫ່ງພຣະທັມຕາມບ່ອນຕ່າງໆ
- 5 ສ່ວນພິລິບໄດ້ລົງໄປຍັງເມືອງນຶ່ງທີ່ແຂວງຊາມາເຣັງ ປະກາດເຮືອງພຣະຄຣິດໃຫ້ໄທເມືອງນັ້ນຟັງ
- 6 ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຍິນແລະໄດ້ເຫັນຫມາຍສຳຄັນທີ່ທ່ານກຳລັງເຮັດຢູ່ນັ້ນ ເຂົາກໍພ້ອມໃຈກັນຟັງຖ້ອຍຄຳປະກາດຂອງທ່ານ

- 7 ດ້ວຍວ່າຜີຖ້ອຍຮ້າຍທີ່ສິ່ງຢູ່ໃນຫລາຍຄົນໄດ້ຮ້ອງດ້ວຍສຽງດັງແລະອອກມາຈາກຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ຄົນທີ່ເປັນ ງ່ອຍແລະຂາເສັ້ງຫລາຍຄົນກໍໄດ້ດີເປັນປົກກະຕິ
- 8 ຈິ່ງບັງເກີດມີຄວາມຍິນດີອັນໃຫຍ່ໃນເມືອງນັ້ນ
- 9 ມີຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ ຊີໂມນຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນແຕ່ກ່ອນມາ ເປັນຫມໍເວດມົນ ເຄີຍເຮັດໃຫ້ໄທເມືອງຊາມາເຮັງງິດງໍ້ ອັດສະຈັນໃຈ ແລະອວດອ້າງວ່າຕົນເປັນຜູ້ສໍາຄັນ
- 10 ຝ່າຍຄົນທັງປວງທັງຜູ້ນ້ອຍແລະຜູ້ໃຫຍ່ກໍສົນໃຈຟັງຄົນນັ້ນ ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນອານຸພາບຂອງ ພຣະເຈົ້າຊຶ່ງເອີ້ນວ່າມະຫິດທິຣິດ”
- 11 ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ສົນໃຈຟັງຜູ້ນັ້ນ ເພາະເຂົາໄດ້ສະແດງເວດມົນໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍງິດງໍ້ອັດສະຈັນຕັ້ງແຕ່ເທິງມາ ແລ້ວ
- 12 ແຕ່ເມື່ອເຂົາໄດ້ຮັບເຊື່ອຊຶ່ງພິລິບໄດ້ປະກາດ ເປັນຂ່າວປະເສີດເຮືອງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແລະພຣະ ນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດແລ້ວ ເຂົາຈິ່ງໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາທັງຊາຍແລະຍິງ
- 13 ຝ່າຍຊີໂມນເອງກໍເຊື່ອເຫມືອນກັນ ເມື່ອຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວກໍຕິດຢູ່ກັບພິລິບ ແລະປລາດໃຈທີ່ໄດ້ເຫັນ ຫມາຍສໍາຄັນແລະການອິດທິຣິດອັນໃຫຍ່ທີ່ໄດ້ບັງເກີດມານັ້ນ
- 14 ເມື່ອພວກອັດສາວົກທີ່ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າ ໄທຊາມາເຮັງໄດ້ຮັບເອົາພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວ ຈິ່ງໄດ້ໃຊ້ເປໂຕກັບໂຍຮັນໄປຫາເຂົາ
- 15 ທ່ານທັງສອງໄດ້ລົງໄປອ້ອນວອນສໍາລັບເຂົາເພື່ອໃຫ້ເຂົາໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ
- 16 ເພາະພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ລົງມາເທິງເຂົາຈັກຄົນ ມີແຕ່ເຂົາໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມ ແຫ່ງພຣະເຢຊູເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ
- 17 ເປໂຕກັບໂຍຮັນຈິ່ງວາງມືໃສ່ເຂົາ ແລ້ວເຂົາກໍໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ
- 18 ຝ່າຍຊີໂມນ, ເມື່ອໄດ້ເຫັນວ່າພຣະວິນຍານເປັນທີ່ຊົງປະທານດ້ວຍການວາງມືຂອງພວກອັດສາວົກ ກໍໄດ້ນໍາ ເງິນມາຈະໃຫ້ພວກທ່ານ
- 19 ໂດຍເວົ້າວ່າ, “ຂໍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍມີຣິດອໍານາດຢ່າງນີ້ເຫມືອນກັນເພື່ອວ່າ ເມື່ອຂ້ານ້ອຍຫາກວາງມືໃສ່ຜູ້ໃດ ຜູ້ ນັ້ນຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ”
- 20 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ຕອບຊີໂມນວ່າ, “ຈິ່ງໃຫ້ເງິນຂອງເຈົ້າຈົບຫາຍໄປກັບເຈົ້າ ເພາະເຈົ້າຄິດວ່າຈະຊື້ຂອງປະທານ ແຫ່ງພຣະເຈົ້າດ້ວຍເງິນ
- 21 ເຈົ້າບໍ່ມີຫຸ້ນບໍ່ມີສ່ວນໃນການນີ້ ເພາະໃຈຂອງເຈົ້າບໍ່ສັດຊື່ຕໍ່ພຣະເຈົ້າ
- 22 ເຫດສັນນັ້ນຈິ່ງຫລົບຕັ້ງໃຈໃຫມ່ຈາກການຊົ່ວຂອງເຈົ້ານີ້ ແລະອ້ອນວອນຂໍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເພື່ອຫວັງວ່າ ພຣະອົງຈະຊົງຍົກຄວາມຜິດບາບທີ່ເຈົ້າຄິດໃນໃຈນັ້ນເສັງ
- 23 ເພາະເຮົາເຫັນວ່າເຈົ້າເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມອິດສາອັນຂົ່ມຂື່ນ ແລະຖືກລ່າມໄວ້ດ້ວຍໂສ້ຂອງຄວາມອະທັມ”

24 ຝ່າຍຊີໂມນໄດ້ຕອບວ່າ, “ຂໍທ່ານທັງສອງອ້ອນວອນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເພື່ອຂ້ານ້ອຍແດ່ ເພື່ອການທີ່ທ່ານ
ໄດ້ກ່າວແລ້ວນັ້ນຈະບໍ່ຕົກໃສ່ຂ້ານ້ອຍຈັກປະການ”

25 ສ່ວນທ່ານທັງສອງເມື່ອໄດ້ເປັນພຍານແລະປະກາດພຣະທັມແຫ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວກໍກັບມາຍັງກຸງເຢ
ຣູຊາເລັມ ແລະໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດຕາມທາງໃນບ້ານຊາວຊາມາເຮັງຫລາຍແຫ່ງ

ພິລິບແລະຊາວເອທິໂອເປັງຜູ້ນຶ່ງ

(ອຊຍ 53:7-8)

26 ແລະເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງພິລິບວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປທາງທິດໃຕ້ ຕາມທາງລົງຈາກ
ກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປເຖິງເມືອງກາຊາ” (ທີ່ເປັນທາງປ່າດິນຊາຍ)

27 ທ່ານຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເດີນທາງໄປ ແລະເບິ່ງແມ່, ມີໄທເອທິໂອເປັງຄົນນຶ່ງເປັນເທືອຍ ເປັນຂ້າຣາຊການຊັ້ນສູງ
ຂອງກັນດາເກ ຄືພຣະຣາຊິນີຂອງຊາວເອທິໂອເປັງ ເປັນນາຍຄັງທັງຫມົດຂອງພຣະຣາຊິນີນັ້ນ ທ່ານໄດ້ມາ
ທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມເພື່ອນະມັສການ

28 ຂນະທີ່ນັ່ງຣົດກຳລັງກັບເມືອ ທ່ານໄດ້ອ່ານຫນັງສືຂອງເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຢູ່

29 ຝ່າຍພຣະວິນຍານຊົງສັ່ງພິລິບວ່າ, “ຈົ່ງເຂົ້າຕິດກັບຣົດນີ້ໄປ”

30 ພິລິບຈຶ່ງແລ່ນເຂົ້າໄປແລະໄດ້ຍິນທ່ານກຳລັງອ່ານຫນັງສືເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຢູ່ ຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ຊຶ່ງ
ທ່ານອ່ານນັ້ນທ່ານເຂົ້າໃຈຫລື”

31 ທ່ານຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຖ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດແນະນຳໃຫ້ ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງໃດ” ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງເຊີນພິລິບຂຶ້ນນັ່ງຣົດນຳ

32 ພຣະຄັມພິຕອນທີ່ທ່ານອ່ານຢູ່ນັ້ນຄືຂໍ້ເຫລົ່ານີ້, “ເຂົາໄດ້ນຳທ່ານໄປເຫມືອນນຳເອົາແກະໄປຂ້າ ແລະ
ເຫມືອນແກະນ້ອຍມິດຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຜູ້ຕັດຂົນມັນ ທ່ານກໍບໍ່ອອກປາກເຫມືອນກັນ

33 ໃນຄາວທ່ານຕົກຕ່ຳຕ້ອຍ ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍຸດຕິທັມ ໃຜຈະເລົ່າເຖິງເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານໄດ້ ເພາະວ່າຊີ
ວິດຂອງທ່ານໄດ້ຖືກຕັດເສັງ”

34 ຄົນເທືອຍໄດ້ກ່າວແກ່ພິລິບວ່າ, “ຂໍທ່ານບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ເລົ່າເຖິງ
ຜູ້ໃດ ເຖິງຕົນເອງຫລືເຖິງຜູ້ອື່ນ”

35 ແລ້ວພິລິບຈຶ່ງອອກປາກຕັ້ງຕົ້ນເລົ່າແຕ່ພຣະຄັມຕອນນັ້ນ ຈຶ່ງປະກາດຂ່າວປະເສີດເຮືອງພຣະເຢຊູໃຫ້ທ່ານ
ຟັງ

36 ເມື່ອເຂົາກຳລັງເດີນທາງໄປກໍມາເຖິງບ່ອນມີນ້ຳບ່ອນນຶ່ງ ຄົນເທືອຍຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ນ້ຳມີຢູ່ທີ່ນີ້ ມີອັນ
ຂັດຂ້ອງບໍ່ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບບັບຕິສະມາ”

37 (ຝ່າຍພິລິບຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຖ້າທ່ານເຕັມໃຈເຊື່ອກໍຮັບໄດ້” ຄົນເທືອຍຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ເຮົາເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູ
ຄຣິດຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ”)

38 ແລ້ວທ່ານໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຢຸດຣົດ ພິລິບກັບຄົນເທືອຍໄດ້ພ້ອມກັນລົງໄປໃນນ້ຳ ພິລິບຈຶ່ງໃຫ້ທ່ານຮັບບັບຕິສະມາ

39 ເມື່ອທ່ານທັງສອງຂຶ້ນຈາກນ້ຳແລ້ວ ພຣະວິນຍານຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງຮັບເອົາພິລິບໄປເສັງ ສ່ວນ
ຄົນເທືອຍນັ້ນກໍບໍ່ໄດ້ເຫັນພິລິບຕໍ່ໄປອີກ ທ່ານຈຶ່ງເດີນທາງຕໍ່ໄປດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ

40 ແຕ່ມີຜູ້ພົບພິລິບທີ່ເມືອງອາໂຊໂຕ ທ່ານໄດ້ອອກໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດທົ່ວທຸກເມືອງຈົນມາເຖິງ
ເມືອງກາຍຊາເຣັງ

9. ໂຊໂລຫລົບຕັ້ງໃຈໃໝ່

(ກາກ 22:6-16; 26:12-18)

- 1 ຝ່າຍໂຊໂລຍັງຊູ່ເຂັນວ່າຈະຂ້າພວກສິດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເສັງ ຈຶ່ງໄປຫາມະຫາປະໂຮທິດ
- 2 ຂໍຫນັງສືກຳກັບຕົວໄປຍັງໂຮງທັມມະເທສນາໃນເມືອງດາມັສກັສເພື່ອວ່າຖ້າພົບຄົນໃດຖືທາງນັ້ນບໍ່ວ່າຊາຍ
ຫລືຍິງຈະໄດ້ຈັບມັດພາມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 3 ເມື່ອໂຊໂລກຳລັງເດີນທາງໃກ້ຈະເຖິງເມືອງດາມັສກັສ ໃນທັນໃດນັ້ນມີແສງສວ່າງມາບມາຈາກພ້າອ້ອມ
ຮອບຕົວທ່ານ
- 4 ໂຊໂລຈຶ່ງລົ້ມລົງເທິງດິນ ແລະໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງອັນນຶ່ງດັງມາວ່າ, “ໂຊໂລ, ໂຊໂລເອີຍ, ເປັນຫຍັງເຈົ້າ
ຈຶ່ງຂົ່ມເຫັງເຮົາ?”
- 5 ໂຊໂລໄດ້ທູນຖາມວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ທ່ານແມ່ນໃຜ” ພຣະອົງຊົງຕອບວ່າ, “ເຮົານີ້ແມ່ນ ເຢຊູ ຜູ້ເຈົ້າຂົ່ມເຫັງ
ນັ້ນແຫລະ
- 6 ເຈົ້າຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ຈະມີຜູ້ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດອັນໃດ”
- 7 ຊາຍທັງຫລາຍທີ່ເດີນທາງໄປພ້ອມກັນກໍຍືນຫນຶ່ງຢູ່ ປາກບໍ່ອອກ ເຂົາໄດ້ຍິນສຽງນັ້ນແຕ່ບໍ່ເຫັນຜູ້ໃດ
- 8 ຝ່າຍໂຊໂລໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກດິນ ເມື່ອມືນຕາແລ້ວກໍບໍ່ເຫັນສິ່ງໃດ ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຈຶ່ງຈູງທ່ານເຂົ້າໄປໃນເມືອງ
ດາມັສກັສ
- 9 ໃນລະຫວ່າງສາມວັນທ່ານບໍ່ໄດ້ເຫັນສິ່ງໃດ ທັງບໍ່ໄດ້ກິນບໍ່ໄດ້ດື່ມ
- 10 ອັນນຶ່ງ, ໃນເມືອງດາມັສກັສມີສິດຜູ້ນຶ່ງຊື່ອານາເນັງ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວກັບຜູ້ນັ້ນໂດຍນິມິດວ່າ,
“ອານາເນັງເອີຍ” ອານາເນັງຈຶ່ງທູນຕອບວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ, ຂ້າພຣະອົງຢູ່ທີ່ນີ້”
- 11 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງບອກທ່ານວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປເຖິງຖນົນສາຍທີ່ຊື່ວ່າຖນົນຊີ້ ແລ້ວຈຶ່ງຖາມຫາຜູ້ນຶ່ງທີ່ຢູ່
ໃນເຮືອນຂອງຢູດາ ຊື່ວ່າໂຊໂລໄທເມືອງຕາໂຊ ເພາະເບິ່ງແມ່, ເຂົາກຳລັງໄຫວ້ວອນຢູ່
- 12 ແລະເຂົາໄດ້ເຫັນ (ໃນນິມິດ) ວ່າມີຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ອານາເນັງ ໄດ້ເຂົ້າມາວາງມືໃສ່ເພື່ອໃຫ້ເຂົາໄດ້ເຫັນຮຸ່ງອີກ”
- 13 ແຕ່ອານາເນັງໄດ້ທູນຕອບວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າຂ້າ, ຂ້າພຣະອົງໄດ້ຍິນຫລາຍຄົນເວົ້າເຖິງເຮືອງຄົນນັ້ນ ວ່າ
ທ່ານໄດ້ເຮັດການຮ້າຍຂາດຕໍ່ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມຫລາຍມາແລ້ວ
- 14 ແລະໃນທີ່ນີ້ທ່ານໄດ້ຖືອຳນາດຈາກພວກປະໂຮທິດຕົນໃຫຍ່ ມາມັດເອົາຄົນທັງຫມົດຜູ້ຮ້ອງອອກພຣະນາມ
ຂອງພຣະອົງ”
- 15 ຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ, “ເຈົ້າຈຶ່ງໄປ ເພາະວ່າຄົນນັ້ນເປັນພາຊນະທີ່ເຮົາໄດ້ເລືອກໄວ້ ເພື່ອ
ຈະນຳນາມຂອງເຮົາໄປຍັງບັນດາປະຊາຊາດ ໄປຍັງກະສັດທັງຫລາຍ ແລະໄປຍັງຊົນຊາດອິສຣາເອນ

- 16 ເພາະວ່າຝ່າຍເຮົາຈະສະແດງໃຫ້ເຂົາເຫັນວ່າ ເຂົາຕ້ອງທົນທຸກລຳບາກຫລາຍເທົ່າໃດເພາະນາມຂອງເຮົາ”
- 17 ແລ້ວອານາເນັງກໍໄປ ແລະເຂົ້າໃນເຮືອນນັ້ນວາງມືໃສ່ໂຊໂລເວົ້າວ່າ, “ອ້າຍໂຊໂລເອີຍ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືພຣະເຢຊູຊິ່ງໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ເຈົ້າຕາມທາງທີ່ເຈົ້າກຳລັງມານັ້ນ ໄດ້ຊົງໃຊ້ເຮົາມາເພື່ອເຈົ້າຈະໄດ້ເຫັນຮຸ່ງ ອີກ ແລະເພື່ອຈະໄດ້ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ”
- 18 ໃນທັນໃດນັ້ນມີສິ່ງນຶ່ງເຫມືອນເກັດຕົກຈາກຕາຂອງໂຊໂລ ແລ້ວທ່ານໄດ້ເຫັນເປັນປົກກະຕິ ຈຶ່ງລຸກຂຶ້ນຮັບ ບັບຕີສະມາ
- 19 ເມື່ອຮັບປະທານອາຫານແລ້ວ ທ່ານກໍມີເທື່ອແຮງຂຶ້ນ

ໂຊໂລປ່າວປະກາດທີ່ເມືອງດາມັສກັສ

- 20 ອັນນຶ່ງ, ໂຊໂລໄດ້ພັກຢູ່ກັບພວກສິດໃນເມືອງດາມັສກັສເປັນເວລາຫລາຍວັນ. ໃນບັດດຽວນັ້ນທ່ານໄດ້ປະ ກາດເຮືອງພຣະເຢຊູໃນໂຮງທັມມະເທສນາ ວ່າພຣະອົງນີ້ແຫລະ, ຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ
- 21 ເມື່ອຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຍິນກໍພາກັນງົດງົ້ອັດສະຈັນໃຈ ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ແມ່ນຜູ້ນີ້ແຫລະ, ທີ່ໄດ້ທຳຮ້າຍຄົນທັງ ຫລາຍໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມທີ່ຮ້ອງອອກນາມຊື່ນີ້ ບໍ່ແມ່ນຫລື ທ່ານໄດ້ມາທີ່ນີ້ຫວັງຈະຜູກມັດເອົາພວກນັ້ນສົ່ງ ໃຫ້ພວກປະໂຮຫິດຕົນໃຫຍ່”
- 22 ແຕ່ການປະກາດຂອງໂຊໂລກໍມີອຳນາດທະວີຂຶ້ນ ເຮັດໃຫ້ພວກຍິວທີ່ຢູ່ໃນເມືອງດາມັສກັສອັດອັນຕັນໃຈ ໂດຍພິສູດໃຫ້ເຂົາເຫັນຄັກວ່າພຣະເຢຊູນີ້ແຫລະ, ຊົງເປັນພຣະຄຣິດ

ໂຊໂລຫນີພົ້ນຈາກພວກຍິວ

- 23 ຄັນຕໍ່ມາອີກຫລາຍວັນ ພວກຍິວໄດ້ປຶກສາກັນເພື່ອຈະຂ້າໂຊໂລເສັງ
- 24 ແຕ່ມີຄົນບອກໃຫ້ໂຊໂລຮູ້ເຖິງການປອງຮ້າຍຂອງເຂົາ ສ່ວນເຂົາໄດ້ເຝົ້າປະຕູເມືອງທັງກາງເວັນແລະກາງ ຄືນເພື່ອຄອຍຂ້າໂຊໂລ
- 25 ແຕ່ເວລາກາງຄືນພວກລູກສິດຂອງທ່ານໄດ້ເອົາທ່ານໃສ່ກວຍຢ່ອນລົງຕາມປ່ອງກຳແພງ

ໂຊໂລທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ

- 26 ເມື່ອໂຊໂລມາຮອດກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ກໍພຍາຍາມຈະເຂົ້າສນິດສນົມກັບພວກລູກສິດ ແຕ່ພວກເຫລົ່ານັ້ນ ຍັງຍ້ານທ່ານຢູ່ ເພາະບໍ່ເຊື່ອວ່າທ່ານເປັນລູກສິດ
- 27 ແຕ່ບາຣ໌ນາບັສໄດ້ພາທ່ານໄປຫາພວກອັຄສາວົກ ແລະເລົ່າເຮືອງໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ ໂຊໂລໄດ້ເຫັນອົງພຣະຜູ້ ເປັນເຈົ້າໃນກາງທາງນັ້ນຢ່າງໃດ ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວກັບທ່ານ ແລະທ່ານໄດ້ປະກາດອອກພຣະນາມ ພຣະເຢຊູໃນເມືອງດາມັສກັສດ້ວຍໃຈກ້າ
- 28 ໂຊໂລໄດ້ເຂົ້ານອກອອກໃນຢູ່ກັບເຂົາໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ປະກາດອອກພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ດ້ວຍໃຈກ້າຫານ
- 29 ແລະທ່ານເຄີຍສົນທະນາໄລ່ລຽງກັບພວກທີ່ປາກພາສາກຣີກ ແຕ່ເຂົາພຍາຍາມຈະຂ້າທ່ານເສັງ

- 30 ເມື່ອພວກພີ່ນ້ອງໄດ້ຊາບຂ່າວດັ່ງນີ້ກໍໄດ້ພາທ່ານລົງໄປທີ່ເມືອງກາຍຊາເຮັງ ແລະໃຫ້ທ່ານໜີໄປຍັງເມືອງຕາໂຊ
- 31 ສັນນັ້ນຄຣິສຕະຈັກຕລອດແຂວງຢູດາຍ ແຂວງຄາລີເລ ແລະແຂວງຊາມາເຮັງຈຶ່ງມີຄວາມສົງໄສສຸກແລະຈະເຣີນຂຶ້ນ ດໍາເນີນໄປໃນຄວາມຍໍາເກງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ສ່ວນຄຣິສຕະສະມາຊິກກໍທະວີຫລາຍຂຶ້ນດ້ວຍໄດ້ຮັບຄວາມສົ່ງເສີມຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

ໄອເນດີພຍາດ

- 32 ອັນນຶ່ງ, ເມື່ອເປໂຕກໍາລັງທຽວໄປມາຕລອດທຸກບ່ອນ ກໍໄດ້ລົງໄປຫາພວກໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງລິດດາເຫມືອນກັນ
- 33 ໃນທີ່ນັ້ນເປໂຕໄດ້ພົບຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ ໄອເນ ເປັນເປັ້ງນອນຢູ່ໄດ້ແປດປີແລ້ວ
- 34 ເປໂຕໄດ້ບອກກັບຊາຍນັ້ນວ່າ, “ໄອນາເອີຍ, ພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງໂຜດໃຫ້ເຈົ້າດີພຍາດ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນມັ່ງນປ່ອນນອນຂອງເຈົ້າໄວ້ເສັ້ງ” ໄອເນກໍໄດ້ລຸກຂຶ້ນໃນທັນທີ
- 35 ບັນດາຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນເມືອງລິດດາ ແລະຮາບຊາໂຣນກໍໄດ້ເຫັນດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງພາກັນກັບໃຈຕ່າວເຂົ້າມາຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ໂດຣະກາເປັນຄົນມາ

- 36 ໃນເມືອງຢົບປາມີສິດຄົນນຶ່ງຊື່ ຕາບິທາ ທີ່ແປວ່າໂດຣະກາ ນາງນີ້ເຄີຍເຮັດແຕ່ຄຸນງາມຄວາມດີ ແລະເຄີຍໃຫ້ທານມາແລ້ວ
- 37 ລະຫວ່າງນັ້ນນາງກໍປ່ວຍລົງເຖິງແກ່ຄວາມຕາຍ ເມື່ອເຂົາໄດ້ອາບນ້ຳໃຫ້ສົບແລ້ວກໍເອົາຂັ້ນວາງໄວ້ຫ້ອງຊັ້ນເທິງ
- 38 ເມືອງລິດດາຢູ່ໃກ້ກັບເມືອງຢົບປາ ເມື່ອໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າເປໂຕຢູ່ໃນເມືອງນັ້ນ ພວກສິດຈຶ່ງໃຊ້ຊາຍສອງຄົນໄປຫາທ່ານ ອ້ອນວອນວ່າ, “ເຊີນມາຫາພວກເຮົາ ຢ່າໄດ້ຊ້າ”
- 39 ຝ່າຍເປໂຕກໍລຸກຂຶ້ນໄປກັບເຂົາ ເມື່ອມາເຖິງແລ້ວເຂົາກໍພາທ່ານຂຶ້ນໄປຍັງຫ້ອງຊັ້ນເທິງ ບັນດາແມ່ໝ້າຍໄດ້ຍິນຢູ່ກັບທ່ານພາກັນຮ້ອງໄຫ້ ແລະຊື້ໃຫ້ທ່ານເບິ່ງເສື້ອຜ້າຕ່າງໆທີ່ໂດຣະກາໄດ້ເຮັດເມື່ອຍັງຢູ່ນຳເຂົາ
- 40 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ໃຫ້ຄົນທັງໝົດອອກໄປຂ້າງນອກ ທ່ານຈຶ່ງຄູ່ເຂົ້າລົງອ້ອນວອນ ແລ້ວຫັນໜ້າໄປຫາສົບກ່າວວ່າ, “ຕາບິທາເອີຍ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ” ຕາບິທາກໍມືນຕາ ແລະເມື່ອເຫັນເປໂຕກໍລຸກຂຶ້ນນຶ່ງ
- 41 ແລະເປໂຕໄດ້ຍິນມີຊູນາງຂຶ້ນ ແລະເມື່ອໄດ້ເອີ້ນພວກໄພ່ພົນກັບບັນດາແມ່ໝ້າຍເຂົ້າມາແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ສເນີນາງຜູ້ເປັນຄົນມານັ້ນແກ່ເຂົາ
- 42 ເຫດການນັ້ນໄດ້ເປັນທີ່ຮູ້ທົ່ວກັນໃນເມືອງຢົບປາ ມີຄົນຈຳນວນຫລາຍໄດ້ເຊື່ອວາງໃຈໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
- 43 ຝ່າຍເປໂຕກໍໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເມືອງຢົບປາຫລາຍວັນ ຢູ່ກັບຜູ້ນຶ່ງຊື່ວ່າ ຊີໂມນ ເປັນຊ່າງຟອກໜັງ

10. ເປໂຕແລະໂກເນລີໂອ

- 1 ອັນນຶ່ງ, ທີ່ເມືອງກາຍຊາເຮັງມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ ໂກເນລີໂອ ເປັນນາຍຮ້ອຍ ເປັນນາຍຮ້ອຍຢູ່ໃນກອງທະຫານ ທີ່ເອີ້ນວ່າກອງອີຕາເລັງ
- 2 ທ່ານເປັນຜູ້ຖືສາສນາຢ່າງຖືກຕ້ອງແລະຍິນດີເພາະພຣະເຈົ້າພ້ອມກັບຄົວເຮືອນຂອງຕົນ ທ່ານເຄີຍໃຫ້ທານແກ່ ປະຊາຊົນຢ່າງຫລວງຫລາຍ ແລະໄຫວ້ອນພຣະເຈົ້າຢູ່ສເມີ
- 3 ຢູ່ມາວັນນຶ່ງປະມານເກົ້າໂມງ ທ່ານໄດ້ເຫັນນິມິດຄັກ ຄືເຫັນເທວະດາຕື່ນື່ງຂອງພຣະເຈົ້າເຂົ້າມາຫາຕົນກ່າວ ວ່າ, “ໂກເນລີໂອເອີຍ”
- 4 ແຕ່ເມື່ອໂກເນລີໂອເພິ່ງເບິ່ງເທວະດາຕົນນັ້ນກໍເກີດສະດຽງຕົກໃຈ ຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ໂອຍ ເຈົ້າກູເອີຍ, ແມ່ນ ຫຍັງຫນໍ້” ເທວະດາໄດ້ຕອບວ່າ, “ຄໍາໄຫວ້ອນ ແລະການໃຫ້ທານຂອງທ່ານໄດ້ຂຶ້ນໄປ ເປັນເຫດໃຫ້ພຣະ ເຈົ້າລະນຶກເຖິງແລ້ວ
- 5 ບັດນີ້ຈຶ່ງໃຊ້ຄົນໄປເມືອງຍົບປາ ເຊິນເອົາຜູ້ນຶ່ງມາຄື ຊີໂມນຜູ້ມີຊື່ວ່າ ເປໂຕ
- 6 ທ່ານອາໄສເປັນແຂກຢູ່ກັບຊີໂມນຊ່າງຟອກຫນຶ່ງ ທີ່ມີເຮືອນຢູ່ແຄມທະເລ”
- 7 ຄັນເທວະດາຕົນທີ່ເວົ້າກັບໂກເນລີໂອນັ້ນຈາກໄປແລ້ວ ທ່ານໄດ້ເອີ້ນຄົນໃຊ້ປະຈຳເຮືອນສອງຄົນເຂົ້າມາຫາ ກັບທະຫານຜູ້ນຶ່ງທີ່ຖືສາສນາຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳພວກທະຫານທີ່ເຄີຍຮັບໃຊ້ຕົນ
- 8 ເມື່ອໄດ້ເລົ່າເຫດການທັງຫມົດໃຫ້ເຂົາຟັງແລ້ວ ທ່ານໄດ້ໃຊ້ເຂົາໄປຍັງເມືອງຍົບປາ
- 9 ຕົກມື້ຫນ້າມາ, ເມື່ອເຂົາກຳລັງເດີນທາງໄປໃກ້ຈະເຖິງເມືອງຍົບປານັ້ນ ຝ່າຍເປໂຕໄດ້ຂຶ້ນເມືອເທິງຫລັງຄາ ຕຶກເພື່ອໄຫວ້ອນ ເປັນເວລາປະມານຫົກໂມງ
- 10 ທ່ານກໍເກີດຫົວຢາກຮັບປະທານອາຫານ ແຕ່ໃນລະຫວ່າງທີ່ເຂົາກຳລັງຈັດອາຫານຢູ່ນັ້ນ ເປໂຕກໍລືມຄຶງໄປ
- 11 ແລະໄດ້ເຫັນທ້ອງຟ້າໄຂອອກ ມີສິ່ງນຶ່ງກຳລັງລົງມາເຫມືອນຜ້າຜືນໃຫຍ່ຜູກໄວ້ທາງສີ່ແຈ ຢ່ອນລົງມາເຖິງ ດິນ
- 12 ໃນສິ່ງນັ້ນມີສັດທຸກຊະນິດ ຄືສັດສີ່ຕີນ, ສັດໄຕ່ສັດຄານທີ່ຢູ່ຕາມຫນ້າດິນ, ແລະນົກທີ່ມີປີກບິນໄປໃນອາ ກາດ
- 13 ແລະເກີດມີພຣະສຸຣະສຽງມາວ່າ, “ເປໂຕເອີຍ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ຂ້າກິນເສັງ”
- 14 ຝ່າຍເປໂຕຈຶ່ງທູນວ່າ, “ບໍ່ໄດ້ແທ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ, ເພາະວ່າສິ່ງທີ່ເປັນຂອງຕ້ອງຫ້າມ ຫລືສິ່ງທີ່ບໍ່ທັນຊຳ ຣະໃຫ້ສະອາດ ຂ້າພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຮັບປະທານຈັກເທື່ອ”
- 15 ແລ້ວມີພຣະສຸຣະສຽງອີກເປັນເທື່ອທີ່ສອງວ່າ, “ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊຳຮະແລ້ວ ຝ່າຍທ່ານຢ່າຖືເປັນຂອງຕ້ອງ ຫ້າມ”
- 16 ການນັ້ນເກີດມາເຖິງສາມເທື່ອ ແລ້ວສິ່ງນັ້ນກໍຖືກຮັບຂຶ້ນໄປໃນທ້ອງຟ້າທັນທີ
- 17 ເມື່ອເປໂຕຍັງຄິດບໍ່ອອກວ່າ ນິມິດທີ່ຕົນໄດ້ເຫັນນັ້ນມີຄວາມຫມາຍຢ່າງໃດ ເບິ່ງແມ່, ພວກຊາຍທີ່ໂກເນລີ ໂອໄດ້ໃຊ້ມານັ້ນ ເມື່ອສືບຖາມຫາຕົກຂອງຊີໂມນແລ້ວ ກໍໄດ້ມາຍືນຢູ່ຫນ້າປະຕູບ້ານ

18 ຮ້ອງຖາມວ່າ, “ຊີໂມນທີ່ເອີ້ນວ່າເປໂຕພັກຢູ່ຫັ້ນຫລືບໍ່?”

19 ຂນະທີ່ເປໂຕກຳລັງຄິດຕົກຕອງເຖິງນິມິດນັ້ນ ພຣະວິນຍານຊົງກ່າວກັບທ່ານວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ມີພວກຊາຍ (ສອງຄົນ) ມາຖາມຫາທ່ານ

20 ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນລົງໄປຂ້າງລຸ່ມແລ້ວໄປກັບເຂົາ ຢ່າລັ່ງເລໃຈ ເພາະເຮົານີ້ແຫລະ, ໄດ້ໃຊ້ເຂົາມາຫາ”

21 ເປໂຕຈົ່ງລົງໄປຫາຄົນເຫລົ່ານັ້ນແລະບອກເຂົາວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫລະ, ແມ່ນຜູ້ທີ່ພວກທ່ານກຳລັງຊອກຫານັ້ນ ທ່ານມາມີທຸຣະອັນໃດ”

22 ເຂົາຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ນາຍຮ້ອຍໂກເນລີໂອເປັນຄົນສັດຊີ້ ແລະຍ່າເກງພຣະເຈົ້າ ທັງເປັນຜູ້ມີຊື່ສຽງດີໃນຖ້າມ ກາງບັນດາຊາວຍີວ ທ່ານຜູ້ນັ້ນໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກເທວະດາບໍຣິສຸດຕິນນຶ່ງ ໃຫ້ມາເຊີນທ່ານໄປຍັງເຮືອນຂອງ ຕົນ ເພື່ອຈະໄດ້ຟັງຖ້ອຍຄຳຈາກທ່ານ”

23 ເປໂຕຈຶ່ງເຊີນເຂົາເຂົ້າມາພັກນຳຕົນ ຕົກມື້ຫນ້າມາທ່ານໄດ້ລຸກຂຶ້ນອອກໄປກັບເຂົາ ແລະພີ່ນ້ອງລາງຄົນທີ່ ເມືອງຍົບປາກໄປນຳ

24 ວັນຕໍ່ມາທ່ານໄດ້ມາເຖິງເມືອງກາຍຊາຮຽງ ຝ່າຍໂກເນລີໂອກຳລັງຄອຍຕ້ອນຮັບຢູ່ ໂດຍໄດ້ເຊີນເອົາພວກພີ່ ນ້ອງແລະມິດສະຫາຍຂອງຕົນໃຫ້ມາປະຊຸມກັນຢູ່ແລ້ວ

25 ເມື່ອເປໂຕເຂົ້າໄປໂກເນລີໂອກຳມາຕ້ອນຮັບ ແລະຫມູບລົງທີ່ຕີນຂາບໄຫວ້ທ່ານ

26 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ດຶງໃຫ້ໂກເນລີໂອລຸກຂຶ້ນ ໂດຍເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງຍືນຂຶ້ນ ຝ່າຍເຮົາກໍເປັນແຕ່ມະນຸດເຫມືອນກັນ”

27 ເມື່ອກຳລັງສົນທະນາກັນຢູ່ເປໂຕກໍເຂົ້າໄປ ແລະເຫັນມີຫລາຍຄົນຊຸມນຸມກັນຢູ່

28 ທ່ານໄດ້ກ່າວກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຊາບດີແລ້ວວ່າ ທີ່ຄົນຊາວຍີວຈະເຂົ້າຮ່ວມສະມາຄົມກັບ ຄົນຕ່າງຊາດ ຫລືເຂົ້າຫາເຂົາກໍເປັນການຕ້ອງຫ້າມ ແຕ່ຝ່າຍເຮົາພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງວ່າ ບໍ່ຄວນຖືຄົນ ນຶ່ງຄົນໃດວ່າເປັນຄົນຕ້ອງຫ້າມຫລືບໍ່ສະອາດ

29 ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອພວກທ່ານໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປເຊີນເຮົາ ເຮົາກໍມາໂດຍບໍ່ຂັດ ດ້ວຍເຫດນີ້ເຮົາຈຶ່ງຂໍຖາມພວກທ່ານວ່າ ເປັນດ້ວຍປະການໃດທ່ານຈຶ່ງໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປຫາເຮົາ”

30 ໂກເນລີໂອໄດ້ຕອບວ່າ, “ໄດ້ສີ່ວັນມາແລ້ວ ຂ້ານ້ອຍກຳລັງໄຫວ້ວອນຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍປະມານເວ ລານີ້ ຄືເວລາເກົ້າໂມງ ດັ່ງນີ້ມີຊາຍຜູ້ນຶ່ງນຸ່ງເຄື່ອງເຫລື້ອມໃສມາຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າຂ້ານ້ອຍ

31 ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ໂກເນລີໂອເອີຍ, ຄຳໄຫວ້ວອນຂອງທ່ານ ພຣະເຈົ້າຊົງສະດັບຟັງ ແລະການໃຫ້ທ່ານຂອງ ທ່ານກໍເປັນເຫດໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງລະນຶກເຖິງ

32 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງໃຊ້ຄົນໄປເມືອງຍົບປາ ເຊີນເອົາຊີໂມນຜູ້ຊື່ວ່າເປໂຕມາ ທ່ານເປັນແຂກອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນ ຂອງຊີໂມນຊ່າງຟອກຫນັງຢູ່ແຄມທະເລ”

33 ໃນທັນທີນັ້ນຂ້ານ້ອຍໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປຫາທ່ານ ທີ່ທ່ານໄດ້ກະຣຸນາກໍເປັນການດີແທ້ ບັດນີ້ຂ້ານ້ອຍທັງຫລາຍຢູ່ ພ້ອມກັນຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຈະຟັງສິ່ງສາຣະພັດຊຶ່ງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງໄວ້ແກ່ທ່ານ”

ເປໂຕກ່າວຄຳປາສັຍທີ່ເຮືອນຂອງໂກເນລີໂອ

- 34 ສ່ວນເປໂຕຈຶ່ງອອກປາກວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າສັງເກດຮູ້ຄັກແນ່ວ່າ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງເລືອກຫນ້າຜູ້ໃດ
- 35 ແຕ່ໃນທຸກຊາດຜູ້ໃດທີ່ຢາກເຮັດພຣະອົງແລະປະຕິບັດຖືກຕາມສິນທັມກໍເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະອົງ
- 36 ເຮືອງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສົ່ງມາໃຫ້ພວກອິສຣາເອນ ໂດຍປະກາດຂ່າວປະເສີດເຮືອງສັນຕິສຸກດ້ວຍພຣະເຢຊູ ຄຣິດ (ຜູ້ຊົງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງມະນຸສໂລກ)
- 37 ເຮືອງນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍກໍຮູ້ແລ້ວ ຄືເຮືອງທີ່ເກີດມີມາຕັ້ງຕົ້ນແຕ່ແຂວງຄາລີເລໂປຈົນຕລອດທົ່ວແຂວງຢູ ດາຍ ເມື່ອພາຍຫລັງບັບຕິສະມາທີ່ໂຢຮັນໄດ້ປະກາດນັ້ນ
- 38 ຄືເຮືອງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງທົດສົງເຢຊູໄທນາຊາເຮັດດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດແລະດ້ວຍຣິດທານຸພາບ ພຣະ ອົງຈຶ່ງສະເດັດໄປທຸກທິນທຸກແຫ່ງເຮັດຄຸນງາມຄວາມດີ ແລະຊົງໂຜດປັນດາຜູ້ຖືກມານບຽດບຽນໃຫ້ດີ ເພາະ ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບພຣະອົງ
- 39 ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍກໍເປັນພຍານ ເຖິງການທັງປວງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງກະທຳໃນບ້ານເມືອງຂອງຊາວ ຍິວແລະໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ພຣະອົງນັ້ນເຂົາໄດ້ຂ້າເສັງດ້ວຍແຂວນໄວ້ທີ່ເສົາໄມ້
- 40 ພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາໃນວັນຖ້ວນສາມ ແລະຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະອົງ ປາກົດແຈ້ງ
- 41 ບໍ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ປາກົດແກ່ພິລເມືອງທົ່ວໄປ ແຕ່ຊົງປາກົດແກ່ພວກພຍານຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງກຳນົດໄວ້ລ່ວງຫນ້າ ຄື ຊົງປາກົດແກ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າ ຜູ້ໄດ້ກິນແລະດື່ມດ້ວຍກັນກັບພຣະອົງພາຍຫລັງທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຄືນພຣະ ຊົນ
- 42 ພຣະອົງຊົງສົ່ງໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍປະກາດແກ່ພິລເມືອງ ແລະໃຫ້ເປັນພຍານວ່າ ແມ່ນພຣະອົງນີ້ ແຫລະ, ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ພິພາກສາທັງຄົນເປັນແລະຄົນຕາຍ
- 43 ແມ່ນເຖິງເຮືອງພຣະອົງນີ້ແຫລະ, ຜູ້ປະກາດພຣະທັມທັງຫລາຍໄດ້ເປັນພຍານວ່າ ທຸກໆຄົນທີ່ເຊື່ອວາງໃຈ ໃນພຣະອົງນັ້ນຈະໄດ້ຮັບຄວາມຍົກຜິດບາບ ເພາະພຣະນາມຂອງພຣະອົງ

ພວກຄົນຕ່າງຊາດໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

- 44 ຂນະທີ່ເປໂຕຍັງກ່າວດັ່ງນີ້ຢູ່ ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງຄົນທັງປວງທີ່ກຳລັງຟັງພຣະທັມນັ້ນ
- 45 ສ່ວນພວກລູກສິດທີ່ເປັນຝ່າຍພິທີຕັດ ທີ່ໄດ້ມາກັບເປໂຕກໍຖືກຈັດອັສຈັນ ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະທານ ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໃຫ້ລົງມາເທິງຄົນຕ່າງຊາດເຫມືອນກັນ
- 46 ເພາະວ່າເຂົາໄດ້ຍືນຄົນເຫລົ່ານັ້ນປາກພາສາແປກໆ ແລະຍົກຍໍສໍຣະເສີນພຣະເຈົ້າ
- 47 ຝ່າຍເປໂຕໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຢ່າງດຽວກັນກັບພວກເຮົາ ສັນນັ້ນບໍ່ມີໃຜຕີ ຈະຫ້າມເຂົາບໍ່ໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳ”
- 48 ເປໂຕຈຶ່ງສົ່ງໃຫ້ເຂົາຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະເຂົາຍັງໄດ້ຂໍໃຫ້ທ່ານພັກຢູ່ກັບ ເຂົາອີກສອງສາມວັນ

11. ເປໂຕຣາຍງານຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ

- 1 ອັນນຶ່ງພວກອັດສາວິກແລະພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູດາຍ ໄດ້ຊາບຂ່າວວ່າພວກຕ່າງຊາດໄດ້ຮັບເອົາພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າເຫມືອນກັນ
- 2 ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເປໂຕໄດ້ຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ພວກທີ່ເປັນຝ່າຍພິທີຕັດຈິ່ງຕິຕຽນທ່ານ
- 3 ໂດຍກ່າວວ່າ, “ທ່ານໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຄົນພວກບໍ່ໄດ້ຮັບພິທີຕັດ ແລ້ວຮັບປະທານອາຫານກັບເຂົາ”
- 4 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ຕັ້ງຕົນອະທິບາຍໃຫ້ເຂົາຟັງເປັນລຳດັບມາວ່າ,
- 5 “ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າເມື່ອຢູ່ເມືອງຢົບປາກຳລັງໄຫວ້ວອນຢູ່ ກໍລືມຄົງໄປແລະໄດ້ເຫັນນິມິດ ມີສິ່ງນຶ່ງກຳລັງລົງມາເຫມືອນຜ້າຜົນໃຫຍ່ຜູກໄວ້ທັງສີ່ແຈ ຢ່ອນລົງມາເຖິງຂ້າພະເຈົ້າ
- 6 ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເພິ່ງເບິ່ງກໍສັງເກດເຫັນສັດສີ່ຕີນຂອງແຜ່ນດິນໂລກ ກັບສັດປ່າ ສັດໄຕ່ສັດຄານ ແລະນົກທີ່ບິນໃນອາກາດ
- 7 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ເປໂຕເອີຍ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຂ້າກິນເສັ້ງ”
- 8 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນວ່າ, “ບໍ່ໄດ້ແທ້ ພຣະອົງເຈົ້າເອີຍ ດ້ວຍວ່າສິ່ງຊຶ່ງເປັນຂອງຕ້ອງທ້າມ ຫລືສິ່ງຂອງທີ່ບໍ່ທັນຊຳຮະໃຫ້ສະອາດ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປໃນປາກຂອງຂ້າພຣະອົງຈັກເທື່ອ”
- 9 ແຕ່ມີພຣະສຸຣະສຽງຕອບຈາກພ້າເທື່ອທີ່ສອງວ່າ, “ສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຊຳຮະແລ້ວ ຝ່າຍທ່ານຢ່າຖືເປັນຂອງຕ້ອງທ້າມ”
- 10 ການນັ້ນເກີດມາເຖິງສາມເທື່ອ ແລ້ວສິ່ງທັງຫມົດກໍຖືກຮັບຄືນເມືອພ້າອີກ
- 11 ເບິ່ງແມ່, ໃນທັນໃດນັ້ນມີຊາຍສາມຄົນມາຍືນຢູ່ຫນ້າຕຶກທີ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ນັ້ນ ຮັບໃຊ້ມາຈາກເມືອງກາຍຊາເຣັງມາຫາຂ້າພະເຈົ້າ
- 12 ແລ້ວພຣະວິນຍານໄດ້ຊົງສັ່ງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ໄປກັບເຂົາໂດຍບໍ່ລັງເລໃຈ ແລະພີ່ນ້ອງທັງຫົກຄົນນີ້ໄດ້ໄປກັບຂ້າພະເຈົ້າ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງທ່ານຜູ້ນັ້ນ
- 13 ຜູ້ນັ້ນໄດ້ເລົ່າໃຫ້ພວກຂ້າພະເຈົ້າຟັງວ່າ ທ່ານໄດ້ເຫັນເທວະດາຕົນນຶ່ງຍືນຢູ່ໃນເຮືອນຂອງຕົນສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງໃຊ້ຄົນໄປເມືອງຢົບປາ ເຊິນເອົາຊີໂມນຜູ້ມີຊື່ວ່າເປໂຕມາ
- 14 ເປໂຕນັ້ນຈະກ່າວໃຫ້ທ່ານຟັງເປັນຖ້ອຍຄຳ ຊຶ່ງຈະໃຫ້ທ່ານທັງຄອບຄົວໄດ້ລອດພົ້ນ”
- 15 ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງຕົນກ່າວຂໍຄວາມນັ້ນ ພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດກໍສະເດັດລົງມາເທິງເຂົາ ເຫມືອນໄດ້ສະເດັດລົງມາເທິງພວກເຮົາໃນຕອນຕົ້ນນັ້ນ
- 16 ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລະນຶກເຖິງພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ວ່າ, “ໂຢຮັນໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍນ້ຳກໍແມ່ນ ແຕ່ຝ່າຍທ່ານທັງຫລາຍຈະຮັບບັບຕິສະມາດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດ”
- 17 ເຫດສັນນັ້ນຖ້າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດ ໃຫ້ເຂົາໄດ້ຮັບຂອງພຣະຣາຊທານອັນດຽວກັນກັບພວກເຮົາ ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າເປັນຜູ້ໃດທີ່ຈະສາມາດຂັດຂວາງພຣະເຈົ້າໄດ້”

18 ສ່ວນເຂົາໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳນັ້ນກໍພາກັນອ່ອນຍອມແລ້ວໄດ້ສັຽເສີນພຣະເຈົ້າວ່າ, “ຖ້າເປັນດັ່ງນັ້ນກໍແມ່ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດແກ່ຄົນຕ່າງ ໃຫ້ຖິ້ມໃຈເກົ້າແລະເອົາໃຈໃຫມ່ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຊີວິດເໝືອນກັນ”

ຄຣິສຕະຈັກທີ່ເມືອງອັນຕີໂອກ

19 ຝ່າຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ແຕກກະຈັດກະຈາຍໄປເພາະການທຸກລຳບາກເນື່ອງຈາກຊະເຕຟາໂນ ກໍພາກັນໄປຍັງເມືອງຟອຍນີເກ ເກາະໄຊປຣັສ ແລະເມືອງອັນຕີໂອກ ເຂົາບໍ່ໄດ້ກ່າວພຣະທັມແກ່ຜູ້ໃດນອກຈາກພວກຍິວຝ່າຍດຽວ

20 ແຕ່ໃນພວກເຂົາມີບາງຄົນເປັນຊາວໄຊປຣັສ ແລະຊາວກີເຣເນ ເມື່ອມາເຖິງເມືອງອັນຕີໂອກນັ້ນກໍໄດ້ກ່າວກັບຊາວກຣີກເໝືອນກັນ ໂດຍໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ

21 ແລະຮິດອຳນາດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍສະຖິດຢູ່ກັບເຂົາ ຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍທີ່ເຊື່ອກໍໄດ້ກັບໃຈຕ່າງຄົນມາຫາອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

22 ຂ່າວນັ້ນກໍໄດ້ເລົ່າລືໄປເຖິງຫຼຸຄຣິສຕະຈັກໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເຂົາຈຶ່ງໃຊ້ບາຣ໌ນາບັສໄປຍັງເມືອງອັນຕີໂອກ

23 ເມື່ອທ່ານໄດ້ມາເຖິງແລ້ວກໍໄດ້ເຫັນພຣະຄຸນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດ ກໍປິຕິຍິນດີຈຶ່ງໄດ້ຕັກເຕືອນຄົນເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ຕັ້ງໃຈຫມັ້ນຄົງຕິດສນິດຢູ່ກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

24 ເພາະທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນຄົນດີ ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດແລະຄວາມເຊື່ອ ແລະມີຄົນຈຳນວນຫລາຍສົມຄວນໄດ້ເພີ່ມເຕີມເຂົ້າມາຢູ່ຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

25 ຝ່າຍບາຣະນາບາຈຶ່ງໄປເມືອງຕາໂຊເພື່ອຊອກຫາໂຊໂລ ເມື່ອພົບແລ້ວກໍພາມາຍັງເມືອງອັນຕີໂອກ

26 ທ່ານທັງສອງໄດ້ເຄີຍປະຊຸມກັນກັບຄຣິສຕະຈັກຕລອດປີນຶ່ງ ຈຶ່ງໄດ້ສັ່ງສອນຫລາຍຄົນສົມຄວນ ໃນເມືອງອັນຕີໂອກນີ້ພວກລູກສິດໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າຄຣິສຕຽນເປັນເທື່ອທຳອິດ

27 ຄາວນັ້ນມີພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມລົງໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ມາຍັງເມືອງອັນຕີໂອກ

28 ມີຜູ້ນຶ່ງໃນພວກນັ້ນຊື່ ອາຄະໂບ ໄດ້ຍິນຂຶ້ນສະແດງໂດຍພຣະວິນຍານວ່າ ໃກ້ຈະບັງເກີດການອິດຢາກຢ່າງໃຫຍ່ຫົວແຜ່ນດິນໂລກ ການອິດຢາກນັ້ນໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນຣັຊສະໄຫມຈັກກະພັດກລາວດີໂອ

29 ສ່ວນພວກສິດທຸກຄົນມີເຈຕະນາບໍຣິຈາກຕາມກຳລັງ ຝາກໄປຊ່ອຍບັນເທົາທຸກພວກພື້ນ້ອງທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຢູດາຍ

30 ເຂົາໄດ້ເຮັດດັ່ງນັ້ນ ແລະໄດ້ໃຫ້ບາຣະນາບາກັບໂຊໂລນຳໄປໃຫ້ພວກເຖົ້າແກ່

12. ຢາໂກໂບຖືກຂ້າ ເປໂຕຖືກຄຸກ

1 ໃນລະຫວ່າງນັ້ນກະສັດເຮໂຣດໄດ້ຢຽດພຣະທັດອອກທຳຮ້າຍລາງຄົນໃນຄຣິສຕະຈັກ

2 ທ່ານໄດ້ຂ້າຢາໂກໂບອ້າຍຂອງໂຢຮັນດ້ວຍດາບ

3 ເມື່ອທ່ານເຫັນວ່າການນີ້ເປັນທີ່ຊອບໃຈພວກຍິວ ທ່ານກໍເລີຍຈັບເປໂຕເໝືອນກັນ (ຄາວນັ້ນແມ່ນເທສການກິນເຂົ້າຈີ່ບໍ່ມີເຊື້ອ)

- 4 ເມື່ອຈັບເປໂຕແລ້ວກໍຂັງຄຸກໄວ້ ມອບໃຫ້ທະຫານສີ່ຫມູ່ ຫມູ່ລະສີ່ຄົນ ຄຸມຮັກສາຢູ່ໃນ ໂດຍຫມາຍໃຈວ່າ ເມື່ອສິ້ນເທສການປັສຄາແລ້ວຈະໄດ້ນໍາອອກໃຫ້ພິລເມືອງ
- 5 ເຫດສັນນັ້ນ ເປໂຕຈຶ່ງຖືກຂັງຄຸກຢູ່ ແຕ່ຝ່າຍຄຣິສຕະຈັກໄດ້ອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະເຈົ້າເພື່ອທ່ານດ້ວຍໃຈຮ້ອນ ຮົນ

ຊົງຊ່ອຍເປໂຕໃຫ້ພົ້ນຈາກຄຸກ

- 6 ໃນກາງຄືນນັ້ນກ່ອນວັນທີ່ກະສັດເຮໂຣດຈະນໍາເປໂຕອອກມາ ເປໂຕກໍນອນຫລັບຢູ່ຫວ່າງກາງທະຫານສອງ ຄົນ ມີໂສ້ສອງເສັ້ນລ່າມໄວ້ ແລະຕໍ່ຫນ້າປະຕູມີທະຫານຍາມເຝົ້າຄຸກຢູ່
- 7 ເບິ່ງແມ່, ມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ມາປາກົດຢືນຢູ່ ແລະມີແສງສວ່າງເຂົ້າໃນຫ້ອງຄຸກ ເທວະດານັ້ນໄດ້ຕົບທີ່ຂ້າງຂອງເປໂຕໃຫ້ຕື່ນແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ລຸກຂຶ້ນໄວ້” ແລະໂສ້ກໍໄດ້ຫລຸດອອກຈາກມື ຂອງທ່ານ
- 8 ເທວະດາຈຶ່ງບອກເປໂຕວ່າ, “ຈົ່ງຮັດແອວແລະໃສ່ເກີບ” ແລະເປໂຕກໍເຮັດຕາມ ເທວະດາຈຶ່ງບອກອີກວ່າ, “ຈົ່ງຫົ່ມເສື້ອແລະຕາມເຮົາໄປ”
- 9 ທ່ານຈຶ່ງຕາມອອກໄປ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າການທີ່ເທວະດາເຮັດນັ້ນເປັນຄວາມຈິງ ແຕ່ຄິດວ່າຕົນກໍາລັງເຫັນນິມິດ
- 10 ເມື່ອໄດ້ອອກໄປພົ້ນທະຫານຍາມຊັ້ນທີ່ນຶ່ງແລະທີ່ສອງແລ້ວ ເຂົາກໍມາເຖິງປະຕູເຫລັກທີ່ເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ປະຕູນັ້ນກໍໄຂເອງໃຫ້ເຂົາ ເຂົາຈຶ່ງອອກຢ່າງຕາມຖນົນເສັ້ນນຶ່ງ ແລະໃນທັນໃດນັ້ນເທວະດາກໍໄດ້ຈາກເປໂຕ ໄປ
- 11 ຄັນເປໂຕຮູ້ສຶກຕົວແລ້ວຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ດຽວນີ້ເຮົາຮູ້ແນ່ວ່າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງໃຊ້ເທວະດາຂອງພຣະອົງ ມາຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກມືຂອງເຮໂຣດ ແລະພົ້ນຈາກການມຸ່ງຮ້າຍຂອງພວກຍິວ”
- 12 ເມື່ອເປໂຕຄິດດັ່ງນີ້ແລ້ວກໍໄປເຖິງເຮືອນຂອງມາຣິອາແມ່ຂອງໂຢຮັນ ຜູ້ມີຊື່ອີກວ່າ ມາຣະໂກ ທີ່ນັ້ນມີຫລາຍ ຄົນໄດ້ຊຸມນຸມກັນອ້ອນວອນຢູ່
- 13 ເມື່ອເປໂຕເຄາະປະຕູເຮືອນ ມີຍິງຄົນໃຊ້ຊື່ ໂຣດາໄດ້ມາຟັງ
- 14 ເມື່ອຈື່ໄດ້ວ່າເປັນສຽງຂອງເປໂຕ ຍິງນັ້ນກໍຍັງບໍ່ໄຂປະຕູໃຫ້ເພາະຄວາມຍິນດີ ແຕ່ໄດ້ແລ່ນເຂົ້າໄປບອກ ຂ່າວວ່າເປໂຕຢືນຢູ່ຫນ້າປະຕູເຮືອນ
- 15 ເຂົາໄດ້ຕອບວ່າ, “ມືງເປັນບ້າ” ແຕ່ຍິງນັ້ນຍືນຍັນວ່າເປັນຢ່າງນັ້ນແທ້ ແລ້ວເຂົາຈຶ່ງວ່າ, “ຈະແມ່ນເທວະດາ ປະຈໍາຕົວເປໂຕ”
- 16 ແຕ່ເປໂຕຍັງເຄາະປະຕູຢູ່ ເມື່ອເຂົາໄຂແລ້ວກໍເຫັນທ່ານຈຶ່ງດຽງອັສຈັນໃຈ
- 17 ແຕ່ເປໂຕໄດ້ກວັກມືໃຫ້ເຂົາມິດ ແລ້ວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ເຂົາຟັງເຖິງເຣື່ອງທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງພາກຕົນອອກ ຈາກຄຸກຢ່າງໃດ ແລ້ວທ່ານໄດ້ສັ່ງວ່າ, “ຈົ່ງບອກເຣື່ອງນີ້ແກ່ຢາໂກໂບກັບພວກພີ່ນ້ອງໃຫ້ຊາບ” ເປໂຕຈຶ່ງ ອອກໄປບ່ອນອື່ນເສັ້ງ

18 ຄັນຮຸ່ງເຊົ້າມາກໍເກີດການສັບສົນຈຸ້ນວາຍບໍ່ນ້ອຍໃນຖ້າມກາງພວກທະຫານວ່າ, “ເກີດເປັນຢ່າງໃດຫນ້າກັບເປ
ໂຕ”

19 ເມື່ອເຮໂຣດຊອກຫາຕົວເປໂຕບໍ່ພົບ ຈຶ່ງໄດ້ໂຕ່ຖາມພວກທະຫານຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເອົາເຂົາໄປຂ້າເສັງ ແລ້ວເຮ
ໂຣດໄດ້ຈາກແຂວງຢູດາຍລົງໄປອາໄສຢູ່ເມືອງກາຍຊາເຮັງ

ເຮໂຣດເຖິງມໍຣະນະກັມ

20 ອັນນຶ່ງເຮໂຣດມີຄວາມເຄືອງຄຽດຕໍ່ຊາວຕີເຣແລະຊາວຊີໂດນ ແຕ່ຊາວເມືອງນັ້ນໄດ້ພ້ອມກັນມາເຝົ້າທ່ານ
ເມື່ອເຂົາຕິດຕໍ່ເອົາໃຈ ລາຊະໂຕກົມມະວັງຂອງກະສັດໄດ້ແລ້ວ ເຂົາກໍພາກັນໄປຂໍເປັນໄມຕຣີກັບກະສັດ
ເພາະວ່າເມືອງຂອງເຂົາຕ້ອງອາໄສອາຫານລ້ຽງຊີບຈາກແຜ່ນດິນຂອງກະສັດ

21 ເມື່ອເຖິງວັນນັດເຮໂຣດຊົງເຄືອງກະສັດ ຈຶ່ງປະທັບຣາຊບັນລັງ ແລ້ວມີພຣະຣາຊດໍາຮັດແກ່ເຂົາ

22 ຝ່າຍປະຊາຊົນກໍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ເປັນສຽງຂອງພຣະ ບໍ່ແມ່ນສຽງມະນຸດ”

23 ໃນທັນໃດນັ້ນມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ບັນດານໃຫ້ທ່ານໄດ້ເກີດພຍາດຮ້າຍເພາະທ່ານບໍ່
ໄດ້ຖວາຍພຣະກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າ ແລ້ວເກີດມີຕົວຫນອນກັດກິນຮ່າງກາຍຂອງທ່ານຈົນສິ້ນພຣະຊົນ

24 ສ່ວນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າກໍແຜ່ຈະເຣີນທະວີຂຶ້ນ

25 ຝ່າຍບາຣະນາບາກັບໂຊໂລ ເມື່ອສໍາເຣັດການປະຕິບັດຂອງຕົນແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມກັບເມືອ
ພາເອົາໂຢຮັນຜູ້ມີຊື່ອີກວ່າ ມາຣະໂກໂປນໍາ

13. ເຮືອງບາຣະນາບາ ແລະໂຊໂລ

1 ຄາວນັ້ນໃນຄຣິສຕະຈັກທີ່ຢູ່ໃນເມືອງອັນຕີໂອກ ມີລາງຄົນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະອາຈານ ຄືບາຣະນາ
ບາ ຊິເມໂອນຜູ້ເອີ້ນວ່າ ນີເຄັນ ກັບລູກີໂອໄທເມືອງກີເຣເນ ມານາເອນຜູ້ເປັນເພື່ອນສນິດ ກັບເຮໂຣດຜູ້
ເປັນເຈົ້າເມືອງ ແລະໂຊໂລ

2 ເມື່ອເຂົາກໍາລັງປະຕິບັດນະມັສການອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຖືສິນອົດອາຫານຢູ່ ພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໄດ້
ຊົງສັ່ງວ່າ, “ຈຶ່ງຄັດເອົາບາຣະນາບາກັບໂຊໂລຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເຮົາ ສໍາລັບການທີ່ເຮົາເອີ້ນໃຫ້ເຂົາເຮັດນັ້ນ”

3 ເມື່ອຖືສິນອົດອາຫານແລະໄຫວ້ອນແລ້ວ ກໍໄດ້ວາງມືໃສ່ບາຣະນາບັສແລະໂຊໂລ ຈຶ່ງໃຫ້ເຂົາອອກໄປ

ການປະກາດທີ່ເກາະໂຊປຣັສ

4 ເຫດສັນນັ້ນທ່ານທັງສອງຜູ້ໄດ້ຮັບໃຊ້ໄປຈາກພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ ກໍໄດ້ລົງໄປເຖິງເມືອງເຊລູເກັງ ແລະ
ຈາກທີ່ນັ້ນກໍໄດ້ລົງເຮືອສະເພົາເດີນທາງໄປເຖິງເກາະໂຊປຣັສ

5 ຄັນມາເຖິງເມືອງຊາຣາມິສແລ້ວ ທ່ານທັງສອງໄດ້ປະກາດພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໃນໂຮງທັມມະເທສນາ
ຂອງຊາວຢິວ ແລະເຂົາມີໂຢຮັນເປັນຜູ້ປະຕິບັດ

6 ເມື່ອໄດ້ຜ່ານຕລອດທົ່ວເກາະນັ້ນໄປເຖິງເມືອງປາໂຟແລ້ວ ກໍໄດ້ມາພົບຊາຍຄົນນຶ່ງເປັນຫມໍເວດມິນ ເປັນ
ຫມໍທໍານວາຍປອມ ເປັນຄົນຊາດຢິວຊື່ ບາຣະເຢຊູ

- 7 ຄົນນີ້ຢູ່ກັບຜູ້ປົກຄອງຊື່ ເຊຄີໂອໂປໂລ ເປັນຜູ້ສລຽວສລາດ ທ່ານຜູ້ນັ້ນໄດ້ເອີ້ນເອົາບາຣະນາບາກັບໂຊໂລ ແລະປາຖນາຈະຟັງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ
- 8 ແຕ່ເອລີມາຫມໍເວດມົນນັ້ນ (ຊື່ຂອງທ່ານມີຄວາມຫມາຍດັ່ງນັ້ນ) ໄດ້ຕໍ່ຕ້ານບາຣະນາບາແລະໂຊໂລ ໂດຍພຍາຍາມຈະແຍກຜູ້ປົກຄອງນັ້ນໃຫ້ຫນີຈາກຄວາມເຊື່ອ
- 9 ແຕ່ໂຊໂລຜູ້ມີຊື່ອີກວ່າ ໂປໂລ ເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍ່ຮື້ສຸດໄດ້ເພ່ງເບິ່ງເອລີມາ
- 10 ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ໂອ ລູກພຍາມານເອີຍ, ຜູ້ເປັນສັດຕູຂອງບັນດາຄວາມຊອບທັມ ຕົວເຕັມໄປດ້ວຍອຸບາຍ ແລະການຊົ່ວຊ້າທຸກຢ່າງ ຕົວຈະບໍ່ເຊົາພຍາຍາມເຮັດຫນີທາງຊື່ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຄົດໂຄ້ງໄປຫລື
- 11 ເບິ່ງແມ່, ບັດນີ້ພຣະທັດຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍລົງຢູ່ເທິງຕົວ ຕົວຈະຕາບອດບໍ່ເຫັນຕາເວັນຈົນເຖິງເວລາກຳນົດ” ໃນທັນໃດນັ້ນຄວາມມົດມົວໄດ້ຕົກໃສ່ເອລີມັສ ເອລີມັສກໍຢ່າງງົມໄປມາຊອກຫາຄົນເພື່ອຈູງມືຕົນ
- 12 ເມື່ອຜູ້ປົກຄອງໄດ້ເຫັນເຫດການທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນກໍໄດ້ເຊື່ອ ແລະອັດສະຈັນເພາະໂອວາດຄຳສອນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ການປະກາດທີ່ເມືອງອັນຕີໂອກໃນປີຊີເດັງ

- 13 ຝ່າຍໂປໂລກັບພວກຂອງທ່ານໄດ້ລົງເຮືອສະເພົາເດີນທາງຈາກເມືອງຢາໂຟໄປຍັງເມືອງເປກາໃນແຂວງປາພີເລັງ ສ່ວນໂປໂລໄດ້ປະເຂົາໄວ້ແລ້ວກັບເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 14 ແຕ່ພວກນັ້ນໄດ້ເດີນທາງຕໍ່ໄປຈາກເມືອງເປກາມາເຖິງເມືອງອັນຕີໂອກໃນແຂວງປີຊີເດັງ ແລະໃນວັນສະບາໂຕເຂົາໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໂຮງທັມມະເທສນາແລະນັ່ງລົງ
- 15 ເມື່ອອ່ານພຣະບັນຍັດແລະຫນັງສືຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລ້ວ ພວກຜູ້ປົກຄອງໂຮງທັມໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປບອກບາຣະນາບາແລະໂປໂລວ່າ, “ພີນ້ອງເອີຍ, ຖ້າພວກທ່ານມີຄຳເຕືອນສະຕິປະການໃດສຳລັບພິລເມືອງເຊີນກ່າວໄປ”
- 16 ຝ່າຍໂປໂລໄດ້ຍືນຂຶ້ນກວ້າກມືແລ້ວກ່າວວ່າ, “ພວກທ່ານທີ່ເປັນຊົນຊາດອິສຣາເອນ ແລະທ່ານທັງຫລາຍທີ່ຢ່າເກງພຣະເຈົ້າເອີຍ, ເຊີນຟັງເທີນ,
- 17 ພຣະເຈົ້າຂອງພິລເມືອງອິສຣາເອນນີ້ໄດ້ຊົງເລືອກບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາໄວ້ ແລະໄດ້ໃຫ້ເຂົາຈະເຣີນມີກຽດຂຶ້ນ ເມື່ອຍັງເປັນແຂກເມືອງຢູ່ແຜ່ນດິນເອຍິບ ແລ້ວໄດ້ຊົງນຳເຂົາອອກຈາກແຜ່ນດິນນັ້ນ ດ້ວຍພຣະທັດອັນຊົງຮິດອັນສູງ
- 18 ແລ້ວພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງອົດທົນຕໍ່ການປະຕິບັດຂອງເຂົາໃນປ່າປະມານສີ່ສິບປີ
- 19 ເມື່ອພຣະອົງໄດ້ຊົງລ້າງຜານຊົນເຈັດຊາດໃນແຜ່ນດິນການາອານ ແລ້ວກໍຊົງຍົກແຜ່ນດິນຂອງຊາດເຫລົ່ານັ້ນໃຫ້ເປັນມໍຣະດົກແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາ
- 20 ປະມານສີ່ຮ້ອຍຫ້າສິບປີພາຍຫລັງນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງປະທານພວກຜູ້ຕັດສິນໃຫ້ປົກຄອງເຂົາ ຈົນເຖິງຄາວຂອງຊາມູເອນຜູ້ປະກາດພຣະທັມ

- 21 ຄາວນັ້ນເຂົາໄດ້ຂໍໃຫ້ມີກະສັດ ພຣະເຈົ້າຈຶ່ງຊົງປະທານຊາອູນບຸດຂອງຄິສຈາກຕະກູນເປັນຢາມິນໃຫ້ເປັນກະສັດຂອງເຂົາຄົບສິ່ງສິບປີ
- 22 ເມື່ອຊົງຖອດຊາອູນແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງດາວິດຂຶ້ນເປັນກະສັດຂອງເຂົາ ແລະຊົງເປັນພຍານກ່າວເຖິງເລື່ອງດາວິດນີ້ວ່າ “ເຮົາໄດ້ພົບດາວິດບຸດຂອງເຈສຊີ ເປັນຄົນທີ່ຖືກໃຈເຮົາ ເປັນຜູ້ທີ່ຈະເຮັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງເຮົາທຸກປະການ”
- 23 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງນຳເອົາພຣະຜູ້ໂຜດໃຫ້ພົ້ນ ຄືພຣະເຢຊູອອກມາຈາກເຊື້ອສາຍຂອງດາວິດນີ້ ໃຫ້ແກ່ຊົນຊາດອິສຣາເອນຕາມພຣະສັນຍາຂອງພຣະອົງ
- 24 ກ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູສະເດັດມາປາກົດ ໂຢຮັນໄດ້ປະກາດບັບຕິສະມາອັນກຽວກັບການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ໃຫ້ແກ່ພິລເມືອງອິສຣາເອນທົ່ວໄປ
- 25 ເມື່ອໂຢຮັນປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນໃກ້ຈະສຳເລັດ ທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍຄິດເຫັນວ່າເຮົາຄືຜູ້ໃດເຮົາບໍ່ແມ່ນຕົນນັ້ນແທ້ ແຕ່ເບິ່ງແມ່, ພາຍຫລັງເຮົາຈະມີຄົນນຶ່ງມາ ຊຶ່ງເຮົາຈະແກ້ເກີບຈາກຕີນຂອງທ່ານກໍບໍ່ສົມຄວນ”
- 26 “ທ່ານແລະພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍຜູ້ເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ແລະຄົນທັງຫລາຍໃນພວກທ່ານທີ່ຢຳເກງພຣະເຈົ້າເອີຍ ຂ່າວສານເລື່ອງຄວາມລອດພົ້ນນີ້ໄດ້ຊົງຝາກມາເຖິງພວກເຮົານີ້ເອງ
- 27 ຝ່າຍຊາວກຸງເຢຣູຊາເລັມດກັບພວກຜູ້ບິກຄອງບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກພຣະອົງ ແລະບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈຖ້ອຍຄຳຂອງພວກຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ທີ່ເຂົາເຄີຍໄດ້ອ່ານທຸກວັນສະບາໂຕ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສຳເລັດຕາມຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນດ້ວຍການພິພາກສາລົງໂທດພຣະອົງ
- 28 ເຖິງແມ່ນເຂົາບໍ່ໄດ້ພົບຄວາມຜິດປະການໃດໃນພຣະອົງທີ່ຄວນຈະໃຫ້ຕາຍ ເຂົາຍັງຂໍປິລາດໃຫ້ຂ້າພຣະອົງເສັງ
- 29 ເມື່ອໄດ້ເຮັດທຸກຢ່າງໃຫ້ສຳເລັດຕາມພຣະຄັ້ມພິຂຽນໄວ້ເຖິງເລື່ອງພຣະອົງແລ້ວ ເຂົາໄດ້ອັນເຊີນພຣະສົບຂອງພຣະອົງລົງຈາກເສົາໄມ້ນັ້ນ ໄປບັນຈຸໄວ້ໃນອຸບໂມງ
- 30 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະອົງຊົງຄືນພຣະຊົນ
- 31 ໃນລະຫວ່າງຫລາຍວັນພຣະອົງໄດ້ຊົງປາກົດແກ່ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຕາມພຣະອົງມາຈາກແຂວງຄາລີເລຂຶ້ນມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ບັດນີ້ຄົນນັ້ນແຫລະ, ເປັນພຍານຝ່າຍພຣະອົງໃຫ້ແກ່ພິລເມືອງ
- 32 ຝ່າຍພວກເຮົາໄດ້ນຳຂ່າວປະເສີດນີ້ມາແຈ້ງແກ່ທ່ານທັງຫລາຍວ່າ ພຣະສັນຍາຊຶ່ງຊົງປະທານແກ່ບັນພະບູຣຸດຂອງພວກເຮົາ
- 33 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະສັນຍານັ້ນສຳເລັດແລ້ວແກ່ເຮົາຜູ້ເປັນລູກຫລານຂອງເຂົາ ຄືໃນການທີ່ພຣະອົງຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະເຢຊູຊົງຄືນພຣະຊົນ ເຫມືອນມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະທັມເພງສັຣເສີນບົດທີ່ສອງວ່າ, “ທ່ານເປັນບຸດຂອງເຮົາ ຝ່າຍເຮົາໃນວັນນີ້ເຮົາໃຫ້ກຳເນີດທ່ານ”

- 34 ດ້ວຍການນີ້ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະອົງຊົງຄືນພຣະຊົນ ບໍ່ໃຫ້ຫລົບສູ່ຄວາມເນົ່າເປື້ອຍອີກຈັກເທື່ອນັ້ນ ພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ, “ເຮົາຈະໃຫ້ສິ່ງບໍລິສຸດຫມັ້ນຄົງແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ຊຶ່ງໄດ້ສັນຍາໄວ້ກັບດາວິດແລ້ວ
- 35 ເຫດສັນນັ້ນພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ໃນບົດອື່ນເຫມືອນກັນວ່າ, “ພຣະອົງຈະບໍ່ໃຫ້ຜູ້ບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງປະສົບຄວາມເນົ່າເປື້ອຍ”
- 36 ຝ່າຍດາວິດ, ເມື່ອໄດ້ປະຕິບັດໃນຄາວອາຍຸຂອງທ່ານຕາມພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວໄດ້ລ່ວງລັບໄປຮ່ວມຢູ່ກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານ ກໍໄດ້ປະສົບຄວາມເນົ່າເປື້ອຍ
- 37 ແຕ່ພຣະອົງຜູ້ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ຄືນພຣະຊົນນັ້ນ ກໍບໍ່ໄດ້ປະສົບຄວາມເນົ່າເປື້ອຍ
- 38 ເຫດສັນນີ້ພື້ນືອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຈຶ່ງເຂົ້າໃຈວ່າ ໂດຍພຣະອົງນັ້ນແຫລະ, ຈຶ່ງໄດ້ປະກາດການຍົກຜິດບາບແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ
- 39 ແລະໂດຍພຣະອົງນັ້ນທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຈະໄດ້ຖືກຊົງຊໍາຮະທຸກຢ່າງ ຊຶ່ງຈະຊໍາຮະບໍ່ໄດ້ຕາມພຣະບັນຍັດຂອງໂມເຊ
- 40 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງລະວັງໃຫ້ດີ ຍ້ານວ່າຄໍາທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ດ້ວຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນ ຈະໄດ້ມາຖືກພວກທ່ານ
- 41 ຄືວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ສູ່ຜູ້ຫມິ່ນປມາດເຮີຍ ຈົ່ງປລາດໃຈແລະຈົບຫາຍເສັງ ດ້ວຍວ່າຝ່າຍເຮົາໄດ້ກະທໍາການໃນສະໄຫມຂອງສູ ເປັນການທີ່ສູ່ຈະບໍ່ເຊື່ອເປັນແນ່ ແມ່ນວ່າມີຜູ້ມາເລົ່າໃຫ້ຟັງແລ້ວກໍຕາມ”
- 42 ເມື່ອທ່ານທັງສອງກໍາລັງຍ່າງອອກໄປ ເຂົາກໍອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ທ່ານເລົ່າຂໍ້ຄວາມທັງຫລາຍນີ້ໃຫ້ເຂົາຟັງອີກໃນວັນສະບາໂຕຫນ້າ
- 43 ເມື່ອທີ່ປະຊຸມເລີກແລ້ວມີຄົນຍິວ ແລະຄົນທີ່ເຂົ້າຮິດຄອງຍິວຜູ້ຢ້າເກງພຣະເຈົ້າ ໄດ້ຕິດຕາມໂປໂລແລະບາຣະນາບາໄປ ທ່ານທັງສອງຈຶ່ງກ່າວຕັກເຕືອນໃຫ້ເຂົາຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຢູ່ໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ
- 44 ຄັນເຖິງວັນສະບາໂຕຫນ້າ ຄົນເກືອບຫມົດທັງເມືອງໄດ້ມາປະຊຸມກັນຟັງພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ
- 45 ແຕ່ເມື່ອພວກຍິວເຫັນຄົນຫລວງຫລາຍດັ່ງນັ້ນ ກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເທິງສາ ຈຶ່ງຄັດຄ້ານຕໍ່ຄໍາກ່າວຂອງໂປໂລແລະຫມິ່ນປມາດທ່ານ
- 46 ຝ່າຍໂປໂລກັບບາຣະນາບາມີໃຈກ້າໄດ້ກ່າວວ່າ, “ຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງກ່າວພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍຟັງກ່ອນ ແຕ່ຍ້ອນທ່ານທັງຫລາຍປັດຖິ້ມພຣະທັມນັ້ນ ແລະຖືວ່າຕົວບໍ່ສົມຄວນກັບຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດ ດັ່ງນີ້ເຮົາກໍປິ່ນຫນ້າໄປຫາພວກຕ່າງຊາດ
- 47 ເພາະຢ່າງນີ້ແຫລະ, ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງສັ່ງເຮົາວ່າ, “ເຮົາໄດ້ຕັ້ງທ່ານໄວ້ ໃຫ້ເປັນແສງສວ່າງຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ເພື່ອທ່ານຈະເປັນເຫດໃຫ້ພື້ນ ເຖິງທີ່ສຸດປາຍແຜ່ນດິນໂລກ”
- 48 ຝ່າຍຄົນຕ່າງຊາດເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວກໍມີຄວາມຍິນດີ ແລະໄດ້ສັຣເສີນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄົນທັງຫລາຍທີ່ຊົງຫມາຍໄວ້ແລ້ວເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດກໍໄດ້ວາງໃຈເຊື່ອ
- 49 ແລະພຣະທັມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແຜ່ໄປທົ່ວຂອບເຂດນັ້ນ

- 50 ແຕ່ພວກຍິວໄດ້ຍົວະຍົງພວກຜູ້ຍິງທີ່ມີກຽດຕິຍົດ ຊຶ່ງຍໍາເກງພຣະເຈົ້າກັບທັງຜູ້ຊາຍທີ່ເປັນໃຫຍ່ໃນເມືອງນັ້ນ
ໄດ້ກໍ່ການຂົ່ມເຫັງໂປໂລແລະບາຣະນາບາ ຈຶ່ງຂັບໄລ່ທ່ານທັງສອງອອກຈາກເຂດແດນຂອງເຂົາ
- 51 ຝ່າຍໂປໂລກັບບາຣະນາບາກໍຕັດສໍາພັນ ດ້ວຍສັນຊີ່ຜຸ່ນທີ່ຕິດຕີນອອກ ແລ້ວກໍໄປຍັງເມືອງອີໂກນີອຸມ
- 52 ແຕ່ພວກສິດກໍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ ແລະດ້ວຍພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ

14. ໂປໂລກັບບາຣະນາບາທີ່ເມືອງອີໂກນີອຸມ

- 1 ອັນນຶ່ງໃນເມືອງອີໂກນີອຸມກໍເຫມືອນກັນ ທ່ານທັງສອງໄດ້ພາກັນເຂົ້າໄປກ່າວໃນໂຮງທັມມະເທສນາຂອງ
ຊາວຍິວ ຈົນຊາວຍິວແລະຊາວກຣີກຈໍານວນຫລວງຫລາຍໄດ້ວາງໃຈເຊື່ອ
- 2 ແຕ່ພວກຍິວທີ່ບໍ່ຍອມເຊື່ອກໍໄດ້ຍົວະຍົງຄົນຕ່າງຊາດໃຫ້ຄິດປອງຮ້າຍຕໍ່ພວກພີ່ນ້ອງ
- 3 ຝ່າຍທ່ານທັງສອງໄດ້ອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນເທິງສົມຄວນ ມີໃຈກ້າກ່າວດ້ວຍຄວາມວາງໃຈໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງເປັນພຍານເຣື່ອງພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ໂດຍຊົງໂຜດໃດ້ທ່ານທັງສອງເຮັດຫມາຍສໍາ
ຄັນ ແລະການອັດສະຈັນໄດ້
- 4 ແຕ່ພິລເມືອງສ່ວນໃຫຍ່ແຕກເປັນສອງພວກ ພວກນຶ່ງຢູ່ຝ່າຍພວກຍິວ ແລະອີກພວກນຶ່ງຢູ່ຝ່າຍພວກອັຄສາ
ວິກ
- 5 ເມື່ອຄົນຕ່າງຊາດກັບພວກຍິວແລະພວກຜູ້ປົກຄອງຂອງເຂົາໄດ້ພ້ອມກັນຈະເຮັດການຫຍາບຊ້າ ແລະເອົາ
ກ້ອນຫີນຄວ່າງໃສ່ໂປໂລກັບບາຣະນາບາ
- 6 ທ່ານທັງສອງກໍຮູ້ເຣື່ອງ ຈຶ່ງຫນີໄປຍັງເມືອງທີ່ຢູ່ໃນແຂວງລີກາໂອເນັງ ຄືເມືອງລິຊະທາ ເມືອງເດຣະເບ ກັບ
ເຂດອ້ອມຮອບນັ້ນ
- 7 ຢູ່ທີ່ນັ້ນທ່ານທັງສອງກໍປະກາດຂ່າວປະເສີດ

ໂປໂລຖືກເຂົາຄວ່າງກ້ອນຫີນໃສ່ທີ່ເມືອງລິສຕຣາ

- 8 ອັນນຶ່ງທີ່ເມືອງລິຊະທາມີຊາຍຄົນນຶ່ງນັ່ງຢູ່ໃຊ້ຕີນບໍ່ໄດ້ ເປັນງ່ອຍຕັ້ງແຕ່ເກີດມາ ແລະບໍ່ໄດ້ຢ່າງຈັກເທື່ອ
- 9 ຄົນຜູ້ນີ້ກໍຟັງໂປໂລເວົ້າຢູ່ ເມື່ອໂປໂລເພ່ງເບິ່ງກໍເຫັນຄົນນັ້ນມີຄວາມເຊື່ອພໍຈະດີພຍາດໄດ້
- 10 ຈຶ່ງຮ້ອງສັ່ງດ້ວຍສຽງອັນດັງວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຢືນຂຶ້ນຊື່” ຄົນງ່ອຍນັ້ນກໍໂດດຂຶ້ນແລ້ວຢ່າງໄປມາ
- 11 ເມື່ອປະຊາຊົນເຫັນເຫດການທີ່ໂປໂລເຮັດນັ້ນ ກໍພາກັນຮ້ອງຂຶ້ນເປັນພາສາລີກາໂອເນັງວ່າ, “ພວກພຣະ
ແປງກາຍເປັນມະນຸດລົງມາຫາພວກເຮົາແລ້ວ”
- 12 ແລະເຂົາໄດ້ເອີ້ນບາຣ໌ນາບັສວ່າ ພຣະເຊອຸສ ແລະເອີ້ນໂປໂລວ່າ ພຣະເຮຣະເມສ ເພາະທ່ານເປັນຜູ້ເວົ້າ
- 13 ສ່ວນປະໂຫິດປະຈໍາຮູບພຣະເຊອຸສ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ຫນ້າເມືອງ ໄດ້ຈູງງົວເຖິກແລະຖືພວງດອກໄມ້ມາເຖິງປະຕູ
ເມືອງພ້ອມດ້ວຍປະຊາຊົນ ຫມາຍໃຈວ່າຈະຖວາຍເຄື່ອງບູຊາ
- 14 ແຕ່ເມື່ອອັຄສາວິກບາຣະນາບາກັບໂປໂລໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນ ກໍຈືກເສື້ອຜ້າຂອງຕົນເສັງ ແລ້ວແລ່ນເຂົ້າໄປຖ້າມ
ກາງປະຊາຊົນຮ້ອງວ່າ,

- 15 “ທ່ານທັງຫລາຍເອີຍ, ເຫດສັນໃດຈຶ່ງເຮັດການຢ່າງນັ້ນ ເຮົາທັງສອງເປັນມະນຸດທຳມະດາຢ່າງດຽວກັນກັບ ທ່ານທັງຫລາຍ ແລະມາປະກາດຂ່າວປະເສີດໃຫ້ພວກທ່ານກັບຈາກສິ່ງອັນບໍ່ມີປະໂຫຍດເຫລົ່ານີ້ ໃຫ້ພວກ ທ່ານມາຫາພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຜູ້ໄດ້ຊົງສ້າງຟ້າສວັນ ແຜ່ນດິນໂລກ ນ້ຳທະເລ ແລະສັດສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນທີ່ ນັ້ນ
- 16 ໃນຄາວທີ່ລ່ວງໄປແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງປ່ອຍບັນດາປະຊາຊາດໃຫ້ເຮັດຕາມຮີດຄອງຂອງເຂົາ
- 17 ເຖິງບານນັ້ນພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ຂາດພຍານເຖິງເຮືອງພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງເຮັດການດີ ຄືໄດ້ບັນ ດານໃຫ້ຝົນຕົກຈາກຟ້າສວັນແລະໃຫ້ມີຣະດູເກີດຜົນ ຈຶ່ງຊົງໃຜດໃຫ້ພວກທ່ານອີ່ມເຕັມໃຈດ້ວຍອາຫານ ການກິນ ແລະດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີ”
- 18 ເຖິງແມ່ນໄດ້ກ່າວຄຳເຫລົ່ານັ້ນກໍດີ ອັດສາວິກທັສອງຍັງຫ້າມປະຊາຊົນບໍ່ໃຫ້ຖວາຍເຄື່ອງບູຊາແກ່ຕົນໄດ້ ໂດຍຍາກຈົນເກືອບບໍ່ແພ້
- 19 ແຕ່ມີພວກຍິວມາຈາກເມືອງອັນຕີໂອກ ແລະເມືອງອີໂກນີອຸມ ເມື່ອໄດ້ຊັກຊວນປະຊາຊົນແລ້ວ ເຂົາໄດ້ເອົາ ກ້ອນຫີນຄວ່າງໃສ່ໂປໂລ ແລະລາກທ່ານອອກໄປນອກເມືອງ ຄິດວ່າທ່ານຕາຍແລ້ວ
- 20 ແຕ່ເມື່ອພວກສິດໄດ້ມາອ້ອມທ່ານໄວ້ແລ້ວ ທ່ານໄດ້ລຸກຂຶ້ນເຂົ້າໄປໃນເມືອງ ເຖິງວັນຫນ້າທ່ານໄດ້ອອກໄປ ຍັງເມືອງເດຣະເບພ້ອມກັບທ່ານບາຣະນາບາ

ກັບມາຍັງເມືອງອັນຕີໂອກແຂວງຊີເຮັງ

- 21 ທ່ານທັງສອງໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດໃນເມືອງນັ້ນ ແລະເມື່ອໄດ້ລູກສິດຫລາຍຄົນສົມຄວນ ກໍໄດ້ກັບຄືນ ເມືອງລິຊະທາ ເມືອງອີໂກນີອຸມ ແລະເມືອງອັນຕີໂອກ
- 22 ໄດ້ເຮັດໃຫ້ໃຈລູກສິດທັງຫລາຍຕັ້ງຫມັ້ນຄົງຢູ່ ຕັກເຕືອນເຂົາໃຫ້ດຳລົງຢູ່ໃນພຣະສາສນາ ແລະກ່າວວ່າ, “ເພື່ອຈະເຂົ້າໃນແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ ເຮົາທັງຫລາຍຈຳເປັນຕ້ອງຜ່ານຄວາມທຸກລຳບາກຫລາຍປະການ
- 23 ເມື່ອໄດ້ເລືອກຕັ້ງເຖົ້າແກ່ໃຫ້ສາວິກໄວ້ໃນທຸກຄຣິສຕະຈັກ ທັງໄດ້ອ້ອນວອນແລະຖືສິນອົດອາຫານ ແລ້ວ ທ່ານທັງສອງໄດ້ມອບເຂົາໄວ້ກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າທີ່ເຂົາວາງໃຈເຊື່ອນັ້ນ
- 24 ເມື່ອທ່ານທັງສອງໄດ້ຜ່ານແຂວງປີຊີເດັງ ກໍໄດ້ມາເຖິງແຂວງປາມຟີເລັງ
- 25 ແລະເມື່ອໄດ້ກ່າວພຣະທັມໃນເມືອງເປຣ໌ກາແລ້ວ ກໍລົງໄປຍັງເມືອງອາຕາເລັງ
- 26 ຈາກທີ່ນັ້ນທ່ານທັງສອງໄດ້ລົງເຮືອສະເພົາເດີນທາງອອກໄປຍັງເມືອງອັນຕີໂອກ ຄືເມືອງທີ່ເຂົາໄດ້ຮັບມອບ ໄວ້ແກ່ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ເຮັດຫນ້າທີ່ນັ້ນຊຶ່ງທ່ານທັງສອງໄດ້ເຮັດໃຫ້ສຳເຣັດແລ້ວ
- 27 ເມື່ອມາເຖິງແລ້ວທ່ານທັງສອງໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກມາປະຊຸມ ແລ້ວໄດ້ເລົ່າໃຫ້ເຂົາຟັງເຖິງການທັງປວງ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສະຖິດກັບເຂົາໄດ້ຊົງກະທຳ ກັບການທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໄຂປະຕູແຫ່ງຄວາມເຊື່ອໃຫ້ຄົນ ຊາດເຂົ້າມາ
- 28 ແລ້ວທ່ານທັງສອງໄດ້ອາໄສຢູ່ກັບພວກສິດຫລາຍວັນ

15. ການປະຊຸມໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ

- 1 ມີລາງຄົນລົງມາຈາກແຂວງຢູດາຍໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນສັ່ງສອນພວກພີ່ນ້ອງວ່າ, “ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍບໍ່ຮັບພິທີຕັດຕາມ ຮີດຄອງຂອງໂມເຊ ພວກທ່ານຈະພົ້ນບໍ່ໄດ້”
- 2 ເມື່ອເກີດການໂຕ້ແຍ້ງຜິດຖຽງກັນຫລາຍ ລະຫວ່າງໂປໂລແລະບາຣະນາບາກັບຄົນເຫລົ່ານັ້ນ ເຂົາກໍໄດ້ຕົກ ລົງໃຫ້ໂປໂລແລະບາຣະນາບາກັບຄົນອື່ນໆໃນພວກນັ້ນຂຶ້ນເມື່ອຫາລືກັນກັບອັດສາວົກແລະພວກເຖົ້າແກ່ ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ດ້ວຍເຮືອງຜິດຖຽງກັນນັ້ນ
- 3 ດັ່ງນັ້ນຄຣິສຕະຈັກໄດ້ຈັດສົ່ງທ່ານເຫລົ່ານັ້ນໄປ ແລະຂນະທີ່ເຂົາກຳລັງຜ່ານແຂວງຟອຍນີເກແລະແຂວງ ຊາມາເຣັງ ເຂົາໄດ້ເລົ່າເຖິງເຮືອງການກັບໃຈໃຫມ່ຂອງຄົນຕ່າງຊາດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພີ່ນ້ອງທັງປວງມີຄວາມຍິນ ດີຫລາຍ
- 4 ເມື່ອມາເຖິງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຄຣິສຕະຈັກ ພວກອັດສາວົກ ແລະພວກເຖົ້າແກ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບທ່ານເຫລົ່ານັ້ນ ແລ້ວພວກທ່ານໄດ້ເລົ່າເຖິງການທັງປວງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ນຳເຂົາໄດ້ຊົງກະທຳ
- 5 ແຕ່ມີບາງຄົນໃນພວກຟາຣີຊາຍທີ່ເຊື່ອແລ້ວ ໄດ້ຍິນຂຶ້ນກ່າວວ່າ, “ຄົນຕ່າງຊາດນັ້ນຕ້ອງໃຫ້ເຂົາຮັບພິທີຕັດ ແລະສົ່ງໃຫ້ເຂົາຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດຂອງໂມເຊ”
- 6 ຝ່າຍອັດສາວົກກັບພວກເຖົ້າແກ່ໄດ້ປະຊຸມກັນພິຈາຣະນາບັນຫາເຮືອງນີ້
- 7 ເມື່ອເກີດການໂຕ້ຖຽງກັນຫລາຍວັນ ເປໂຕໄດ້ລຸກຂຶ້ນກ່າວວ່າ, “ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ ວ່າ ເມື່ອຫົວທີ່ນັ້ນພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຄັດເລືອກເອົາເຮົາຈາກພວກເຈົ້າ ເພື່ອວ່າດ້ວຍປາກຂອງເຮົາຄົນຕ່າງຊາດ ຈະໄດ້ຍິນພຣະທັມເຮືອງຂ່າວປະເສີດ ແລະຈະໄດ້ເຊື່ອ
- 8 ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຢັ້ງຮູ້ຈິດໃຈໄດ້ຊົງສະແດງການຕ້ອນຮັບເຂົາ ໂດຍຊົງປະທານພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດໃຫ້ເຂົາ ເຫມືອນໄດ້ຊົງປະທານແກ່ພວກເຮົາແລ້ວ
- 9 ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຊົງຖືວ່າເຂົາແຕກຕ່າງກັບພວກເຮົາ ເພາະພຣະອົງໄດ້ຊົງຊຳຮະຈິດໃຈຂອງເຂົາໃຫ້ສະອາດ ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ
- 10 ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ບັດນີ້ເປັນຫຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງທົດລອງພຣະເຈົ້າ ໂດຍເອົາແອກວາງໃສ່ຄໍພວກສິດ ຊຶ່ງແອກ ນັ້ນບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາຫລືຕົວເຮົາເອງກໍແບກບໍ່ໄຫວ
- 11 ແຕ່ພວກເຮົາເຊື່ອວ່າເຮົາຈະໄດ້ພົ້ນໂດຍພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງເຈົ້າເຢຊູເຫມືອນຢ່າງເຂົາ”
- 12 ຝ່າຍຄົນທັງປວງກໍມີດຽງບູຢູ່ ພັງບາຣະນາບາກັບໂປໂລເລົ່າເຮືອງຫມາຍສຳຄັນແລະການອັດສະຈັນຕ່າງໆ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງກະທຳໂດຍເຂົາໃນຫມູ່ຄົນຕ່າງຊາດ
- 13 ເມື່ອການກ່າວນັ້ນຈົບລົງແລ້ວ ຢາໂກໂປໄດ້ກ່າວຂຶ້ນວ່າ, “ຈົ່ງຟັງເຮົາກ່ອນ, ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ
- 14 ຊິເມໂອນໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຟັງແລ້ວວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຢັ້ງຢືນຢາມຄົນຕ່າງຊາດເທື່ອທຳອິດ ເພື່ອຊົງເລືອກເອົາພິລ ເມືອງກຸ່ມນຶ່ງອອກຈາກເຂົາ ໃຫ້ເປັນຂອງພຣະອົງ
- 15 ຄຳຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມກໍຖືກຕ້ອງກັບເຮືອງນີ້ຕາມທີ່ໄດ້ຂຽນໄວ້ແລ້ວວ່າ,

- 16 “ພາຍຫລັງເຫດການນັ້ນເຮົາຈະກັບຄືນມາ ເຮົາຈະສ້າງຜາສາດຂອງດາວິດທີ່ເພພັງລົງແລ້ວຂຶ້ນໃໝ່ ສິ່ງທີ່ເພພັງນັ້ນເຮົາຈະສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ແລະຈະຕັ້ງຂຶ້ນອີກ
- 17 ເພື່ອຄົນອື່ນໆຈະໄດ້ສແວງທາງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຄືບັນດາຄົນຕ່າງຊາດທີ່ເຮົາໄດ້ເອີ້ນມາເປັນພິລເມືອງຂອງເຮົາ
- 18 ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຜູ້ຊົງແຈ້ງເຫດການເຫລົ່ານີ້ໃຫ້ຊາບແຕ່ບູຮານການໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ດັ່ງນີ້”
- 19 ເຫດສັນນິຕາມຄວາມເຫັນຂອງເຮົາວ່າ ຢ່າຣົບກວນຄົນຕ່າງຊາດທີ່ກຳລັງຫລົບມາຫາພຣະເຈົ້າ
- 20 ແຕ່ເຮົາຈຶ່ງສົ່ງເຂົາເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ເວັ້ນເສັ້ງຈາກສິ່ງຊົ່ວມົວຫມອງເນື່ອງດ້ວຍພຣະທຽມ ຈາກການຫລິ້ນຊູ້ ຈາກການກິນສັດຕາຍຮັດຄຳ ແລະຈາກການກິນເລືອດ
- 21 ເພາະວ່າຕັ້ງແຕ່ເຊັ່ນບູຮານມາໃນທຸກເມືອງມີຜູ້ປະກາດເຮືອງຂອງໂມເຊ ເພາະເຂົາໄດ້ອ່ານພຣະບັນຍັດຂອງທ່ານໃນໂຮງທັມມະເທສນາທຸກວັນສະບາໂຕ”

ຄວາມເຫັນຂອງທີ່ປະຊຸມ

- 22 ຂນະນັ້ນພວກອັດສາວິກ ແລະພວກເຖົ້າແກ່ກັບຄຣິສຕະຈັກທັງຫມົດ ກໍ່ເຫັນດີເລືອກເອົາຊາຍບາງຄົນໃນພວກເຂົາ ໃຫ້ໄປຍັງເມືອງອັນຕີໂອກພ້ອມດ້ວຍໂປໂລແລະບາຣະນາບາຄືຢູ່ດາຜູ້ມີຊື່ອີກວ່າບາຣະຊາບາກັບຊີລາ ຊາຍທັງສອງນີ້ເປັນຄົນສຳຄັນໃນພວກພີ່ນ້ອງ
- 23 ເຂົາໄດ້ຂຽນຈົດຫມາຍມອບໃຫ້ທ່ານທັງສອງຖືໄປວ່າ, “ອັດສາວິກແລະພວກເຖົ້າແກ່ຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງຂອງພວກທ່ານ ຄຳນັບມາຍັງທ່ານທັງຫລາຍຜູ້ເປັນພີ່ນ້ອງ ຊຶ່ງເປັນຄົນຕ່າງຊາດທີ່ຢູ່ໃນເມືອງອັນຕີໂອກແຂວງຊີເຣັງແລະແຂວງກິລີເກັງຊາບ
- 24 “ດ້ວຍພວກເຮົາໄດ້ຍິນຂ່າວວ່າມີລາງຄົນໃນພວກເຮົາ ໄດ້ໄປຣົບກວນ ແລະເຮັດໃຫ້ໃຈຂອງພວກທ່ານປັ່ນປ່ວນໄປ ດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ສົ່ງເຂົາ
- 25 ພວກເຮົາຈຶ່ງພ້ອມກັນເຫັນດີທີ່ຈະເລືອກເອົາຊາຍບາງຄົນ ໃຫ້ໄປຫາພວກທ່ານພ້ອມດ້ວຍບາຣ໌ນາບັສແລະໂປໂລ ຜູ້ເປັນທີ່ຮັກຂອງພວກເຮົາ
- 26 ຄືຜູ້ທີ່ຍອມສລະຊີວິດຂອງຕົນເພາະເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍ
- 27 ເຫດສັນນິຕພວກເຮົາຈຶ່ງໃຊ້ຢູ່ດາກັບຊີລັສມາ ເປັນຜູ້ທີ່ຈະເລົ່າຂໍ້ຄວາມອັນດຽວກັນນີ້ດ້ວຍປາກຂອງເຂົາ
- 28 ດ້ວຍວ່າພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງເຫັນດີພ້ອມດ້ວຍພວກເຮົາວ່າ ຈະບໍ່ວາງພາຣະຫນັກໃດໆໃສ່ພວກທ່ານນອກຈາກສິ່ງເຫລົ່ານີ້ທີ່ຈຳເປັນຄື
- 29 ໃຫ້ທ່ານທັງຫລາຍງົດຈາກການກິນສິ່ງຂອງທີ່ເຂົາບູຊາແກ່ພຣະທຽມ ຈາກການກິນເລືອດ ຈາກການກິນສັດຮັດຄຳຕາຍ ແລະຈາກການຫລິ້ນຊູ້ ຖ້າທ່ານທັງຫລາຍງົດຈາກການເຫລົ່ານີ້ ທ່ານກໍ່ຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ ຈຶ່ງຈະເຣີນເທີນ”

- 30 ເມື່ອຖືກໃຊ້ໄປແລ້ວທ່ານເຫລົ່ານັ້ນກໍລົງໄປເຖິງເມືອງອັນຕີໂອກ ເມື່ອໄດ້ເອີ້ນຄົນທັງປວງມາປະຊຸມກັນແລ້ວ ຈຶ່ງມອບຈົດໝາຍສະບັບນັ້ນໃຫ້
- 31 ເມື່ອອ່ານແລ້ວກໍມີຄວາມຍິນດີໃນຄໍາໝາຍໃຈນັ້ນ
- 32 ຝ່າຍຢູດາກັບຊີລັສເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມເຫມືອນກັນໄດ້ກ່າວເຕືອນສະຕິໝາຍໃຈພວກພີ່ນ້ອງເປັນການຍຶດ ຍາວໃຫ້ມີກໍາລັງຂຶ້ນ
- 33 ຄັນພັກຢູ່ເປັນເວລາພໍສົມຄວນແລ້ວ ທ່ານທັງສອງກໍຖືກໃຫ້ກັບຄືນດ້ວຍຄວາມສຸກ ເມື່ອທາຜູ້ທີ່ໃຊ້ຕົນມານັ້ນ
- 34 “ຝ່າຍຊີລາກໍເຫັນດີຍັງຈະພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ)
- 35 ແຕ່ໂປໂລກັບບາຣະນາບາກໍຍັງຢູ່ເມືອງອັນຕີໂອກຕໍ່ໄປ ທ່ານທັງສອງພ້ອມດ້ວຍຄົນອື່ນອີກຫລາຍຄົນ ໄດ້ ສັ່ງສອນແລະປະກາດຂ່າວປະເສີດ ຄືພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ໂປໂລກັບບາຣະນາບັສແຍກຈາກກັນ

- 36 ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ຫລາຍວັນແລ້ວໂປໂລຈຶ່ງເວົ້າກັບບາຣະນາບາວ່າ, “ໃຫ້ເຮົາພາກັນກັບໄປຢັງມຢາມພວກພີ່ ນ້ອງ ໃນທຸກເມືອງທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດພຣະທັມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລ້ວນັ້ນ ເພື່ອຮູ້ວ່າເຂົາເປັນຢ່າງໃດ”
- 37 ສ່ວນບາຣະນາບາມີນ້ຳໃຈຢາກເອົາໂຢຮັນ ຜູ້ມີຊື່ວ່າມາຣະໂກໄປນຳ
- 38 ແຕ່ໂປໂລບໍ່ເຫັນຄວນທີ່ຈະເອົາໂຢຮັນໄປນັ້ນ ດ້ວຍໂຢຮັນໄດ້ປະທ່ານທັງສອງໄວ້ທີ່ແຂວງບຳພີເລັງ ແລະບໍ່ ໄດ້ໄປນຳເຂົາ
- 39 ແລ້ວໄດ້ເກີດການຖືກຖຽງກັນຢ່າງແຂງແຮງຈົນແຍກຈາກກັນ ບາຣະນາບາຈຶ່ງເອົາມາຣະໂກລົງເຮືອສະເພົາ ເດີນທາງໄປຍັງເກາະໄຊປຣັສ
- 40 ແຕ່ໂປໂລໄດ້ເລືອກເອົາຊີລາ ແລະເມື່ອພວກພີ່ນ້ອງໄດ້ຝາກທ່ານທັງສອງໄວ້ໃນພຣະຄຸນຂອງພຣະຜູ້ເປັນ ເຈົ້າແລ້ວ ກໍໄດ້ອອກໄປ
- 41 ແລ້ວທ່ານໄດ້ຜ່ານແຂວງຊີເຣັງ ກັບແຂວງກີລີເກັງໝາຍໃຈຄຣິສຕະຈັກໃຫ້ມີກໍາລັງຂຶ້ນ

16. ຕີໂມທຽວຮ່ວມທາງກັບໂປໂລແລະຊີລັສ

- 1 ຝ່າຍໂປໂລກໍໄດ້ໄປຍັງເມືອງເດຣະເບແລະເມືອງລິຊະທາ ແລະເບິ່ງແມ່, ທີ່ນັ້ນມີລູກສິດຜູ້ນຶ່ງຊື່ຕີໂມທຽວ ເປັນລູກຊາຍຂອງຍິງຊາວຢິວຄົນນຶ່ງຜູ້ເຊື່ອຖື ແຕ່ພໍ່ເປັນຊາວກຣີກ
- 2 ຕີໂມທຽວເປັນຄົນທີ່ມີຊື່ສຽງດີໃນຖ້ຳມາກາງພວກພີ່ນ້ອງທີ່ຢູ່ໃນເມືອງລິຊະທາ ແລະເມືອງອີໂກນີອຸມ
- 3 ໂປໂລມີໃຈຢາກເອົາຕີໂມທຽວໄປນຳ ຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຮັບພິທີຕັດເພາະເຫັນແກ່ຊາວຢິວທີ່ຢູ່ໃນເຂດນັ້ນ ເພາະຄົນ ເຫລົ່ານັ້ນທຸກຄົນຮູ້ວ່າພໍ່ຂອງທ່ານເປັນຊາວກຣີກ
- 4 ເມື່ອທ່ານເຫລົ່ານັ້ນກໍາລັງຜ່ານໄປຕາມເມືອງຕ່າງໆກໍໄດ້ມອບຂໍ້ບັງຄັບທີ່ພວກອັດສາວິກແລະພວກເຖົ້າແກ່ທີ່ ຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມໄດ້ຕົກລົງກັນນັ້ນໃຫ້ເຂົາຖືຮັກສາ

5 ດ້ວຍເຫດນີ້ຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍຈຶ່ງເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນໃນຄວາມເຊື່ອ ແລະຈຳນວນຄຣິສຕະສະມາຊິກກໍທະວີຂຶ້ນທຸກໆວັນ

ໂປໂລເຫັນນິມິດທີ່ເມືອງໂທອາດ

6 ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍ່ຮືບຮຸ້ນຊົງຫ້າມບໍ່ໃຫ້ກ່າວພຣະທັມໃນແຂວງອາເຊັງ ທ່ານທັງສອງໄດ້ທຽວໄປທົ່ວເຂດແດນເມືອງພິເສັງແລະເມືອງຄາລາເຕັງ

7 ເມື່ອເມາເຖິງເຂດມີເຊັງແລ້ວກໍພຍາຍາມຈະເຂົ້າໃນເຂດແດນເມືອງບີທິເນັງ ແຕ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ຊົງອະນຸຍາດ

8 ເມື່ອທ່ານເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເດີນທາງລຽບເມືອງມີເຊັງໄປກໍລົງໄປເຖິງເມືອງໂທອາດ

9 ໃນກາງຄືນໂປໂລໄດ້ເຫັນໃນນິມິດ ມີຊາຍຊາວມາເກໂດເນັງຄົນນຶ່ງຍືນຢູ່ອ້ອນວອນວ່າ, “ຂໍຂ້າມມາເຖິງເມືອງມາເກໂດເນັງພີ່ ເພື່ອຊ່ອຍພວກຂ້ານ້ອຍແດ່ທ້ອນ”

10 ເມື່ອທ່ານໄດ້ເຫັນນິມິດດັ່ງນັ້ນແລ້ວ ພວກເຮົາຈຶ່ງພຍາຍາມທັນທີທີ່ຈະອອກໄປເຖິງເມືອງມາເກໂດເນັງ ດ້ວຍເຫັນແນວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເອີ້ນພວກເຮົາໃຫ້ໄປປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ຊາວເມືອງນັ້ນ

ນາງລີເດັງຮັບເຊື່ອ

11 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອຈາກເມືອງໂທອາດທາງເຮືອສະເພົາ ພວກເຮົາໄດ້ໄປທາງຊື່ເຖິງເມືອງຊາໂມທາເກ ຕົກວັນຫນ້າກໍມາເຖິງເມືອງເນອາໂປລີ

12 ເມື່ອອອກຈາກທີ່ນັ້ນແລ້ວກໍມາເຖິງເມືອງພິລິບປອຍ ທີ່ເປັນເມືອງເອກໃນເຂດມາເກໂດເນັງ ທັງເປັນເມືອງຂຶ້ນຂອງຊາວໂຮມ ຝ່າຍພວກເຮົາໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນຫລາຍວັນສົມຄວນ

13 ອັນນຶ່ງໃນວັນສະບາໂຕ ພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປນອກປະຕູເມືອງເຖິງຝັ່ງແມ່ນ້ຳ ທີ່ເຮົາຄິດວ່າມີບ່ອນສຳລັບໄຫວ້ວອນ ຈຶ່ງໄດ້ນັ່ງລົງສົນທະນາກັບພວກຜູ້ຍິງທີ່ມາໂຮມກັນ

14 ແລະມີຍິງຄົນນຶ່ງຊື່ ລີເດັງມາຈາກເມືອງທົວເຕຣາ ເປັນຄົນຂາຍຜ້າສີມ່ວງອ່ອນ ນາງມີໃຈຢາກເກງພຣະເຈົ້າເມື່ອນາງພັງເຮົາຢູ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຂຈິດໃຈຂອງນາງ ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ໃນຖ້ອຍຄຳທີ່ໂປໂລກຳລັງກ່າວນັ້ນ

15 ເມື່ອນາງພ້ອມກັບໄຫເຮືອນຂອງຕົນໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແລ້ວ ກໍໄດ້ເຊີນພວກເຮົາວ່າ, “ຖ້າພວກທ່ານເຫັນວ່າຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ເຊື່ອໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ເຊີນເຂົ້າມາພັກອາໄສໃນເຮືອນຂອງຂ້ານ້ອຍ” ແລະນາງໄດ້ວອນຂໍຈົນເຮົາຂັດບໍ່ໄດ້

ການຖືກຂັງຄຸກທີ່ເມືອງພິລິບປອຍ

16 ຢູ່ມາເມື່ອພວກເຮົາກຳລັງອອກໄປຍັງບ່ອນໄຫວ້ວອນ ມີຍິງຄົນໃຊ້ຄົນນຶ່ງຊື່ມິຕິທມ່ດູເຂົ້າສິງຢູ່ ໄດ້ມາພົບພວກເຮົາ ຍິງນັ້ນເຄີຍໃຊ້ວິຊາຫມໍດູຫາເງິນໃຫ້ນາຍຂອງຕົນໄດ້ເປັນຈຳນວນຫລາຍ

17 ຍິງນີ້ໄດ້ຕິດຕາມໂປໂລແລະພວກເຮົາໄປ ຫມັ້ນຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຄົນເຫລົ່ານີ້ແມ່ນຂ້ອຍໃຊ້ຂອງພຣະເຈົ້າສູງສຸດໄດ້ມາປະກາດເຮື່ອງທາງພື້ນໃຫ້ແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ”

- 18 ນາງໄດ້ເຮັດດັ່ງນີ້ເປັນເວລາຫລາຍວັນ ຝ່າຍໂປໂລກໍເຫລືອໃຈຈຶ່ງຫລົງໄປສັ່ງຜີນັ້ນວ່າ, “ໃນພຣະນາມແຫ່ງພຣະເຢຊູຄຣິດ ກູສັ່ງມືງຈົ່ງອອກຈາກຍິງນັ້ນເສັ້ງ” ມັນກໍອອກມາໃນເວລານັ້ນ
- 19 ແຕ່ເມື່ອພວກນາຍຂອງຍິງນັ້ນເຫັນວ່າພວກຕົນຫມົດຫວັງທີ່ຈະໄດ້ເງິນແລ້ວ ກໍໄດ້ຈັບໂປໂລແລະຊີລາລາກໄປຫາພວກຜູ້ປົກຄອງໃນບ່ອນຊຸມນຸມ
- 20 ເມື່ອໄດ້ພາກທ່ານທັງສອງມາເຖິງພວກຜູ້ປົກຄອງແລ້ວ ກໍເວົ້າວ່າ, “ສອງຄົນນີ້ແຫລະ, ໄດ້ກໍ່ການວຸ້ນວາຍຂຶ້ນໃນເມືອງຂອງເຮົາ
- 21 ເຂົາເປັນຊາວຍິງ ປະກາດຍັງຮີດຄອງປະເພນີອັນຜິດກົດ ທີ່ພວກເຮົາຊາວໂຣມຈະຮັບເອົາຫລືຂັບຕາມບໍ່ໄດ້”
- 22 ປະຊາຊົນກໍລຸກຮືຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ໂປໂລແລະຊີລາ ສ່ວນຜູ້ປົກຄອງກໍໄດ້ຈັກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງທ່ານທັງສອງເສັ້ງ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ເອົາໄມ້ແສ້ຂຽນ
- 23 ເມື່ອຂຽນທ່ານທັງສອງຫລາຍບາດແລ້ວ ກໍເອົາໄປຍັດໃສ່ຄູກ ແລະສົ່ງທັມມະໂຮງໃຫ້ຮັກສາເຂົາໄວ້ໃຫ້ດີ
- 24 ເມື່ອໄດ້ຮັບຄໍາສັ່ງຢ່າງນີ້ແລ້ວ ທັມມະໂຮງກໍໄດ້ຍັດທ່ານທັງສອງໄວ້ໃນຫ້ອງຊັ້ນໃນ ແລະເອົາຕີນໃສ່ຂີ້ໄວ້ໃຫ້ແຫນ້ນ
- 25 ແຕ່ພໍປະມານທ່ຽງຄືນໂປໂລກັບຊີລາກໍພາກັນອ້ອນວອນແລະຮ້ອງເພງສັຣເສີນພຣະເຈົ້າ ພວກນັກໂທດກໍຟັງຢູ່
- 26 ໃນປັດຈຸບັນນັ້ນກໍເກີດແຜ່ນດິນຫວັ່ນໄຫວໃຫຍ່ ຈົນຮາກຄູກສະທ້ານສະເທືອນ ແລະໃນທັນໃດນັ້ນປະຕູຄູກກໍໄຂອອກທຸກບານ ແລະເຄື່ອງຜູກມັດທຸກຄົນກໍຫລຸດເສັ້ງ
- 27 ເມື່ອທັມມະໂຮງຕື່ນຂຶ້ນກໍເຫັນປະຕູຄູກໄຂ ຈຶ່ງຄິດວ່ານັກໂທດຫນີໄປຫມົດແລ້ວ ເລີຍຊັກດາບອອກຈວນຈະຂ້າຕົວເສັ້ງ
- 28 ແຕ່ໂປໂລໄດ້ຮ້ອງສຽງດັງວ່າ, “ຢ່າເຮັດຮ້າຍອັນໃດແກ່ຕົວເຫາະ ພວກເຮົາຍັງຢູ່ທີ່ນີ້ທຸກຄົນ”
- 29 ເມື່ອທັມມະໂຮງໄດ້ເອີ້ນໃຫ້ເອົາໄພມາແລ້ວ ກໍແລ່ນໂດດເຂົ້າໄປດ້ວຍຕົວສັ່ນ ຂາບລົງທີ່ຕີນຂອງໂປໂລແລະຊີລາ
- 30 ແລະໄດ້ພາທ່ານສອງອອກມາຖາມວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ຂ້ານ້ອຍຈະຕ້ອງເຮັດແນວໃດຕໍ່ໄປຈຶ່ງຈະພົ້ນໄດ້”
- 31 ໂປໂລກັບຊີລາຕອບວ່າ, “ຈຶ່ງເຊື່ອວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູເຈົ້າແລ້ວທ່ານຈະໄດ້ພົ້ນ ທັງຄົວເຮືອນຂອງທ່ານດ້ວຍ”
- 32 ທ່ານທັງສອງຈຶ່ງໄດ້ກ່າວພຣະທັມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໃຫ້ທັມມະໂຮງກັບຄົວເຮືອນທຸກຄົນຂອງທ່ານຟັງ
- 33 ໃນກາງຄືນຊົ່ວໂມງດຽວກັນນັ້ນທັມມະໂຮງໄດ້ພາໂປໂລກັບຊີລາໄປລ້າງບາດ ແລະໃນທັນໃດນັ້ນທັມມະໂຮງໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາກັບທັງຄົວເຮືອນຂອງຕົນ
- 34 ແລ້ວໄດ້ພາທ່ານທັງສອງຂຶ້ນໄປໃນເຮືອນຂອງຕົນ ຈັດໂຕະລ້ຽງດ້ວຍຄວາມຊົມຊື່ນຍິນດີພ້ອມດ້ວຍຄົວເຮືອນທັງຫມົດ ເພາະໄດ້ວາງໃຈເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າແລ້ວ

- 35 ຄັນຮຸ່ງເຊົ້າມາພວກຜູ້ປົກຄອງໄດ້ໃຊ້ຕໍາຣວດໄປບອກທັມມະໂຮງວ່າ ໃຫ້ປ່ອຍສອງຄົນນັ້ນເສັງ
- 36 ທັມມະໂຮງຈຶ່ງແຈ້ງຄວາມນັ້ນຕໍ່ໂປໂລວ່າ, “ຜູ້ປົກຄອງໄດ້ໃຊ້ຄົນມາບອກວ່າ ໃຫ້ປ່ອຍທ່ານທັງສອງ ເຫດສັນນັ້ນ, ບັດນີ້ເຊີນອອກໄປດ້ວຍຄວາມສົງໄສສຸກ”
- 37 ແຕ່ໂປໂລໄດ້ກ່າວແກ່ພວກຕໍາຣວດວ່າ, “ເຂົາໄດ້ຊຽນເຮົາຜູ້ເປັນສັນຊາດໂຣມຕໍ່ຫນ້າຄົນທັງຫລາຍກ່ອນຕັດສິນຄວາມ ແລະໄດ້ຍັດໃສ່ຄຸກໄວ້ ມາບັດນີ້ເຂົາຈະເສືອກໄສໃຫ້ເຮົາອອກໄປເປັນການລັບຫລີ ເຮັດຢ່າງນັ້ນບໍ່ໄດ້ ໃຫ້ເຂົາເອງມາພາພວກເຮົາອອກໄປ”
- 38 ພວກຕໍາຣວດໄດ້ນໍາຄວາມນີ້ໄປແຈ້ງຕໍ່ພວກຜູ້ປົກຄອງ ເມື່ອຜູ້ປົກຄອງໄດ້ຍິນວ່າໂປໂລກັບຊິລາເປັນຄົນສັນຊາດໂຣມເຂົາກໍຕົກໃຈ
- 39 ຈຶ່ງພ້ອມກັນມາຂໍອະພິຍໂທດນໍາທ່ານທັງສອງ ຄັນພາອອກໄປແລ້ວຈຶ່ງຂໍໃຫ້ໂປໂລກັບຊິລາອອກໄປຈາກເມືອງເສັງ
- 40 ເມື່ອໄດ້ອອກຈາກຄຸກແລ້ວ ທ່ານທັງສອງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນເຮືອນນາງລີເດັງ ເມື່ອພົບພວກພີ່ນ້ອງກໍໄດ້ກ່າວຄວາມຫນຸນໃຈແລ້ວຈຶ່ງລາຈາກໄປ

17. ເກີດການອົດທົນວຸ້ນວາຍທີ່ເມືອງເທຊະໂລນິກ

- 1 ເມື່ອທ່ານທັງສອງໄດ້ຜ່ານເມືອງອາໂປໂລເນັງ ກໍມາເຖິງເມືອງເທຊະໂລນິກ ທີ່ນັ້ນມີໂຮງທັມມະເທສນາຂອງຊາວຢິວ
- 2 ໂປໂລໄດ້ເຂົ້າໄປຫາເຂົາໃນໂຮງທັມຕາມເຄີຍ ແລະໄດ້ອ້າງຂໍຄວາມໃນພຣະຄັມພິໂຕ້ຕອບກັບເຂົາໄດ້ສາມວັນສະບາໂຕ
- 3 ແລະໄຂຂໍຄວາມຊື່ແຈງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຈໍາເປັນທີ່ອົງພຣະຄຣິດຕ້ອງຊົງທົນທຸກທໍຣະມານ ແລະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາ ແລະກ່າວຕໍ່ໄປວ່າ, “ພຣະເຢຊູຜູ້ທີ່ເຮົາປະກາດແກ່ທ່ານທັງຫລາຍ ຜູ້ນີ້ແຫລະ, ເປັນພຣະຄຣິດ
- 4 ບາງຄົນໃນພວກເຂົາໄດ້ຍອມເຊື່ອຈຶ່ງສັກເຂົ້າເປັນພັກພວກຂອງໂປໂລກັບຊິລາ ຮວມທັງຊາດກຣີກຜູ້ຢາກາງພຣະເຈົ້າ ແລະຍິ່ງຜູ້ສໍາຄັນບໍ່ໃຊ້ຫນ້ອຍຄົນ
- 5 ແຕ່ພວກຢິວໄດ້ຄິດເທິງສາ ໄປຄົບຄິດກັບຄົນພານຕາມຕລາດ ຮວບຮວມກັນມາຢ່າງຫລວງຫລາຍກໍການອົດທົນວຸ້ນວາຍຂຶ້ນໃນເມືອງ ແລ້ວເຂົາບຸກຮຸກເຮືອນຂອງຢາໂຊນພຍາຍາມຈະນໍາເອົາທັງສອງອອກມາໃຫ້ປະຊາຊົນ
- 6 ເມື່ອບໍ່ພົບເຂົາຈຶ່ງລາກເອົາຢາໂຊນກັບພີ່ນ້ອງລາງຄົນໄປຫາຜູ້ປົກຄອງເມືອງນັ້ນແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຄົນເຫລົ່ານີ້ເປັນພວກຂວ້າໂລກມະນຸດໄດ້ມາທີ່ນີ້
- 7 ແລ້ວຢາໂຊນໄດ້ຮັບຕ້ອນເຂົາໄວ້ ແລະບັນດາຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເຮັດຜິດຕໍ່ຂໍ້ດໍາຣັດຂອງກາຍຊາ ໂດຍກ່າວວ່າມີກະສັດອີກອົງນຶ່ງຄື ເຢຊູ”

- 8 ດ້ວຍຂໍ້ຄວາມນັ້ນພວກຍິງໄດ້ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນກັບພວກຜູ້ປົກຄອງຮ້ອນໃຈຂຶ້ນ
- 9 ແລະເມື່ອມີຜູ້ຮັບປະກັນຕົວຂອງຢາໂຊນແລະຄົນອື່ນໆ ແລ້ວກໍ່ປ່ອຍເຂົາໄປ

ໂປໂລແລະຊີລາທີ່ເມືອງເບຣອຍອາ

- 10 ໃນບັດດງວນັ້ນພວກພີ່ນ້ອງຈຶ່ງໃຫ້ໂປໂລກັບຊີລາອອກໄປຍັງເມືອງເບຣອຍອາໃນເວລາກາງຄືນ ເມື່ອເຖິງແລ້ວທ່ານທັງສອງໄດ້ເຂົ້າໄປໃນໂຮງທັມມະເທສນາຂອງຊາວຍິງ
- 11 ພວກຍິງເຫລົ່ານີ້ມີຈິດໃຈສູງສົ່ງກວ່າຊາວເມືອງເທຊະໂລນິກ ເພາະເຂົາມີໃຈເຫລື້ອມໃສຮັບເອົາພຣະທັມແລະຄົ້ນເບິ່ງພຣະຄຳພິທູກວັນ ເພື່ອຢາກຮູ້ວ່າຂໍ້ຄວາມນັ້ນເປັນຈິງດັ່ງກ່າວຫລືບໍ່
- 12 ເຫດສັນນັ້ນໃນພວກເຂົາມີຫລາຍຄົນໄດ້ຮັບເຊື້ອ ແລະພວກຜູ້ຍິງທີ່ມີກຽດຕິຍົດແລະຜູ້ຊາຍຊາວກຣີກບໍ່ໃຊ້ຫນ້ອຍຄົນໄດ້ຮັບເຊື້ອເຫມືອນກັນ
- 13 ແຕ່ເມື່ອພວກຍິງໃນເມືອງເທຊະໂລນິກຊາບຂ່າວວ່າ ໂປໂລໄດ້ປະກາດພຣະທັມໃນເມືອງເບຣອຍອາເຫມືອນກັນ ເຂົາກໍ່ພາກັນມາທີ່ນັ້ນຍົວະຍົງປະຊາຊົນໃຫ້ວຽນວາຍຂຶ້ນ
- 14 ໃນທັນໃດນັ້ນພວກພີ່ນ້ອງໄດ້ໃຫ້ໂປໂລອອກໄປເຖິງແຄມທະເລ ສ່ວນຊີລາກັບຕີໂມທຽວຍັງພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນ
- 15 ຄົນທີ່ໄດ້ສົ່ງໂປໂລໄປນັ້ນກໍ່ໄດ້ນຳທ່ານໄປເຖິງກຸງອາແຖນ ແລະເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງຈາກທ່ານໃຫ້ບອກຊີລາກັບຕີໂມທຽວໃຫ້ມາຫາທ່ານໄວທີ່ສຸດເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ ເຂົາກໍ່ຈາກໄປ

ໂປໂລທີ່ກຸງອາແຖນ

- 16 ຂນະທີ່ໂປໂລຍັງລໍຖ້າຊີລາກັບຕີໂມທຽວຢູ່ກຸງອາແຖນນັ້ນ ທ່ານກໍ່ມີຄວາມເດືອດຮ້ອນເຄືອງໃຈ ເພາະໄດ້ເຫັນເມືອງນັ້ນເຕັມໄປດ້ວຍພຣະທຽມ
- 17 ເຫດສັນນັ້ນທ່ານຈຶ່ງໂຕ້ຖຽງກັບພວກຍິງ ແລະຜູ້ທີ່ຍຳເກງພຣະເຈົ້າໃນໂຮງທັມ ແລະກັບທຸກຄົນທີ່ພົບໃນບ່ອນປະຊຸມຊົນທຸກວັນ
- 18 ມີນັກປາດລາງຄົນໃນພວກເອປີກູຣຽວ ແລະໃນພວກຊະໂຕອີໂກຟີໂລໂຊເຟີໄດ້ມາພົບທ່ານ ລາງຄົນກ່າວວ່າ, “ຄົນເກັບເລັມຄວາມຮູ້ຜູ້ນີ້ຢາກເວົ້າອັນໃດ” ລາງຄົນກ່າວວ່າ, “ເຫມືອນເປັນຜູ້ປະກາດພຣະຕ່າງດ້າວ” ເພາະໂປໂລປະກາດຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະເຢຊູແລະການຄືນມາຈາກຕາຍ
- 19 ດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຈັບໂປໂລພາໄປຍັງສະພາອາເຣໂອປາໂຄ ແລ້ວຖາມວ່າ, “ເຮົາຂໍຮູ້ໄດ້ຫລືບໍ່ວ່າຄວາມສອນອັນໃຫມ່ທີ່ທ່ານກ່າວນັ້ນເປັນຢ່າງໃດ
- 20 ດ້ວຍວ່າທ່ານນຳເຣື່ອງແປກປລາດມາເຖິງຫູຂອງພວກເຮົາ ເຫດສັນນັ້ນພວກເຮົາຢາກຊາບວ່າເຣື່ອງເຫລົ່ານີ້ມີຄວາມຫມາຍຢ່າງໃດ”
- 21 ເພາະຊາວອາແຖນທັງປວງກັບພວກຕ່າງປະເທດຊຶ່ງອາໄສຢູ່ທີ່ນັ້ນ ບໍ່ເຄີຍເສັຽເວລາກ່ຽວກັບສິ່ງອື່ນໆ ນອກຈາກຈະກ່າວຫລືຟັງສິ່ງໃຫມ່ໆ
- 22 ຝ່າຍໂປໂລຈຶ່ງຢືນຂຶ້ນຖ້າມກາງສະພາອາເຣໂອປາໂຄ ແລ້ວກ່າວວ່າ, “ທ່ານຊາວກຸງອາແຖນເອີຍ, ໃນທຸກສິ່ງທຸກປະການຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າພວກທ່ານເປັນຜູ້ປະຕິບັດພຣະຕ່າງໆຢ່າງເຄັ່ງຄັດ

- 23 ເພາະວ່າເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຜ່ານມາສັງເກດເບິ່ງສິ່ງທັງປວງທີ່ພວກທ່ານນະມັສການ ກໍໄດ້ເຫັນແທ່ນອັນນຶ່ງມີ
ຄໍາຈາກໂລກໄວ້ວ່າ “ແຕ່ພຣະເຈົ້າທີ່ເຮົາບໍ່ຮູ້ຈັກ” ເຫດສັນນັ້ນພຣະທີ່ທ່ານທັງຫລາຍນະມັສການເມື່ອຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກ
ພຣະເຈົ້າອົງນີ້ແຫລະ, ຂ້າພະເຈົ້າມາປະກາດແກ່ພວກທ່ານ
- 24 ພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງສ້າງໂລກກັບສິ່ງທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນໂລກນັ້ນ ຄືຜູ້ຊົງເປັນເຈົ້າສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ ພຣະອົງ
ນັ້ນແຫລະ, ບໍ່ໄດ້ຊົງສະຖິດຢູ່ໃນວິຫານທີ່ມີມະນຸດສ້າງໄວ້
- 25 ພຣະອົງບໍ່ຈໍາເປັນໃຫ້ມະນຸດປະຕິບັດພຣະອົງ ເຫມືອນວ່າຊົງມີພຣະປະສົງສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດ ເພາະພຣະອົງນີ້
ແຫລະ, ຊົງເປັນຜູ້ປະທານຊີວິດ, ລົມທັນໃຈ, ແລະສິ່ງສາອະພັດແກ່ຄົນທັງປວງ
- 26 ພຣະອົງໄດ້ຊົງສ້າງມະນຸດທຸກຊາດ ໃຫ້ເກີດມາຈາກມະນຸດຄົນດຽວ ແລະໃຫ້ເຂົາຢູ່ທົ່ວພິພິບໂລກ ພຣະອົງ
ໄດ້ຊົງກໍານົດເວລາແລະກໍານົດເຂດທີ່ເຂົາຢູ່ນັ້ນ
- 27 ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ສແວງຫາພຣະເຈົ້າ ຫວັງວ່າເຂົາຈະງົມຫາຈົນພົບພຣະອົງ ແຕ່ທີ່ຈິງພຣະອົງບໍ່ຊົງຢູ່ໄກຈາກ
ເຮົາທຸກຄົນ
- 28 ເພາະວ່າ “ໃນພຣະອົງນັ້ນພວກເຮົາມີຊີວິດ, ເຄື່ອນໄຫວໄປມາ, ແລະເປັນຢູ່” ດັ່ງນັ້ນແຕ່ງກາບກອນໃນ
ພວກທ່ານລາງຄົນໄດ້ກ່າວວ່າ “ພວກເຮົາເປັນເຂື່ອສາຍຂອງພຣະອົງເຫມືອນກັນ”
- 29 ເຫດສັນນັ້ນເມື່ອເຮົາເປັນເຂື່ອສາຍຂອງພຣະເຈົ້າ ແລ້ວພວກເຮົາກໍບໍ່ຄວນຖືວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເປັນເຫມືອນຄໍາ,
ເງິນ, ຫລືຫີນ ທີ່ສລັກຄວັດຫລືແຕ້ມດ້ວຍສິລປະແລະຄວາມນິກຄິດຂອງມະນຸດ
- 30 ໃນສະໄຫມທີ່ມະນຸດຍັງໂງ່ບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ພຣະອົງກໍບໍ່ຊົງຖືໂທດ ແຕ່ບັດນີ້ພຣະອົງຊົງສັ່ງແກ່ມະນຸດທັງ
ປວງໃນທົ່ວທຸກບ່ອນ ໃຫ້ຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່
- 31 ເພາະວ່າພຣະອົງໄດ້ຊົງກໍານົດວັນນຶ່ງໄວ້ ໃນວັນນັ້ນພຣະອົງຈະຊົງພິພາກສາໂລກຕາມຄວາມຍຸດຕິທັມ
ໂດຍມະນຸດຜູ້ນຶ່ງຊຶ່ງພຣະອົງໄດ້ຊົງຕັ້ງໄວ້ ແລະພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ຄົນທັງປວງມີຄວາມແນ່ໃຈໃນເຮືອງ
ນີ້ ໂດຍຊົງບັນດານໃຫ້ມະນຸດຜູ້ນັ້ນຄືນມາຈາກຕາຍ”
- 32 ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍິນຄໍາຊຶ່ງວ່າ “ເປັນຄືນມາຈາກຕາຍ” ລາງຄົນກໍເຍາະເຍີ້ຍແຕ່ລາງຄົນເວົ້າວ່າ, “ພວກເຮົາຈະ
ຄອຍພັງທ່ານກ່າວເຮືອງນີ້ອີກ”
- 33 ດັ່ງນັ້ນໂປໂລຈຶ່ງໄດ້ອອກຈາກຖ້າມກາງເຂົາໄປ
- 34 ແຕ່ມີຊາຍລາງຄົນໄດ້ຕິດພັນຢູ່ກັບໂປໂລແລະໄດ້ຮັບເຊືອ ໃນຄົນເຫລົ່ານັ້ນມີ ດີໂອນີຊີໂອ ຜູ້ເປັນສະມາຊິກ
ສະພາອາເຣໂອປາໂຄ ກັບຍິງຄົນນຶ່ງຊື່ ດາມາຣີ ແລະຄົນອື່ນໆດ້ວຍ

18. ໂປໂລທີ່ເມືອງໂກຣິນໂທ

1 ຫລັງຈາກນັ້ນໂປໂລໄດ້ອອກຈາກກຸງອາແຖນໄປຍັງເມືອງໂກຣິນໂທ

- 2 ຈຶ່ງພົບຄົນຍິວຄົນນຶ່ງຊື່ ອາກິລາ ຊຶ່ງເກີດຢູ່ເມືອງບິນໂຕແຕ່ຫາກໍມາຈາກປະເທດອິຕາລີກັບພັຣຍາຊີ ປີຊະກິລາ ເພາະຈັກກະພັດກລາວດີໂອໄດ້ອອກດໍາຣັດສັ່ງໃຫ້ຊາວຍິວທັງປວງອອກຫນີຈາກກຸງໂຣມ ສ່ວນໂປໂລກໍໄປຫາເຂົາທັງສອງ
- 3 ເພາະມີອາຊີບຢ່າງດຽວກັນ ໂປໂລຈຶ່ງໄດ້ໄປອາໄສຢູ່ກັບເຂົາທັງສອງຝ່າຍເປັນຊ່າງເຮັດຜ້າເຕັນ ເຂົາຈຶ່ງເຮັດການຮ່ວມກັນ
- 4 ທຸກວັນສະບາໂຕເຄີຍໂຈດຖຽງກັນໃນໂຮງທັມມະເທສນາ ຊັກຊວນພວກຍິວທັງພວກກຣີກໃຫ້ເຊື່ອ
- 5 ແຕ່ເມື່ອຊີລາກັບຕີໂມທຽວລົງມາຈາກແຂວງມາເກໂດເນັງແລ້ວ ໂປໂລໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນສະເລ່ຍທັງຫມົດປະກາດພຣະທັມ ແລະເປັນພຍານແກ່ພວກຍິວວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະຄຣິດ
- 6 ແຕ່ເມື່ອພວກເຫລົ່ານັ້ນຂັດຂວາງແລະກ່າວຄໍາຫຍາບຊ້າ ໂປໂລຈຶ່ງສັ່ນເສື້ອຜ້າຕໍ່ເຂົາ ແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ໃຫ້ໂທດຂອງພວກທ່ານຕົກໃສ່ຫົວຂອງພວກທ່ານເອງ ຝ່າຍເຮົາ, ເຮົາບໍ່ມີໂທດ ຕັ້ງແຕ່ນີ້ໄປເຮົາຈະໄປຫາພວກຕ່າງຊາດ”
- 7 ທ່ານຈຶ່ງອອກຈາກທີ່ນັ້ນແລ້ວເຂົາໄປໃນເຮືອນຂອງຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ ຕີຕີໂຍຢູຊະໂຕເປັນຄົນນັບຖືພຣະເຈົ້າເຮືອນຂອງທ່ານຢູ່ຕັດໂຮງທັມ
- 8 ຝ່າຍກິສະໂປນາຍໂຮງທັມກັບທັງຄົວເຮືອນຂອງຕົນ ໄດ້ຮັບເຊື່ອໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະຊາວໂກຣິນໂທຫລາຍຄົນ ເມື່ອໄດ້ຟັງແລ້ວກໍໄດ້ເຊື່ອແລະຮັບບັບຕິສະມາ
- 9 ແລະອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວກັບໂປໂລທາງນິມິດໃນກາງຄືນວ່າ, “ຢ່າຊູ່ຍ້ານ ແຕ່ຈຶ່ງປະກາດຕໍ່ໄປຢ່າມິດຢູ່
- 10 ເພາະວ່າຝ່າຍເຮົາ ເຮົາຢູ່ກັບເຈົ້າ ແລະຈະບໍ່ມີຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດໂຈມຕີທໍາຮ້າຍເຈົ້າ ດ້ວຍວ່າພິລເມືອງຂອງເຮົາໃນນະຄອນນີ້ກໍມີຫລາຍ”
- 11 ຝ່າຍໂປໂລໄດ້ອາໄສຢູ່ນຶ່ງກັບທົກເດືອນ ສັ່ງສອນພຣະທັມຂອງພຣະເຈົ້າຕໍາມກາງເຂົາ
- 12 ແຕ່ຄາວເມື່ອຄາລີໂອນເປັນຜູ້ປົກຄອງແຂວງອາຂາຢາ ພວກຍິວໄດ້ພາກັນລຸກຮີຂຶ້ນຕໍ່ສູ້ໂປໂລ ແລະພາທ່ານໄປສານ
- 13 ພ້ອງວ່າ, “ຄົນນີ້ຊັກຊວນຄົນທັງຫລາຍໃຫ້ນະມັສການພຣະເຈົ້າຕາມທາງຜິດກົດຫມາຍ”
- 14 ເມື່ອໂປໂລກໍາລັງຈະອອກປາກ ຝ່າຍຄາລີໂອນກໍກ່າວແກ່ພວກຍິວວ່າ, “ໂອ ຊາວຍິວທັງຫລາຍ, ຖ້າເປັນເລື່ອງການຜິດຫລືການຊົ່ວຊ້າປະການໃດປະການນຶ່ງ ສົມຄວນເຮົາຈະອົດຟັງພວກທ່ານ
- 15 ແຕ່ຖ້າເປັນການໂຕ້ຖຽງກັນເຖິງເລື່ອງຖ້ອຍຄວາມກັບຊື່ຕ່າງໆ ແລະພຣະບັນຍັດຂອງພວກທ່ານແລ້ວ ກໍໃຫ້ເປັນທຸຣະຂອງພວກທ່ານເອງ ຝ່າຍເຮົາບໍ່ຢາກເປັນຜູ້ຕັດສິນໃນເລື່ອງຢ່າງນັ້ນ”
- 16 ທ່ານຈຶ່ງໄລ່ພວກນັ້ນອອກໄປຈາກສານ
- 17 ແລ້ວເຂົາພາກັນຈັບໂຊຊະເທເນສແທນນາຍໂຮງທັມໄປຂັງນຕິຕໍ່ຫນ້າສານ ສ່ວນຄາລີໂອນກໍບໍ່ເຂົ້າຫຍຸ້ງກ່ຽວກັບການນັ້ນຈັກຢ່າງ

ໂປໂລກັບຄືນເມືອງອັນຕີໂອກ

- 18 ສ່ວນໂປໂລເມື່ອໄດ້ພັກຢູ່ກັບພວກພິນ້ອງອີກຫລາຍວັນສົມຄວນ ກໍໄດ້ລາຈາກ ເຂົາຈຶ່ງລົງເຮືອສະເພົາເດີນທາງໄປສູ່ແຂວງຊື່ເຮັງ ແລະປີຊະກິລາກັບອາກິລາກໍໄປນຳຢູ່ທີ່ເມືອງເກັນເຂໂອ ທ່ານໄດ້ແຖຫົວເພາະບະບົນຕົວໄວ້
- 19 ເມື່ອເຂົາມາເຖິງເມືອງເອເຟໂຊ ໂປໂລໄດ້ປະປີຊະກິລາກັບອາກິລາໄວ້ທີ່ນັ້ນ ແຕ່ທ່ານເອງໄດ້ເຂົ້າໄປໂຈດຖຽງກັບພວກຍິວໃນໂຮງທັມ
- 20 ເມື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນຂໍໃຫ້ທ່ານຢູ່ຕໍ່ໄປທ່ານກໍບໍ່ຍອມ
- 21 ແຕ່ໄດ້ລາເຂົາໄປໂດຍເວົ້າວ່າ, “ຖ້າພຣະເຈົ້າຊົງເຫັນຊອບເຮົາຈະກັບມາຫາພວກທ່ານອີກ” ແລ້ວທ່ານໄດ້ຈາກເມືອງເອເຟໂຊໄປທາງເຮືອສະເພົາ
- 22 ເມື່ອຈອດທີ່ເມືອງກາຍຊາເຮັງແລ້ວທ່ານໄດ້ຂຶ້ນເມືອຄຳນັບຄຣິສຕະຈັກ ຈຶ່ງໄດ້ລົງໄປຍັງເມືອງອັນຕີໂອກ
- 23 ເມື່ອພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນຈັກຫວ່າງນຶ່ງແລ້ວ ທ່ານໄດ້ອອກໄປຜ່ານແຂວງຄາລາເຕັງ ແລະພິເສັງຕາມລຳດັບ ເພື່ອຊ່ອຍຊຸກຳລັງພວກສິດ

ອາໂປໂລທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ

- 24 ມີຄົນຍິວຜູ້ນຶ່ງຊື່ ອາໂປໂລ ເກີດໃນເມືອງອາເລັກຊັນເດັງ ເປັນຄົນມີໂວຫານດີ ແລະຊຳນານຫລາຍໃນທາງພຣະຄັມພິ ທ່ານຜູ້ນີ້ມາຍັງເມືອງເອເຟໂຊ
- 25 ອາໂປໂລນີ້ໄດ້ຮັບການອົບຮົມໃນທາງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະມີໃຈຮ້ອນຮົນກ່າວສັ່ງສອນເຖິງເຮືອງພຣະເຢຊູຢ່າງຖືກຕ້ອງ ເຖິງປານນັ້ນທ່ານກໍຮູ້ແຕ່ບັບຕິສະມາຂອງໂຢຣັນເທົ່ານັ້ນ
- 26 ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ກ່າວສັ່ງສອນດ້ວຍໃຈກ້າໃນໂຮງທັມ ແຕ່ເມື່ອປີຊະກິລາແລະອາກິລາໄດ້ພັງທ່ານແລ້ວ ເຂົາຈຶ່ງຕ້ອນຮັບທ່ານມາອະທິບາຍໃຫ້ຮູ້ທາງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງຫລາຍຂຶ້ນ
- 27 ເມື່ອທ່ານຕັດສິນໃຈຈະຂ້າມໄປຍັງແຂວງອາຂາຢາ ພວກພິນ້ອງໄດ້ຫນຸນໃຈທ່ານ ແລະຂຽນຈົດຫມາຍຝາກໄປເຖິງພວກສິດທີ່ນັ້ນໃຫ້ຕ້ອນຮັບທ່ານໄວ້ ຄັນທ່ານໄປເຖິງແລ້ວ ທ່ານກໍຊ່ອຍເຫລືອຄົນທັງຫລາຍທີ່ໄດ້ເຊື່ອຍ້ອນພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຫລວງຫລາຍ
- 28 ເພາະທ່ານໄດ້ໂຕ້ຖຽງກັບພວກຍິວຢ່າງແຂງແຮງຕໍ່ຫນ້າຄົນທັງຫລາຍ ແລະຊື່ຍົກຫລັກໃນພຣະຄັມພິອ້າງໃຫ້ເຫັນວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນພຣະຄຣິດ

19. ໂປໂລທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ

- 1 ຂນະທີ່ໂປໂລຍັງຢູ່ເມືອງໂກຣິນໂທ ໂປໂລໄດ້ເດີນທາງຜ່ານເຂດພາກເໜືອແລະກໍມາເຖິງເມືອງເອເຟໂຊທີ່ນັ້ນທ່ານໄດ້ພົບລູກສິດລາງຄົນ
- 2 ຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ເມື່ອທ່ານທັງຫລາຍເຊື່ອນັ້ນ ພວກທ່ານໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດຫລືບໍ” ເຂົາຕອບວ່າ, “ບໍ່ ທີ່ວ່າມີພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດນັ້ນກໍບໍ່ເຄີຍໄດ້ຍິນ”

- 3 ໂປໂລຈຶ່ງຖາມເຂົາວ່າ, “ຖ້າຢ່າງນັ້ນພວກທ່ານໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາແນວໃດ” ເຂົາຕອບວ່າ, “ບັບຕິສະມາຂອງໂຢຮັນ”
- 4 ແລ້ວໂປໂລຈຶ່ງບອກວ່າ, “ໂຢຮັນໃຫ້ຮັບບັບຕິສະມາກ່ຽວເຮືອງການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ ໂດຍ ບອກແກ່ພົລເມືອງໃຫ້ເຊື່ອທີ່ຈະມາພາຍຫລັງຕົນ ຄືເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ”
- 5 ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນເຂົາຈຶ່ງຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ
- 6 ເມື່ອໂປໂລໄດ້ວາງມືໃສ່ເຂົາແລ້ວ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດກໍສະເດັດມາເທິງເຂົາ ເຂົາຈຶ່ງຕັ້ງຕົ້ນປາກພາສາແປກໆແລະໄດ້ທຳນວາຍ
- 7 ຊາວເຫລົ່ານັ້ນມີປະມານສິບສອງຄົນ
- 8 ຝ່າຍໂປໂລໄດ້ເຂົ້າໄປກ່າວສົນທະນາໃນໂຮງທັມດ້ວຍໃຈກ້າໃນລະຫວ່າງສາມເດືອນໂຈດຖຽງແລະຊັກຊວນໃຫ້ເຊື່ອໃນສິ່ງທີ່ກ່າວເຖິງຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ
- 9 ແຕ່ລາງຄົນມີໃຈແຂງກະດ້າງບໍ່ຍອມເຊື່ອ ແລະກ່າວຫຍາບຊ້າເຮືອງທາງນັ້ນຕໍ່ຫນ້າຄົນທັງຫລາຍ ໂປໂລຈຶ່ງແຍກອອກຈາກເຂົາແລະຄັດເອົາພວກລູກສິດໄປນຳ ແລະທ່ານໄດ້ໂຕ້ຖຽງໃນຫ້ອງປະຊຸມຂອງທ່ານຕີຣັນນັສທຸກໆວັນ
- 10 ການນີ້ມີຢູ່ເປັນເວລາສອງປີ ຈົນວ່າຄົນທັງຫລາຍທີ່ອາໄສຢູ່ໃນແຂວງອາເຊັງ ທັງພວກຍິວແລະພວກກຣີກໄດ້ຍິນພຣະທັມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ

ລູກຊາຍຂອງຊະເກວາ

- 11 ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງບັນດານໃຫ້ໂປໂລເຮັດການອິດທິຣິດອັນແປກປລາດ
- 12 ຈົນເຂົາໄດ້ນຳເອົາຜ້າເຊັດເທື່ອກັບຜ້າກັນເປື້ອນຈາກຕົວຂອງໂປໂລໄປວາງໃສ່ຄົນປ່ວຍໄຂ້ພຍາດຕ່າງໆກໍຫາຍແລະຜິຮ້າຍກໍອອກໄປ
- 13 ແຕ່ພວກຍິວບາງຄົນທີ່ທຽວໄປເປັນຫມໍໄລ່ຜີ ພຍາຍາມໃຊ້ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າຂັບໄລ່ຜີວ່າ, “ກູບັງຄັບສູ່ໂດຍພຣະເຢຊູຊຶ່ງໂປໂລປະກາດນັ້ນ
- 14 ອັນນຶ່ງມີຢົວຜູ້ນຶ່ງຊື່ ຊະເກວາ ເປັນປະໂຣທິດຕົນໃຫຍ່ ມີລູກຊາຍເຈັດຄົນທີ່ເຮັດການຢ່າງນັ້ນ
- 15 ສ່ວນຜິຮ້າຍໄດ້ຕອບເຂົາວ່າ, “ພຣະເຢຊູເຮົາກໍລຶ້ງເຄີຍ ໂປໂລເຮົາກໍຮູ້ຈັກ ແຕ່ພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ໃດ”
- 16 ຄົນທີ່ມີຜິສິງຢູ່ນັ້ນໄດ້ໂດດໃສ່ເຂົາແລະໃຊ້ອຳນາດຊະນະເຂົາໄດ້ ຈົນເຂົາບິບຫນີອອກຈາກເຮືອນຕົວເປົ່າແລະເປັນບາດ
- 17 ເຮືອງນີ້ກໍໄດ້ລືກັນໄປເຖິງຫຼຸຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນເມືອງເອເຟໂຊ ທັງພວກຍິວແລະພວກກຣີກ ແລະຄົນທັງປວງກໍພາກັນມີຄວາມຢ້ານກົວ ແລະພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າກໍເປັນທີ່ຍົກຍໍສໍຣະເສີນ
- 18 ມີຫລາຍຄົນທີ່ເຊື່ອແລ້ວໄດ້ມາສາຣະພາບແລະເປີດເຜີຍການທີ່ເຂົາເຄີຍເຮັດ
- 19 ມີຫລາຍຄົນທີ່ໃຊ້ເວດມົນຄາຖາໄດ້ເອົາຕຳຣາຂອງຕົນມາເຜົາໄຟເສັງຕໍ່ຫນ້າຄົນທັງປວງ ຕຳຣາເຫລົ່ານັ້ນຄິດຣາຄາເປັນເງິນຫ້າຫມື່ນຫລຽນ

- 20 ດັ່ງນີ້ແຫລະ, ພຣະທັມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈຶ່ງບັງເກີດຜົນຈະເຣີນຂຶ້ນ ແລະມີຊັບຊະນະຢູ່ດ້ວຍຣິດ
- 21 ພາຍຫລັງເຫດການເຫລົ່ານີ້ໂປໂລຕັດສິນໃຈ ວ່າຈະໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ໂດຍຜ່ານແຂວງມາເກໂດເນັງ ແລະແຂວງອາຂາຢາ ໂດຍເວົ້າວ່າ, “ເມື່ອໃດໄປທາງນັ້ນຈະຕ້ອງເຫັນກຸງໂຣມເຫມືອນກັນ”
- 22 ທ່ານຈຶ່ງໃຊ້ຜູ້ຊ່ອຍຂອງຕົນສອງຄົນ ຄືຕີໂມທຽວກັບເອຣັສຕຸສ ໄປຍັງແຂວງມາເກໂດເນັງ ຝ່າຍທ່ານເອງກໍຍັງພັກຢູ່ຫ່ວງໜຶ່ງທີ່ແຂວງອາເຊັງ

ການໂອລຫົນຫວັນວາຍທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ

- 23 ໃນຄາວນັ້ນໄດ້ເກີດການວຸ້ນວາຍອັນໃຫຍ່ກ່ຽວເຮືອງທາງນັ້ນ
- 24 ດ້ວຍມີຄົນໜຶ່ງຊື່ ເດເມທິໂອ ເປັນຊ່າງເງິນ ໄດ້ເອົາເຮັດຮູບວິຫານຂອງພຣະອາຣ໌ເຕມິສ ເປັນເຫດໃຫ້ພວກຊ່າງໄດ້ມີງານຫລວງຫລາຍ
- 25 ດັ່ງນັ້ນເດເມທິໂອຈຶ່ງເອີ້ນບັນດານາຍຊ່າງ ແລະຄົນທີ່ເຮັດການຄ້າຍຄືກັນມາປະຊຸມ ແລ້ວກ່າວວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍເອີຍ, ພວກທ່ານຊາບຢູ່ວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ຊັບສິນເງິນທອງມາກໍເພາະເຮັດການນີ້
- 26 ແລະທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ຮູ້ເຫັນຢູ່ວ່າບໍ່ແມ່ນແຕ່ຈຳເພາະໃນເມືອງເອເຟໂຊເມືອງດຽວ ແຕ່ເກືອບທົ່ວແຂວງອາເຊັງ ໂປໂລຜູ້ນີ້ໄດ້ຊັກຊວນຄົນຫລາຍສົມຄວນໃຫ້ຫລົງໄປ ໂດຍກ່າວວ່າ “ພຣະທີ່ສ້າງຂຶ້ນດ້ວຍມືມະນຸດນັ້ນບໍ່ແມ່ນພຣະເຈົ້າແທ້ໆ”
- 27 ເປັນຫນ້າຍ້ານວ່າບໍ່ແມ່ນແຕ່ອາຊີບຂອງພວກເຮົາຈະເສັງຊື່ສຽງຢ່າງດຽວ ແຕ່ພຣະວິຫານກັບສະຖານທີ່ນະມັສການຂອງພຣະມະຫາອາເຕມັສຈະຖືກຫມິ່ນປມາດເຫມືອນກັນ ແລະນາງພຣະນັ້ນຊຶ່ງເປັນທີ່ນັບຖືຂອງບັນດາຊາວອາເຊັງກັບຫມົດທັງໂລກຈະຕົກຕໍ່າຈະສິ້ນສະງ່າຣາສີ”
- 28 ຄັນຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນກໍພາກັນຄຽດແຄ້ນແລະຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ພຣະອາເຕມັສຂອງຊາວເອເຟໂຊເປັນໃຫຍ່”
- 29 ແລ້ວໄດ້ເກີດອົລຫົນວຸ້ນວາຍຂຶ້ນທົ່ວທັງເມືອງເຂົາໄດ້ຈັບເອົາຄາໂຢກັບອາຣິສຕາໂຂຊາວເມເກໂດເນັງ ຜູ້ເປັນເພື່ອນເດີນທາງຮ່ວມກັບໂປໂລດົງລາກແລ່ນເຂົ້າໄປໃນສນາມລະຄອນ
- 30 ຝ່າຍໂປໂລມີໃຈຢາກເຂົ້າໄປໃນຖ້າມກາງປະຊາຊົນ ແຕ່ພວກລູກສິດບໍ່ຍອມໃຫ້ໄປ
- 31 ມີລາງຄົນໃນພວກຜູ້ປົກຄອງແຂວງອາເຊັງເຫມືອນກັນ ຊຶ່ງເປັນສະຫາຍຂອງໂປໂລໄດ້ໃຊ້ຄົນໄປອ້ອນວອນຂໍຫ້າມບໍ່ໃຫ້ໂປໂລເຂົ້າໄປໃນສນາມລະຄອນ
- 32 ອັນໜຶ່ງ, ຄົນທັງຫລາຍຕ່າງຄົນຕ່າງຮ້ອງຂຶ້ນ ເພາະວ່າທີ່ປະຊຸມວຸ້ນວາຍຫລາຍ ແລະຄົນສ່ວນຫລາຍບໍ່ໄດ້ຮູ້ວ່າເຂົາມາປະຊຸມກັນດ້ວຍເຮືອງໃດ
- 33 ມີລາງຄົນໃນພວກເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ແນະນຳອາເລັກຊັນໂດຊຶ່ງເປັນຄົນທີ່ພວກຍິວໃຫ້ອອກໄປຂ້າງຫນ້າ ອາເລັກຊັນໂດຈຶ່ງກວັກມືຫມາຍຈະແກ້ແທນຕໍ່ຫນ້າປະຊາຊົນ
- 34 ແຕ່ເມື່ອເຂົາສັງເກດຮູ້ວ່າທ່ານເປັນຄົນຍິວ ເຂົາທັງປວງຈຶ່ງຮ້ອງເປັນສຽງດຽວກັນຢູ່ປະມານສອງຊົ່ວໂມງວ່າ, “ພຣະອາເຕມັສຂອງຊາວເອເຟໂຊເປັນໃຫຍ່”

- 35 ເມື່ອເລຂາທິການເທສບານໄດ້ໃຫ້ປະຊາຊົນງຽບລົງແລ້ວຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຊາວເອເຟໂຊທັງຫລາຍເອີຍ, ມີຜູ້ໃດ ຫນ້າທີ່ບໍ່ຮູ້ວ່າຊາວເອເຟໂຊນີ້ເປັນຜູ້ຮັກສາຄູແລວິຫານຂອງນາງພຣະມະຫາອາເຕມັສ ແລະສິ່ງສັກສິດທີ່ຈັກ ມາຈາກພ້າ
- 36 ບັດນີ້ດ້ວຍການທັງຫລາຍອັນຖຽງບໍ່ໄດ້ນີ້ ທ່ານທັງຫລາຍຄວນສົງບລົງ ຢ່າເຮັດອັນໃດດ້ວຍຮີບຮ້ອນ
- 37 ດ້ວຍວ່າພວກທ່ານໄດ້ນຳເອົາຄົນເຫລົ່ານີ້ມາ ກໍບໍ່ແມ່ນເຂົາເປັນຄົນບຸ້ນວິຫານ ຫລືຫມິ່ນປມາດນາງພຣະ ຂອງພວກເຮົາ
- 38 ເຫດສັນນີ້ຖ້າແມ່ນເດເມທິໂອກັບພວກຊ່າງທີ່ມີອາຊີບຢ່າງດຽວກັນເປັນຄວາມກັບຜູ້ໃດ ວັນກຳນົດທີ່ຈະວ່າ ຄວາມກໍມີ ຜູ້ປົກຄອງບ້ານເມືອງກໍມີ ໃຫ້ເຂົາມາພ້ອງກັນສາ
- 39 ແຕ່ຖ້າພວກທ່ານມີຂໍ້ຫາອັນໃດອີກ ກໍໃຫ້ຊຳຮະກັນໃນທີ່ປະຊຸມສາມັນ
- 40 ເພາະຫນ້າຢ້ານວ່າພວກເຮົາຈະຖືກພ້ອງວ່າເປັນຜູ້ກໍ່ການວຸ້ນວາຍຂຶ້ນໃນວັນນີ້ ເພາະພວກເຮົາບໍ່ອາດຍົກຂໍ້ ໃດມາອ້າງເປັນສາຍເຫດພໍແກ່ການວຸ້ນວາຍນີ້ໄດ້”
- 41 ເມື່ອກ່າວດັ່ງນີ້ແລ້ວທ່ານກໍສັ່ງໃຫ້ເລີກປະຊຸມ

20. ໂປໂລໄປຍັງແຂວງມາເກໂດເນັງແລະປະເທດກຣີກ

- 1 ເມື່ອການວຸ້ນວາຍສົງບລົງແລ້ວໂປໂລໄດ້ເອີ້ນພວກສິດມາ ຈຶ່ງກ່າວຫນຸນນ້ຳໃຈເຂົາ ແລ້ວລາອອກເດີນທາງ ໄປຍັງແຂວງມາເກໂດເນັງ
- 2 ເມື່ອຜ່ານເຂດນັ້ນໂປທ່ານໄດ້ກ່າວຫນຸນນ້ຳໃຈເຂົາຫລາຍຢ່າງ ແລ້ວກໍມາເຖິງປະເທດກຣີກ
- 3 ທ່ານໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນສາມເດືອນ ເມື່ອທ່ານຈວນຈະລົງເຮືອໄປຍັງແຂວງຊີເຣັງ ພວກຍິງໄດ້ຄິດປອງຮ້າຍໃສ່ ທ່ານ ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຕັ້ງໃຈຈະກັບຄືນໄປທາງຜ່ານແຂວງມາເກໂດເນັງ
- 4 ຄົນທີ່ໄປກັບໂປໂລຄືໂຊປາໂທລູກຊາຍຂອງບີໂຣໄທເມືອງເບຣອຍອາ ອາຣິດຕາໂຂກັບຊະກຸນໂດໄທເມືອງ ເທຊະໂລນິກ ຄາໂຍໄທເມືອງເດຣະເບ ແລະຕີໂມທຽວ ຕີຂີໂກກັບໂທຟີໂມຊາວແຂວງອາເຊັງ
- 5 ຄົນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ລ່ວງຫນ້າໄປກ່ອນແລະຄອຍຖ້າພວກເຮົາຢູ່ເມືອງໂທອາດ
- 6 ເມື່ອວັນເທສການເຂົາຈື່ບໍ່ມີເຊື້ອລ່ວງໄປແລ້ວ ຝ່າຍພວກເຮົາໄດ້ອອກຈາກເມືອງຟີລິບປອຍໄປທາງເຮືອສະ ເພົາ ໃນລະຫວ່າງຫ້າວັນກໍມາເຖິງຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເມືອງໂທອາດແລະໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນເຈັດວັນ

ໂປໂລຍັງມຢາມເມືອງໂທອາດເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍ

- 7 ໃນວັນຕົ້ນສັປດາພວກເຮົາໄດ້ປະຊຸມກັນທຳພິທີຫັກເຂົ້າຈີ່ ໂປໂລໄດ້ສົນທະນາປາສັຍກັບເຂົາ ເພາະວ່າວັນ ຫນ້ານັ້ນຫມາຍໃຈຈະລາເຂົາໄປ ທ່ານໄດ້ກ່າວຍືດຍາວໄປຈົນເຖິງທ່ຽງຄືນ
- 8 ໃນຫ້ອງຊັ້ນເທິງທີ່ພວກເຮົາປະຊຸມກັນນັ້ນມີໂຄມໄຟຫລາຍຫນ່ວຍ

- 9 ແລະມີຊາຍໜຸ່ມຜູ້ນຶ່ງຊື່ ຢູຕິໂຂ ນັ່ງຢູ່ທີ່ປ່ອງຢ້ຽມເທງົງານອນເຕັມທີ ແລະເນື່ອງຈາກໂປໂລກ່າວດົນນານ ໄປຄົນນັ້ນທົນຕໍ່ຄວາມເທງົງານອນບໍ່ໄດ້ ຈຶ່ງຫລັບໄປເລີຍຕົກລົງຈາກຊັ້ນທີ່ສາມ ເມື່ອເຂົາຍົກຂຶ້ນກໍເຫັນວ່າ ເຂົາຕາຍເສັງແລ້ວ
- 10 ຝ່າຍໂປໂລໄດ້ລົງໄປກົມຕົວກອດຜູ້ນັ້ນແລ້ວເວົ້າວ່າ, “ຢ່າວຸ້ນວາຍໃຈເພາະຊີວິດຍັງຢູ່ໃນຕົວເຂົາ”
- 11 ຄັນໂປໂລຂຶ້ນເມືອແລະຫັກເຂົ້າຈີ່ຮັບປະທານແລ້ວ ກໍສົນທະນາກັບເຂົາຕໍ່ໄປອີກກົນນານສົມຄວນຈົນເຖິງຮຸ່ງ ເຊົ້າ ແລ້ວທ່ານໄດ້ຈາກເຂົາໄປ
- 12 ແລ້ວເຂົາໄດ້ນຳເອົາຊາຍໜຸ່ມຜູ້ຍັງເປັນຢູ່ນັ້ນໄປ ໂດຍມີຄວາມຍິນດີບໍ່ໃຊ້ນ້ອຍ

ໂປໂລເດີນທາງຈາກເມືອງໂທອາດໄປເຖິງເມືອງມີເລໂຕ

- 13 ຝ່າຍພວກເຮົາໄດ້ລົງເຮືອກ່ອນຈຶ່ງເດີນທາງນ້ຳໄປເຖິງເມືອງອາໂຊ ຫມາຍໃຈວ່າຈະຮັບໂປໂລຂຶ້ນເຮືອທີ່ນັ້ນ ດ້ວຍວ່າທ່ານເອງໄດ້ຈັດໄວ້ຢ່າງນັ້ນ ເພາະທ່ານຫມາຍໃຈວ່າຈະໄປທາງບົກ
- 14 ຄັນທ່ານພົບພວກເຮົາທີ່ເມືອງອາໂຊແລ້ວ ພວກເຮົາກໍຮັບທ່ານຂຶ້ນເຮືອມາຍັງເມືອງມີເລເລເນ
- 15 ຄັນອອກຈາກທີ່ນັ້ນວັນນຶ່ງແລ້ວ ກໍມາເຖິງບ່ອນທີ່ຢູ່ຊື່ກັບເກາະຂີໂອ ວັນທີ່ສອງກໍມາຈອດທີ່ເກາະຊາໂມ ແລະອີກວັນນຶ່ງກໍມາເຖິງເມືອງມີເລໂຕ
- 16 ດ້ວຍໂປໂລໄດ້ຕັ້ງໃຈວ່າຈະກາຍເມືອງເອເຟໂຊໄປເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄ້າງຢູ່ເທິງໃນແຂວງອາເຊັງ ເພາະທ່ານພ້າວ ຢາກໃຫ້ເຖິງກຸງເຢຣູຊາເລັມຖ້າເປັນໄດ້, ກໍໃຫ້ທັນວັນເທສການເພັນເຕຄອສ

ໂປໂລກ່າວຄຳປາສັຍເປັນເທື່ອສຸດທ້າຍຕໍ່ພວກເຖົ້າແກ່ທີ່ເມືອງເອເຟໂຊ

- 17 ໂປໂລຈຶ່ງໃຊ້ຄົນຈາກເມືອງມີເລໂຕໄປຍັງເມືອງເອເຟໂຊ ເຊິນເອົາພວກເຖົ້າແກ່ໃນຄຣິສຕະຈັກນັ້ນມາ
- 18 ເມື່ອເຂົາມາເຖິງໂປໂລຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ຝ່າຍທ່ານທັງຫລາຍກໍຊາບຢູ່ແລ້ວວ່າ ຕັ້ງແຕ່ວັນທຳອິດທີ່ເຮົາຢ່າງເຂົ້າ ມາໃນແຂວງອາເຊັງ ທຸກເວລາທີ່ເຮົາຢູ່ກັບພວກທ່ານເຮົາໄດ້ເຮັດແນວໃດ
- 19 ເຮົາໄດ້ຮັບໃຊ້ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າດ້ວຍການຖ່ອມໃຈທຸກຢ່າງ ດ້ວຍນ້ຳຕາໄຫລ ແລະດ້ວຍບການຖືກທົດລອງທີ່ ບັງເກີດແກ່ເຮົາ ດ້ວຍພວກຍິວຄິດປອງຮ້າຍຕໍ່ເຮົາ
- 20 ສິ່ງນຶ່ງສິ່ງໃດອັນເປັນຄຸນປໂຍດແກ່ພວກທ່ານ ເຮົາບໍ່ໄດ້ທີ່ຖອຍຈາກການປະກາດແລະສັ່ງສອນພວກທ່ານ ໃນທີ່ປະຊຸມແລະຕາມບ້ານຕາມເຮືອນ
- 21 ທັງເຕືອນສະຕິຢ່າງຫນັກແຫນ້ນໃຫ້ພວກຍິວແລະພວກກຣີກ ເຖິງເຮືອງການຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ຈຳ ເພາະພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມເຊື່ອຈຳເພາະພຣະເຢຊູເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
- 22 ແລະເບິ່ງແມ່, ບັດນີ້ພຣະວິນຍານຜູກພັນເຮົາ ຈຶ່ງຈຳເປັນຈະຕ້ອງຂຶ້ນເມືອງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະບໍ່ຮູ້ວ່າຈະມີ ອັນໃດບັງເກີດແກ່ເຮົາທີ່ນັ້ນ
- 23 ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດຊົງເຕືອນສະຕິເຮົາໃນທຸກໆບ້ານທຸກເມືອງວ່າ ເຄື່ອງຜູກມັດແລະຄວາມທຸກ ລຳບາກຄອຍຖ້າເຮົາຢູ່

- 24 ແຕ່ເຮົາບໍ່ໄດ້ຖືວ່າຊີວິດຂອງເຮົາເປັນຂອງມີຄ່າແກ່ເຮົາຢ່າງໃດເພື່ອເຮົາຈະເຮັດໜ້າທີ່ຂອງເຮົາ ແລະຈະໄດ້
ປະຕິບັດງານທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍຈາກອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃຫ້ສຳເລັດ ຄືທີ່ຈະເປັນພຍານຢ່າງຄົບຖ້ວນເຖິງ
ເຮືອງຂ່າວປະເສີດກ່ຽວກັບພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້ານັ້ນ
- 25 ແລະເບິ່ງແມ່, ເຮົາຜູ້ທີ່ທຽວໄປປະກາດເຮືອງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນຖ້ຳມາກາງທ່ານທັງຫລາຍນັ້ນ
ບັດນີ້ເຮົາຊາບຢູ່ວ່າຝ່າຍພວກທ່ານຈະບໍ່ເຫັນໜ້າເຮົາອີກຕໍ່ໄປ
- 26 ເຫດສັນນັ້ນວັນນີ້ເຮົາຍືນຍັນຕໍ່ທ່ານທັງຫລາຍ ເຮົາບໍ່ມີໂທດໃນຊາຕາກັມຂອງທ່ານທຸກຄົນ
- 27 ດ້ວຍວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ທ້ຖອຍຈາກການປະກາດພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ພວກທ່ານຮູ້
- 28 ທ່ານທັງຫລາຍຈົ່ງລະວັງຕົວເອງໃຫ້ດີ ແລະລະວັງຮັກສາຝູງແກະທີ່ພຣະວິນຍານບໍ່ຮືບຮ້ອຍໄດ້ຊົ່ງຕັ້ງພວກ
ທ່ານໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ດູແລ ເພື່ອບຳຮຸງລ້ຽງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ພຣະອົງຊົ່ງໄຖ່ມາດ້ວຍພຣະໂລຫິດ
ຂອງພຣະອົງເອງ
- 29 ເຮົາຮູ້ຢູ່ວ່າເມື່ອເຮົາຈາກໄປແລ້ວ ຈະມີໝາໂນຕົວຮ້າຍເຂົ້າມາໃນຖ້ຳມາກາງພວກທ່ານ ມັນຈະບໍ່ເວັ້ນຊີວິດ
ຂອງຝູງແກະ
- 30 ຈະມີຊາຍລາງຄົນເກີດມາຈາກພວກທ່ານເອງກ່າວປັນຄວາມຈິງ ເພື່ອຊັກຊວນພວກສິດໃຫ້ຫລົງຕາມເຂົາ
ໄປ
- 31 ເຫດສັນນັ້ນຈົ່ງເຜົາລະວັງແລະຈື່ຈຳໄວ້ວ່າ ໃນລະຫວ່າງສາມປີທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ຢຸດຢ່ອນ
ໃນການເຕືອນສະຕິທ່ານທຸກຄົນດ້ວນນັ້ນຕາໂຫລ
- 32 ເຫດສັນນັ້ນ, ບັດນີ້ເຮົາຝາກທ່ານທັງຫລາຍໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະກັບພຣະທັມອັນປະກອບດ້ວຍພຣະຄຸນ
ຂອງພຣະອົງ ຊຶ່ງມີຮິດອາດສາມາດສ້າງພວກທ່ານຂຶ້ນໄດ້ ແລະໃຫ້ພວກທ່ານໄດ້ຮັບມໍຣະດົກດ້ວຍກັນກັບ
ບັນດາຜູ້ຖືກຊົງຊໍາຮະໃຫ້ບໍ່ຮືບຮ້ອຍ
- 33 ເຮົາບໍ່ໄດ້ໂລບເອົາເງິນ ເອົາຄຳ ຫລືເສື້ອຜ້າຂອງຜູ້ໃດ
- 34 ຝ່າຍທ່ານທັງຫລາຍກໍຊາບຢູ່ແລ້ວວ່າ ມີທັງສອງຂອງເຮົານີ້ແຫລະ, ໄດ້ຮັບໃຊ້ຈັດຫາສິ່ງທີ່ເຮົາຕ້ອງການກັບ
ພວກທີ່ຢູ່ນຳເຮົານັ້ນ
- 35 ໃນການທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງເຮົາໄດ້ສະແດງໃຫ້ພວກທ່ານເຫັນວ່າຄວນຈະຊ່ອຍຄົນທີ່ມີແຮງນ້ອຍ ດ້ວຍເຮັດການ
ໜັກໜ່ວງດັ່ງນີ້ ໂດຍລະນຶກເຖິງພຣະທັມຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ ທີ່ຊົ່ງກ່າວແລ້ວວ່າ “ການໃຫ້ເປັນເຫດໃຫ້ມີ
ຄວາມສຸກຫລາຍກວ່າການຮັບ”
- 36 ເມື່ອໄປໂລກ່າວດັ່ງນັ້ນແລ້ວທ່ານກໍຄຸເຂົ້າລົງໄຫວ້ວອນກັບຄືນເຫລົ່ານັ້ນ
- 37 ເຂົາທຸກຄົນຈົ່ງຮ້ອງໃຫ້ຫລາຍ ແລະພາກັນກອດຄໍທ່ານຈູບຊົມຢ່າງຮັກແພງ
- 38 ເຂົາມີຄວາມທຸກໃຈຫລາຍຍ້ອນຄຳນີ້ຫລາຍກວ່າຂໍອື່ນໆ ຄືຄຳທີ່ທ່ານກ່າວວ່າເຂົາຈະບໍ່ເຫັນໜ້າທ່ານອີກ
ແລ້ວເຂົາໄດ້ພາກັນໄປສົ່ງທ່ານເຖິງເຮືອ

21. ໂປໂລເດີນທາງເມືອງກຸງເຢຣູຊາເລັມ

- 1 ເມື່ອເຮົາໄດ້ລາພັດພາກຈາກເຂົາໄປແລ້ວ ກໍໄດ້ລົງເຮືອສະເພົາໄປເຖິງເກາະໂກດຕາມທາງກົງ ອີກວັນນຶ່ງ ກໍມາເຖິງເກາະໂຣໂດ ເມື່ອອອກຈາກທີ່ນັ້ນກໍມາເຖິງເມືອງປາຕາຣາ
- 2 ເມື່ອໄດ້ພົບເຮືອລຳນຶ່ງທີ່ຈະຂ້າມໄປແຂວງຟອຍນິເກ ພວກເຮົາຈຶ່ງລົງເຮືອລຳນັ້ນຕໍ່ໄປ
- 3 ເມື່ອຫລົງວເຫັນເກາະໄຊປຣັສແລ້ວ ພວກເຮົາເວັ້ນເກາະນັ້ນຂ້າງຊ້າຍ ແລ້ວໄປເຖິງແຂວງຊີເຣັງ ແລະຈອດເຮືອທີ່ທ່າເມືອງຕີເຣເພາະຈະເອົາຂອງບັນທຸກຂຶ້ນທີ່ນັ້ນ
- 4 ເມື່ອໄດ້ພົບພວກສິດແລ້ວ ພວກເຮົາໄດ້ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນເຈັດວັນ ສິດເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ບອກໂປໂລໂດຍພຣະວິນຍານ ບໍ່ໃຫ້ທ່ານຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 5 ແຕ່ເມື່ອຄົບເຈັດວັນແລ້ວ ພວກເຮົາໄດ້ອອກເດີນທາງຕໍ່ໄປ ພວກສິດທັງຫມົດພ້ອມທັງເມັງແລະລູກໄດ້ໄປສົ່ງພວກເຮົານອກເມືອງ ແລ້ວເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ພາກັນຄູ່ເຂົ້າລົງໄຫວ້ວອນທີ່ທາດຊາຍ
- 6 ແລະຄຳນັບລາຊິງກັນແລະກັນ ພວກເຮົາກໍລົງເຮືອ ສ່ວນເຂົາກໍພາກັນກັບບ້ານ
- 7 ເມື່ອສຸດການເດີນທາງຈາກເມືອງຕີເຣ ກໍມາເຖິງເມືອງປະໂຕເລມາຍ ພວກເຮົາໄດ້ຄຳນັບພວກພີ່ນ້ອງແລະພັກຢູ່ກັບເຂົາວັນນຶ່ງ
- 8 ຕົກມື້ຫນ້າມາພວກເຮົາໄດ້ອອກໄປຈຶ່ງມາເຖິງເມືອງກາຍຊາເຣັງ ແລະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງພິລິບຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ນຶ່ງໃນຈຳພວກເຈັດຄົນນັ້ນ ພວກເຮົາກໍພັກຢູ່ກັບທ່ານ
- 9 ອັນນຶ່ງ, ທ່ານຜູ້ນີ້ມີລູກສາວສີ່ຄົນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ປະກາດພຣະທັມແລະຍັງເປັນສາວປອດຢູ່
- 10 ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ພັກຢູ່ຫັ້ນຫລາຍວັນແລ້ວ ມີຫມໍທຳນວາຍຜູ້ນຶ່ງລົງມາຈາກແຂວງຢູດາຍຊີ ອາຄະໂບ
- 11 ເມື່ອມາເຖິງພວກເຮົາແລ້ວ ອາຄະໂບໄດ້ເອົາສາຍຮັດແອວຂອງໂປໂລມັດຕິນມັດມີຂອງຕົນ ແລ້ວກ່າວວ່າ, “ພຣະວິນຍານບໍ່ຮຽດຊົງກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ “ຢ່າງດຽວກັນນີ້ແຫລະ, ພວກຍົວທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມຈະມັດຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງສາຍຮັດແອວນີ້ໄວ້ ແລ້ວຈະມອບທ່ານໄວ້ໃນມືຂອງຄົນຕ່າງຊາດ”
- 12 ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນີ້ແລ້ວ ຝ່າຍພວກເຮົາກັບຄືນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ຫັ້ນ ໄດ້ອ້ອນວອນໂປໂລບໍ່ໃຫ້ຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 13 ຝ່າຍໂປໂລຕອບວ່າ, “ເຫດສັນໃດທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຮ້ອງໂທ້ແລະເຮັດໃຫ້ເຮົາຊ້ຳໃຈ ດ້ວຍເຮົາເຕັມໃຈພ້ອມແລ້ວບໍ່ໃຊ້ທີ່ຈະໃຫ້ເຂົາຜູກມັດເຮົາໄວ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເຮົາພ້ອມແລ້ວທີ່ຈະຕາຍຢູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພາະເຫັນແກ່ພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູເຈົ້າ”
- 14 ເມື່ອທ່ານບໍ່ຍອມຟັງຕາມຄຳຊັກຊວນພວກເຮົາກໍບໍ່ຊັກຊວນອີກ ມີແຕ່ກ່າວວ່າ, “ຂໍໃຫ້ເປັນໄປຕາມພຣະທັຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທີນ”
- 15 ຫລັງຈາກນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ຈັດແຈງເອົາສິ່ງຂອງ ແລ້ວຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 16 ມີລູກສິດລາງຄົນທີ່ມາຈາກເມືອງກາຍຊາເຣັງໄດ້ໄປນຳພວກເຮົາ ເຂົາໄດ້ພາພວກເຮົາໄປທາຜູ້ນຶ່ງຊື່ ມະນາໂນໄທເກາະກູບໂຣເປັນລູກສິດເກົ່າແກ່ ຊຶ່ງເຮົາຈະພັກອາໄສຢູ່ກັບຜູ້ນັ້ນ

ໂປໂລຍັງມຸຍາມຢາໂກໂບ

- 17 ເມື່ອພວກເຮົາມາເຖິງກຸງເຢຣູຊາເລັມແລ້ວ ພວກພິນັອງກໍຕ້ອນຮັບດ້ວຍຄວາມຍິນດີ
- 18 ຕົກມີໜ້າມາໂປໂລກັບເຮົາທັງຫລາຍໄດ້ເຂົ້າໄປຫາຢາໂກໂບ ແລະພວກເຖົ້າແກ່ທັງປວງກໍຢູ່ພ້ອມກັນທີ່ນັ້ນ
- 19 ເມື່ອໂປໂລໄດ້ຄຳນັບທ່ານເຫລົ່ານັ້ນແລ້ວ ຈຶ່ງໄດ້ກ່າວເຖິງເຫດການທັງປວງຕາມລຳດັບ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າຊົງ
ໂຜດກະທຳໃນຫມູ່ຄົນຕ່າງຊາດໂດຍການປະຕິບັດຂອງຕົນ
- 20 ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນແລ້ວເຂົາໄດ້ສັຮສິນພຣະເຈົ້າແລະເວົ້າຕໍ່ໂປໂລວ່າ, “ອ້າຍເອີຍ, ເຈົ້າເຫັນວ່າມີພວກຍົວ
ເປັນຈຳນວນຫລາຍຫມື່ນໄດ້ວາງໃຈເຊື່ອ ເຂົາທັງປວງມີຮ້ອນຮົນຝ່າຍການຖືພຣະບັນຍັດ
- 21 ເຂົາໄດ້ຍິນຂ່າວເຖິງເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າເຄີຍສັ່ງສອນພວກຍົວທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນຫມູ່ຊົນຕ່າງຊາດ ໃຫ້ຖິ້ມໂມເຊເສັງ
ແລ້ວກ່າວວ່າບໍ່ໃຫ້ລູກຂອງເຂົາຮັບພິທີຕັດ ຫລືທຽວໄປຕາມຮີດຄອງເກົ່າ
- 22 ເຮືອງນີ້ຈະເປັນຢ່າງໃດ ຄົນທັງປວງຊາບວ່າເຈົ້າໄດ້ມາແລ້ວ
- 23 ເຫດສັນນັ້ນຈຶ່ງເຮັດຢ່າງນີ້ ຕາມທີ່ເຮົາຈະບອກເຈົ້າ ຄືວ່າເຮົາມີຊາຍສີ່ຄົນທີ່ໄປບະບົນຕົວໄວ້
- 24 ເຈົ້າຈຶ່ງພາຄົນເຫລົ່ານີ້ໄປຊຳຮະຕົວດ້ວຍກັນກັບເຂົາ ແລະເສັງເງິນແທນເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະແຖບົວ ແລ້ວຄົນ
ທັງຫລາຍຈຶ່ງຈະຮູ້ວ່າຄວາມທີ່ເຂົາໄດ້ຍິນເຖິງເຈົ້ານັ້ນບໍ່ເປັນຄວາມຈິງຈັກຂໍ້ ແຕ່ເຈົ້າເອງເປັນຜູ້ຍຶດຖືແລະປະ
ຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຢູ່
- 25 ແຕ່ສ່ວນຄົນຕ່າງຊາດທີ່ເຊື່ອແລ້ວນັ້ນ ຝ່າຍພວກເຮົາໄດ້ແຈ້ງຄວາມໃຫ້ເຂົາຊາບວ່າ ເຮົາໄດ້ລົງຄວາມເຫັນ
ໃຫ້ເຂົາເວັ້ນເສັງຈາກການກິນຂອງຖວາຍແກ່ພຣະທຽມ ຈາກການກິນເລືອດ ຈາກການກິນສັດຕາຍຮັດຄໍ
ແລະຈາກການຜິດຊາຍຢິງ”
- 26 ໂປໂລຈຶ່ງພາສີ່ຄົນໄປ ແລະໃນວັນໜ້ານັ້ນໄດ້ຊຳຮະຕົວດ້ວຍກັນກັບເຂົາ ແລ້ວຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະ
ວິຫານ ປະກາດວັນທີ່ການຊຳຮະນັ້ນສຳເຣັດ ຄືວັນທີ່ຈະນຳເຄື່ອງບູຊາມາຖວາຍເພື່ອຄົນເຫລົ່ານັ້ນທຸກຄົນ

ໂປໂລຖືກຈັບໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ

- 27 ຄັນເກືອບຈະສິ້ນສຸດເຈັດວັນນັ້ນແລ້ວ ພວກຍົວທີ່ມາຈາກແຂວງອາເຊັງ ເມື່ອເຫັນໂປໂລໃນບໍຣິເວນພຣະວິ
ຫານ ຈຶ່ງຍົວະຍົງປະຊາຊົນແລ້ວລົງມືຈັບໂປໂລ
- 28 ໂດຍຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຊາວອິສຣາເອນເອີຍ, ຈຶ່ງມາຊ່ອຍກັນ ຄົນນີ້ແຫລະ, ເປັນຜູ້ທີ່ສັ່ງສອນຄົນທັງປວງທຸກທີ່
ທຸກບ່ອນໃຫ້ເປັນສັດຕູຕໍ່ຊົນຊາດຂອງເຮົາ ຕໍ່ພຣະບັນຍັດ ແລະຕໍ່ສະຖານທີ່ນີ້ແລະຫລາຍກວ່ານັ້ນອີກ
ເຖິງແມ່ນເປັນຄົນກຣີກກໍຕາມ ມັນກໍຍັງພາກເຂົາເຂົ້າມາໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ອັນ
ສັກສິດນີ້ຊົ່ວມົວຫມອງໄປ”
- 29 ເພາະແຕ່ກ່ອນຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຫັນໂທຟິໂມໂທເອເຟໂຊ ຢູ່ກັບໂປໂລໃນເມືອງ ເຂົາຈຶ່ງນຶກວ່າໂປໂລໄດ້
ພາກຄົນນັ້ນເຂົ້າໄປໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ
- 30 ແລ້ວຄົນທັງເມືອງກໍຮືກັນຂຶ້ນ ພົບເມືອງກໍແລ່ນເຂົ້າໄປຮ່ວມກັນ ແລະຈັບໂປໂລລາກອອກຈາກບໍຣິເວນພຣະ
ວິຫານ ແລະກໍອັດປະຕູເສັງທັນທີ

- 31 ຂນະທີ່ເຂົາພຍາຍາມຈະຂ້າໂປໂລຢູ່ ຂ່າວນັ້ນໄດ້ລີໄປຍັງຜູ້ຍັງຄັບກອງພັນ ວ່າກຸງເຢຣູຊາເລັມທັງຫມົດເກີດການວຸ້ນວາຍຂຶ້ນ
- 32 ໃນທັນໃດນັ້ນນາຍພັນຈຶ່ງນຳເອົາພົນທະຫານກັບນາຍຮ້ອຍແລ່ນລົງໄປຍັງຝູງຄົນ ສ່ວນຄົນເຫລົ່ານັ້ນເມື່ອໄດ້ເຫັນນາຍພັນແລະພວກທະຫານມາຈຶ່ງຢຸດຕິໂປໂລ
- 33 ນາຍພັນຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃກ້ແລະຈັບໂປໂລ ໂດຍສັ່ງເອົາໂສ້ສອງເສັ້ນມາຜູກມັດທ່ານໄວ້ ແລ້ວຖາມວ່າ, “ທ່ານແມ່ນໃຜ ແລະໄດ້ເຮັດຫຍັງແດ່”
- 34 ໃນຫມູ່ຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕ່າງຄົນຕ່າງຮ້ອງຂຶ້ນ ເມື່ອນາຍພັນເອົາຄວາມແນ່ນອນອັນໃດບໍ່ໄດ້ເພາະວຸ້ນວາຍຫລາຍຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ພາໂປໂລເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍທະຫານ
- 35 ຄັນມາເຖິງຂັ້ນໄດແລ້ວພວກທະຫານໄດ້ຍົກໂປໂລຂຶ້ນ ເພາະປະຊາຊົນສະແດງຄວາມຮຸນແຮງ
- 36 ເພາະຝູງຄົນເຫລົ່ານັ້ນຕາມໄປຮ້ອງວ່າ, “ຈຶ່ງເອົາມັນໄປຂ້າເສັງ”
- 37 ເມື່ອພວກທະຫານຈວນຈະນຳໂປໂລເຂົາໄປໃນຄ້າຍ ໂປໂລຈຶ່ງກ່າວແກ່ນາຍພັນວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເວົ້າກັບທ່ານຈັກນ້ອຍໄດ້ບໍ່” ນາຍພັນຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ເຈົ້າຮູ້ຈັກພາສາກຣີກບໍ່?”
- 38 ເຈົ້າເປັນຄົນເອຢິບທີ່ກຳການກະບົດໃນຄາວກ່ອນນັ້ນ ແລະໄດ້ນຳພາພວກກຳການຮ້າຍສີ່ພັນຄົນເຂົ້າໄປໃນປ່າບໍ່ແມ່ນຫລື”
- 39 ແຕ່ໂປໂລຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້ານີ້ເປັນຄົນຢິວ ໄທເມືອງຕາໂຊແຂວງກິລີເນັງ ບໍ່ໃຊ້ເປັນພິລເມືອງຂອງເມືອງບໍ່ສຳຄັນ ຂໍທ່ານໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເວົ້ານຳປະຊາຊົນແດ່ທ້ອນ”
- 40 ຄັນນາຍພັນອະນຸຍາດແລ້ວໂປໂລກໍຍືນຂຶ້ນທີ່ຂັ້ນໄດ ກວັກມືໃສ່ຄົນທັງປວງ ເມື່ອເຂົາມີດຽງບລົງແລ້ວທ່ານຈຶ່ງກ່າວຄຳປາສັຍເປັນພາສາເຮັບເຮືວ່າ,

22.

- 1 “ພີ່ນ້ອງແລະທ່ານຜູ້ອາວຸໂສທັງຫລາຍເອີຍ, ຂໍຟັງຄຳໃຫ້ການທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະແກ້ຕົວຕໍ່ຫນ້າທ່ານທັງຫລາຍໃນປັດນີ້”
- 2 ເມື່ອເຂົາໄດ້ຍືນທ່ານກ່າວເປັນພາສາເຮັບເຮື ເຂົາກໍມີດຽງບລົງກວ່າເກົ່າ ໂປໂລຈຶ່ງກ່າວວ່າ,
- 3 “ຂ້າພະເຈົ້ານີ້ເປັນຄົນຢິວ ເກີດໃນເມືອງຕາໂຊແຂວງກິລີເນັງ ໄດ້ໃຫຍ່ຂຶ້ນໃນເມືອງນີ້ ແລະໄດ້ສຶກສາຮຳຮຽນນຳອາຈາກຄາມາລີເອນ ຕາມພຣະບັນຍັດແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ດ້ວຍມືໃຈຮ້ອນອັນໃນການປະຕິບັດພຣະເຈົ້າເຫມືອນຢ່າງທ່ານທັງຫລາຍທຸກວັນນີ້
- 4 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຂົ່ມເຫັງຄົນທັງຫລາຍທີ່ຖືໃນທາງນີ້ໃຫ້ເຂົາເຖິງຄວາມຕາຍ ແລະໄດ້ຜູກມັດເອົາຊາຍແລະຍິງຂັງໄວ້ໃນຄຸກ

5 ເຮືອງນີ້ມະຫາປະໂຫຍດກັບພວກເຖົ້າແກ່ສະມາຊິກສະພາ ຄົງເປັນພຍານຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຖືຫນັງສືຈາກທ່ານເຫລົ່ານັ້ນເອງໄປຍັງພວກພີ່ນ້ອງ ແລະຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງເດີນທາງໄປຍັງເມືອງດາມັສກັສ ເພື່ອມັດຄົນທີ່ຢູ່ຫນ້າມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມໃຫ້ລົງໂທດເຂົາເສັງ

ໂປໂລເລົ່າເຮືອງການກັບໃຈຂອງຕົນ

(ກາກ 9:1-19; 26:12-18)

- 6 “ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງເດີນທາງໄປໃກ້ຈະເຖິງເມືອງດາມັສກັສປະມານເວລາທ່ຽງ ໃນທັນໃດນັ້ນມີແສງສວ່າງກ້າສ່ອງມາບລົງມາຈາກພ້າລ້ອມຂ້າພະເຈົ້າໄວ້
- 7 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ລົ້ມລົງເຖິງດິນ ແລະໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງຖາມຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ໂຊໂລ ໂຊໂລເອີຍ, ເຈົ້າຂົ່ມເຫັງເຮົາເຮັດຫຍັງ?”
- 8 ຝ່າຍຂ້າພະເຈົ້າກໍທູນຕອບວ່າ, “ທ່ານແມ່ນຜູ້ໃດ” ແລ້ວພຣະອົງຊົງກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ເຮົານີ້ຄືເຢຊູໄທນາຊາເຮັດທີ່ເຈົ້າຂົ່ມເຫັງນັ້ນ”
- 9 ສ່ວນຄົນທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແສງສວ່າງນັ້ນ ແຕ່ພຣະສຸຣະສຽງທີ່ຊົງກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າເຂົາບໍ່ໄດ້ຍິນຄັກ
- 10 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງທູນຖາມວ່າ “ຂ້າແຕ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຂ້າພຣະອົງຈະຕ້ອງເຮັດແນວໃດ” ພຣະອົງຊົງບອກຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເຂົ້າໄປໃນເມືອງດາມັສກັສ ທີ່ນັ້ນເຂົາຈະບອກເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ເຖິງເຮືອງການທຸກສິ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃຫ້ເຈົ້າເຮັດນັ້ນ”
- 11 ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າເຫັນສິ່ງໃດບໍ່ໄດ້ ເນື່ອງຈາກແສງສວ່າງອັນກຳນົດນັ້ນ ຄົນທີ່ມາກັບຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຈູງມືຂ້າພະເຈົ້າພາເຂົ້າໄປໃນເມືອງດາມັສກັສ
- 12 “ມີຊາຍຜູ້ນຶ່ງຊື່ອານານຶງ ເປັນຄົນຍົາເກາງພຣະເຈົ້າຕາມພຣະບັນຍັດ ແລະມີຊື່ສຽງດີໃນຖ້າມກາງພວກຍິວທີ່ອາໄສຢູ່ໃນທີ່ນັ້ນ
- 13 ທ່ານໄດ້ມາຫາແລະຍືນຢູ່ໃກ້ຂ້າພະເຈົ້າກ່າວວ່າ “ໂຊໂລ ນ້ອງຂອງເຮົາເອີຍ, ຈົ່ງເຫັນຮຸ່ງອີກເສັງ” ໃນທັນໃດນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເງີຍຫນ້າຂຶ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ເຫັນທ່ານ
- 14 ແລ້ວທ່ານໄດ້ກ່າວວ່າ “ພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກເຮົາໄດ້ຊົງເລືອກເຈົ້າໄວ້ ໃຫ້ຮູ້ຈັກນຳພຣະທັຍພຣະອົງ ໃຫ້ເຫັນພຣະອົງຜູ້ຊອບທັມນັ້ນ ແລະໃຫ້ໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະອົງ
- 15 ດ້ວຍວ່າເຈົ້າຈະເປັນພຍານຝ່າຍພຣະອົງ ໃຫ້ຄົນທັງຫລາຍຮູ້ເຖິງເຮືອງເຫດການຊຶ່ງເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລະໄດ້ຍິນນັ້ນ
- 16 ບັດນີ້ເຈົ້າຍັງລໍຊ້າຢູ່ເຮັດຫຍັງ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນຮັບບັບຕິສະມາ ແລະຊຳຮະລ້າງຄວາມຜິດບາບຂອງເຈົ້າເສັງດ້ວຍຮ້ອງອອກພຣະນາມຂອງພຣະອົງ”

ພຣະເຈົ້າຊົງເອີ້ນໂປໂລໃຫ້ໄປຫາຄົນຕ່າງຊາດ

17 “ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກັບມາຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະກຳລັງໄຫວ້ວອນຢູ່ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ກໍລືມຄົງໄປ

- 18 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນພຣະອົງຜູ້ຊົງກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ຈົ່ງຮັບອອກໄປຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄວງດ້ວຍວ່າ ເຂົາບໍ່ຮັບຄຳຂອງເຈົ້າຊຶ່ງອ້າງພຍານເຖິງເຮົາ”
- 19 ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ທູນວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຊາບຢູ່ວ່າ ຂ້າພຣະອົງນີ້ເປັນຜູ້ທີ່ຈັບຄົນທັງ ຫລາຍທີ່ເຊື່ອໃນພຣະອົງໃສ່ຄຸກ ແລະຂຽນຕິຕາມໂຮງຫັມທົ່ວໄປ
- 20 ແລະເມື່ອເຂົາໄດ້ເຮັດໃຫ້ເລືອດຂອງຊະເຕຟາໂນຜູ້ເປັນພຍານຝ່າຍພຣະອົງໄຫລອອກນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງນີ້ ເອງກໍຢືນຢູ່ໃກ້ແລະເຫັນດີໃນການນັ້ນ ຂ້າພຣະອົງເປັນຜູ້ເຝົ້າເລື່ອຜ້າຂອງຄົນທີ່ຂ້າຊະເຕຟາໂນນັ້ນ”
- 21 ແລ້ວພຣະອົງໄດ້ຊົງກ່າວກັບຂ້າພະເຈົ້າວ່າ “ຈົ່ງໄປເສັງ ເພາະຝ່າຍເຮົາຈະໃຊ້ໃຫ້ເຈົ້າໄປໂກງໄປຫາຄົນຕ່າງ ຊາດ”

ນາຍພັນຄຸມຕົວໂປໂລໄວ້

- 22 ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຟັງໂປໂລກ່າວຈົນເຖິງຄຳນີ້ ແລ້ວກໍຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ຄົນຢ່າງນີ້ຢູ່ຫນັກແຜ່ນດິນ ເອົາ ມັນໄປເສັງ ບໍ່ຄວນຈະໃຫ້ມັນມີຊີວິດຢູ່”
- 23 ເມື່ອເຂົາກຳລັງໂຫ່ຮ້ອງທັງແກ້ເສື້ອໂຍນໄປມາ ແລະກຳຂີ້ຜຸ່ນຊັດຂຶ້ນໃນອາກາດ
- 24 ນາຍພັນຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ພາໂປໂລເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍທະຫານ ແລະສັ່ງໃຫ້ໂຕ່ສວນດ້ວນການຂຽນ ເພື່ອຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ເປັນຫຍັງເຂົາຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນໃສ່ໂປໂລຢ່າງນີ້
- 25 ເມື່ອເຂົາເອົາເຊືອກຫນັງມັດຄົງໂປໂລໄວ້ ທ່ານຈຶ່ງຖາມນາຍຮ້ອຍທີ່ຢືນຢູ່ຫ້ນວ່າ, “ການທີ່ຈະຂຽນຄົນສັນ ຊາດໂຣມກ່ອນພິພາກສາລົງໂທດນັ້ນ ຖືກຕ້ອງຕາມກົດຫມາຍຫລື”
- 26 ເມື່ອນາຍຮ້ອຍໄດ້ຍິນແລ້ວຈຶ່ງໄປແຈ້ງຄວາມໃຫ້ນາຍພັນວ່າ, “ທ່ານກຳລັງຈະເຮັດອັນໃດ ເພາະຜູ້ນັ້ນເປັນ ຄົນສັນຊາດໂຣມ”
- 27 ຝ່າຍນາຍພັນຈຶ່ງໄປຫາໂປໂລຖາມວ່າ, “ເຈົ້າເປັນຄົນສັນຊາດໂຣມຫລື ຈຶ່ງບອກເຮົາແມ່” ສ່ວນໂປໂລກໍ ຕອບວ່າ, “ແມ່ນແລ້ວ”
- 28 ນາຍພັນເລີຍເວົ້າວ່າ, “ຝ່າຍເຮົາ, ກ່ອນຈະໄດ້ເປັນສັນຊາດໂຣມນັ້ນ ເຮົາຕ້ອງເສັງເງິນຫລາຍ” ໂປໂລຈຶ່ງ ຕອບວ່າ, “ແຕ່ຝ່າຍເຮົານີ້ກໍເປັນຄົນສັນຊາດໂຣມໂດຍກຳເນີດ”
- 29 ເຫດສັນນັ້ນພວກຄົນທີ່ກຳລັງຈະໄຕ່ສວນໂປໂລຈຶ່ງຖອຍອອກໄປຈາກທ່ານທັນທີ ແລະນາຍພັນ, ເມື່ອຮູ້ວ່າ ໂປໂລເປັນຄົນສັນຊາດໂຣມ ກໍຢ້ານແລະຕົກໃຈເຫມືອນກັນ ເພາະຕົນໄດ້ມັດທ່ານໄວ້

ໂປໂລຢູ່ຕໍ່ຫນ້າສານສູງສຸດ

- 30 ຕົກມື້ຫນ້າມານາຍພັນຢາກຮູ້ວ່າພວກຍິວໄດ້ກ່າວຫາໂປໂລດ້ວຍເຫດໃດ ຈຶ່ງໄດ້ແກ້ໂສ້ອອກຈາກໂປໂລເສັງ ແລະສັ່ງໃຫ້ພວກປະໂຮທິດຕົນໃຫຍ່ ກັບບັນດາສະມາຊິກສານສູງສຸດມາປະຊຸມກັນ ແລ້ວພາໂປໂລລົງໄປ ໃຫ້ຢືນຢູ່ໃນທີ່ປະຊຸມ

23.

- 1 ຝ່າຍໂປໂລຈຶ່ງຫລຽວເບິ່ງພວກຂາປະຊຸມແລ້ວກ່າວວ່າ, “ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົານີ້ໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ລ້ວນແຕ່ຕາມທີ່ໃຈສຳນຶກຜິດແລະຊອບວ່າດີຈົນເຖິງທຸກວັນນີ້
- 2 ອານາເນັງຜູ້ເປັນມະຫາປະໂຮທິດ ຈຶ່ງສັ່ງພວກທີ່ຍືນຢູ່ໃກ້ນັ້ນໃຫ້ຕົກປາກໂປໂລ
- 3 ໂປໂລຈຶ່ງກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຕົບເຈົ້າ ຜູ້ເປັນຝາທີ່ທາດ້ວຍປູນຂາວ ເຈົ້ານັ້ງພິພາກສາເຮົາຕາມພຣະບັນຍັດ ແລະຍັງສັ່ງໃຫ້ເຂົາຕົບເຮົາ ຊຶ່ງເປັນການລ່ວງພຣະບັນຍັດຫລື”
- 4 ຄົນທັງຫລາຍທີ່ຍືນຢູ່ຫ້ນຈຶ່ງຖາມໂປໂລວ່າ, “ເຈົ້າກ່າວຫມັ້ນປມາດຕໍ່ມະຫາປະໂຮທິດຂອງພຣະເຈົ້າຫລື”
- 5 ໂປໂລຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າທ່ານເປັນມະຫາປະໂຮທິດ ເພາະພຣະຄຳພີຂຽນໄວ້ວ່າ “ຢ່າກ່າວຄຳຊົ່ວຮ້າຍຕໍ່ຜູ້ປົກຄອງພິລເມືອງ”
- 6 ຄັນໂປໂລສັ່ງເກດເຫັນວ່າ ໃນທີ່ປະຊຸມນັ້ນສ່ວນນຶ່ງເປັນພວກຊາດູກາຍແລະສ່ວນນຶ່ງເປັນພວກຟາຣີຊາຍ ທ່ານຈຶ່ງຮ້ອງຂຶ້ນຕໍ່ຫນ້າທີ່ປະຊຸມວ່າ, “ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົານີ້ເປັນຟາຣີຊາຍແລະເປັນລູກຂອງຟາຣີຊາຍ ທີ່ເຮົາຖືກພິຈາຣະນາພິພາກສານີ້ກໍເພາະເຮືອງຄວາມຫວງວ່າມີການຄືນມາຈາກຕາຍ”
- 7 ເມື່ອໂປໂລກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ພວກຟາຣີຊາຍແລະພວກຊາດູກາຍກໍເກີດການຖຽງກັນຂຶ້ນ ແລະທີ່ປະຊຸມກໍແຕກເປັນສອງພວກ
- 8 ດ້ວຍວ່າພວກຊາດູກາຍເວົ້າວ່າການເປັນຄືນມາຈາກຕາຍບໍ່ມີ ເທວະດາຫລືວິນຍານກໍບໍ່ມີ ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍຖືວ່າມີທັງສອງຢ່າງ
- 9 ແລ້ວເລີຍເກີດອີກກະທົກກັນຂຶ້ນຢ່າງໃຫຍ່ ແລະມີນັກທັມບາງຄົນຝ່າຍພວກຟາຣີຊາຍໄດ້ຍືນຂຶ້ນຄັດຄ້ານວ່າ, “ເຮົາບໍ່ເຫັນຜິດອັນໃດໃນຄົນຜູ້ນີ້ ຖ້າວິນຍານ ຫລືເທວະດາໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານເດ ຈະວ່າຢ່າງໃດ”
- 10 ເມື່ອການໂຕ້ຖຽງກັນຮຸນແຮງຂຶ້ນນາຍພັນກໍຢ້ານວ່າເຂົາຈະຍາດແຍ່ງຈັບໂປໂລຈົກຂາດເສັງ ທ່ານຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ພວກທະຫານລົງໄປຍາດເອົາໂປໂລອອກຈາກຖ້ຳມາກາງພວກນັ້ນ ພາກເຂົ້າໄປໄວ້ໃນຄ້າຍ
- 11 ໃນຄືນວັນນັ້ນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຍືນຢູ່ໃກ້ໂປໂລ ຊົງກ່າວວ່າ, “ຈຶ່ງມີໃຈກ້າ ເພາະວ່າເຈົ້າໄດ້ເປັນພຍານຝ່າຍເຮົາໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມຢ່າງໃດ ເຈົ້າຈະຕ້ອງເປັນພຍານໃນກຸງໂຣມຢ່າງນັ້ນເຫມືອນກັນ

ການຮ່ວມກັນຄຶດປອງຮ້າຍຕໍ່ຊີວິດໂປໂລ

- 12 ຄັນເວລາຮຸ່ງເຮົາແລ້ວພວກຍິງໄດ້ສົມທົບກັນສາບານຕົວວ່າ ຈະບໍ່ກິນບໍ່ດື່ມຈົນກວ່າຈະໄດ້ຂ້າໂປໂລເສັງ
- 13 ຄົນທີ່ຮ່ວມກັນຄຶດປອງຮ້າຍນັ້ນມີກວ່າສິ່ສິບຄົນ
- 14 ເຂົາຈຶ່ງໄປຫາພວກປະໂຮທິດຕົນໃຫຍ່ກັບພວກເຖົ້າແກ່ກ່າວວ່າ, “ພວກເຮົາໄດ້ສາບານຕົວແຂງແຮງວ່າຈະບໍ່ຊົມອັນໃດ ກວ່າຈະໄດ້ຂ້າໂປໂລເສັງ”
- 15 ເຫດສັນນັ້ນ, ບັດນີ້ພວກທ່ານພ້ອມດ້ວຍພວກຂາປະຊຸມ ຈຶ່ງໄປເວົ້າໃຫ້ນາຍພັນເຂົ້າໃຈວ່າ ພວກທ່ານຕ້ອງການໃຫ້ພາໂປໂລລົງມາຫາ ເຫມືອນດັ່ງຫມາຍໃຈຈະໂຈດຖາມໃນເຮືອງມັນຢ່າງຄັກແນ່ກວ່າເກົ່າ ຝ່າຍພວກເຮົາຈະຕຽມຕົວໄວ້ພ້ອມຈະຂ້າມັນເສັງ ເມື່ອມັນຍັງບໍ່ທັນມາເຖິງ”

- 16 ແຕ່ລູກຊາຍຂອງນ້ອງສາວໂປໂລໄດ້ຍິນເລື່ອງທີ່ເຂົາຄອຍປອງຮ້າຍນັ້ນ ຈຶ່ງເຂົ້າໄປໃນຄ້າຍບອກໃຫ້ໂປໂລຮູ້
- 17 ໂປໂລຈຶ່ງເອີ້ນນາຍຮ້ອຍຜູ້ນຶ່ງມາບອກວ່າ, “ຈຶ່ງພາຊາຍຫນຸ່ມຜູ້ນີ້ໄປຫານາຍພັນເພາະເຂົາມີເລື່ອງທີ່ຈະແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຟັງ”
- 18 ເຫດສັນນັ້ນ, ນາຍຮ້ອຍຈຶ່ງຮັບຕົວຊາຍຫນຸ່ມຜູ້ນັ້ນ ແລ້ວພາໄປຫານາຍພັນ ແລະກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ໂປໂລຜູ້ຖືກຂັງຢູ່ນັ້ນໄດ້ເອີ້ນຂ້ານ້ອຍ ຂໍໃຫ້ພາຊາຍຫນຸ່ມຜູ້ນີ້ມາທາທ່ານເພາະເຂົາມີເລື່ອງທີ່ຈະແຈ້ງໃຫ້ທ່ານຟັງ”
- 19 ນາຍພັນຈຶ່ງຈູງມີຊາຍນັ້ນໄປຕ່າງຫາກແລ້ວຖາມເປັນການສ່ວນຕົວວ່າ, “ເຈົ້າມີເລື່ອງໃດຈະແຈ້ງໃຫ້ເຮົາຮູ້”
- 20 ຊາຍຫນຸ່ມຜູ້ນັ້ນຕອບວ່າ, “ພວກຍິວໄດ້ຕົກລົງກັນວ່າຈະຮ້ອງຂໍໃຫ້ນຳເອົາໂປໂລລົງໄປໃນທີ່ປະຊຸມມື່ອນີ້ເຫມືອນດັ່ງຈະໄຕ່ສວນໃນເລື່ອງທ່ານໃຫ້ຄັກແນ່ກວ່າເກົ່າ
- 21 ເພາະສັນນັ້ນ ທ່ານຢ່າໄດ້ຟັງເຂົາ ເພາະໃນພວກເຂົານັ້ນມີຊາຍສີ່ສິບກວ່າຄົນກຳລັງຄອຍປອງຮ້າຍຕໍ່ໂປໂລເຂົາໄດ້ສາບານຕົວວ່າເຂົາຈະບໍ່ກິນບໍ່ດື່ມຈົນກວ່າຈະໄດ້ຂ້າທ່ານເສັງ ແລະດຽວນີ້ເຂົາພ້ອມແລ້ວກຳລັງຄອຍຮັບຄວາມເຫັນຈາກທ່ານຢູ່”
- 22 ແລ້ວນາຍພັນໄດ້ໃຫ້ຊາຍຫນຸ່ມນັ້ນໄປໂດຍສັ່ງວ່າ, “ຢ່າບອກໃຫ້ຜູ້ໃດຮູ້ວ່າເຈົ້າໄດ້ມາແຈ້ງເລື່ອງນີ້ແກ່ເຮົາ”

ເຂົາສົ່ງໂປໂລໄປຫາເຟລິກຜູ້ປົກຄອງ

- 23 ຝ່າຍນາຍພັນຈຶ່ງເອີ້ນນາຍຮ້ອຍສອງຄົນມາສັ່ງວ່າ, “ຈຶ່ງຈັດພົນທະຫານສອງຮ້ອຍກັບທະຫານມ້າເຈັດສິບຄົນ ແລະທະຫານຫອກສອງຮ້ອຍ ໃຫ້ພ້ອມໃນເວລາເກົ້າໂມງແລງ ເພື່ອຈະໄປຍັງເມືອງກາຍຊາເຣັງ
- 24 ຈຶ່ງຈັດຫາສັດໃຫ້ໂປໂລຂໍເພື່ອຈະສົ່ງດ້ວຍຄວາມປອດພ້ອມໄປຍັງເຟລິກຜູ້ປົກຄອງ”
- 25 ແລ້ວນາຍພັນຈຶ່ງຂຽນຈົດໝາຍນຶ່ງສະບັບ ມີໃຈຄວາມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້,
- 26 “ຂ້າພະເຈົ້າ, ກລາວດີໂອລີເຊັງ ກາບຮຽນພນະທ່ານເຟລິກຜູ້ປົກຄອງຊາບ
- 27 ພວກຍິວໄດ້ຈັບຊາຍຄົນນີ້ແລະເກືອບຈະຂ້າທ່ານເສັງ ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າພາພວກທະຫານໄປຊ່ອຍໄວ້ໄດ້ ດ້ວຍຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນວ່າຜູ້ນີ້ເປັນຄົນສັນຊາດໂຣມ
- 28 ຂ້າພະເຈົ້າຢາກຮູ້ຄັກແນ່ເຖິງເຫດທີ່ພວກຍິວພ້ອງທ່ານ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງພາທ່ານໄປຍັງສານສູງສຸດຂອງເຂົາ
- 29 ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າທ່ານຖືກພ້ອງໃນເລື່ອງການຖຽງກັນອັນກຽວກັບບົດບັນຍັດຂອງພວກຍິວ ແຕ່ບໍ່ມີຂໍ້ຫາອັນໃດທີ່ທ່ານຄວນຈະຕາຍຫລືຖືກຂັງໄວ້ກໍດີ
- 30 ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຊາບວ່າມີການປອງຮ້າຍຕໍ່ຊາຍຄົນນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສົ່ງທ່ານມາຫາພນະທ່ານທັນທີ ພ້ອມທັງໄດ້ສັ່ງຝ່າຍໂຈດໃຫ້ໄປວ່າຄວາມກັບທ່ານຕໍ່ຫນ້າພນະທ່ານເຫມືອນກັນ”
- 31 ດັ່ງນັ້ນ ໃນເວລາກາງຄືນພວກທະຫານໄດ້ຮັບເອົາໂປໂລພາໄປເຖິງເມືອງອັນຕິປາຕິຕາມຄຳສັ່ງ
- 32 ມື້ຫນ້າມາເຂົາດັ່ງປະໃຫ້ທະຫານມ້າໄປສົ່ງໂປໂລ ແລ້ວເຂົາກໍກັບໄປຍັງຄ້າຍ
- 33 ສ່ວນພວກທະຫານມ້າເມື່ອໄປເຖິງເມືອງກາຍຊາເຣັງແລ້ວ ຈຶ່ງສົ່ງຈົດໝາຍໃຫ້ຜູ້ປົກຄອງແລະມອບໂປໂລໄວ້ໃຫ້ທ່ານ

34 ເມື່ອຜູ້ປົກຄອງໄດ້ອ່ານຈົດໝາຍແລ້ວ ຈຶ່ງຖາມໂປໂລມາຈາກແຂວງໃດ ຄັນຊາບວ່າມາຈາກແຂວງກິລີເກັງ
35 ທ່ານຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ເມື່ອໂຈດມາພ້ອມກັນແລ້ວເຮົາຈະຟັງຄໍາໃຫ້ການເຈົ້າ” ທ່ານຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ຄຸມຕົວໂປໂລໄວ້
ໃນປະໂຫຍດໂຕຮຽນຂອງເຮົາ

24. ເຂົາພ້ອງໂປໂລຕໍ່ຫນ້າຜູ້ປົກຄອງ

- 1 ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ຫ້າວັນແລ້ວ ອານາເນັງມະຫາປະໂຫຍດໄດ້ລົງໄປ ກັບພວກເຖົ້າແກ່ລາງຄົນແລະທະນາຍຄວາມຄົນນຶ່ງຊື່ ເຕຕູໂລ ພວກເຫລົ່ານີ້ໄດ້ສເນີຄະດີຂອງໂປໂລຕໍ່ຫນ້າຜູ້ປົກຄອງ
- 2 ຄັນເອີ້ນໂປໂລເຂົ້າມາແລ້ວ ເຕຕູໂລ ຈຶ່ງຕັ້ງຕົ້ນພ້ອງຂຶ້ນວ່າ, “ຮຽນພນະທ່ານເຟລິກທີ່ນັບຖື ຂ້າພະເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ມີຄວາມສຽງສຸກຫລາຍເພາະທ່ານ ແລະມີການປັບປຸງອັນມີປໂຍດແກ່ປະເທດຊາດ ກໍເພາະຄວາມຫລົງເຫັນພາຍຫນ້າຂອງທ່ານ
- 3 ພວກຂ້າພະເຈົ້າຮັບຄຸນປໂຍດທັງຫລາຍນີ້ຢູ່ທຸກປະການແລະທຸກບ່ອນ ດ້ວຍໃຈຂອບຄຸນທ່ານທຸກຢ່າງ
- 4 ແຕ່ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ທ່ານເສັຽເວລາເກີນໄປ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຄວາມກະຮຸນາຈາກທ່ານໂຜດຟັງຂ້າພະເຈົ້າຈັກຫນ້ອຍນຶ່ງ
- 5 ດ້ວຍພວກຂ້າພະເຈົ້າເຫັນຄົນນີ້ເປັນພັຍອັນຕະຣາຍແກ່ບ້ານເມືອງ ທີ່ຍົວະຍົງພວກຍົວໃຫ້ເກີດການວຸ້ນວາຍທົ່ວພິພົບ ແລະເປັນຕົວການຂອງພວກນາຊາເຮັດນັ້ນ
- 6 ອີກປະການນຶ່ງ, ຜູ້ນີ້ໄດ້ພາຍາມເຮັດໃຫ້ບໍ່ຮືວອນພຣະວິຫານຂາດຄວາມສັກສິດ ພວກຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈັບເຂົາໄວ້ (ແລະວ່າຈະພິພາກສາເຂົາຕາມກົດໝາຍຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ
- 7 ແຕ່ນາຍພັນລີເຊັງໄດ້ມາໃຊ້ອໍານາດຍາດຕົວເຂົາຈາກມືຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ
- 8 ແລະສັ່ງໃຫ້ໂຈດມາພ້ອງເຂົາຕໍ່ຫນ້າທ່ານ) ຖ້າທ່ານເອງຈະໂຕ່ຖາມເຂົາ ທ່ານອາດຈະຊາບໄດ້ຄັກແນ່ຈາກເຂົານັ້ນແຫລະ, ໃນເຣື່ອງທີ່ພວກຂ້າພະເຈົ້າພ້ອງນັ້ນ”
- 9 ຝ່າຍພວກຍົວຈຶ່ງສນັບສນຸນຄໍາກ່າວຫານັ້ນ ແລະຍືນຍັນວ່າເປັນຄວາມຈິງຢ່າງນັ້ນແທ້

ໂປໂລແກ້ຕົວຕໍ່ຫນ້າເຟລິກ

- 10 ເມື່ອຜູ້ປົກຄອງໄດ້ສັນຍານໃຫ້ໂປໂລເວົ້າ ທ່ານຈຶ່ງຮຽນວ່າ, “ເນື່ອງຈາກທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຊາບວ່າ ທ່ານເປັນຜູ້ພິພາກສາປະເທດນີ້ແຕ່ຫລາຍປີມາແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຈະແກ້ຄະດີຂອງຂ້າພະເຈົ້າດ້ວຍຄວາມເປົາໃຈ
- 11 ທ່ານຄົງສືບຊາບໄດ້ວ່າ ຕັ້ງແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂຶ້ນເມືອນະມັສການໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນ ຍັງບໍ່ເກີນສິບສອງວັນ
- 12 ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນຂ້າພະເຈົ້າຜິດຖຽງກັນກັບຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດໃນບໍ່ຮືວອນພຣະວິຫານ ຫລືຍົວະຍົງປະຊາຊົນໃຫ້ວຸ້ນວາຍບໍ່ວ່າໃນໂຮງທັມມະເທສນາຫລືໃນເມືອງ
- 13 ເຫດການທັງປວງທີ່ເຂົາກໍາລັງພ້ອງຂ້າພະເຈົ້າໃນບັດນີ້ ເຂົາພິສູດບໍ່ໄດ້
- 14 ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮັບຕໍ່ຫນ້າທ່ານຢ່າງນຶ່ງ ຄືຕາມທາງນັ້ນທີ່ເຂົາຖືວ່າເປັນລັດທິນອກຮີດ ຂ້າພະເຈົ້າປະຕິບັດພຣະເຈົ້າແຫ່ງບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກຂ້າພະເຈົ້າ ໂດຍໄດ້ເຊື່ອຖືບັນດາຖ້ອຍຄໍາທັງປວງທີ່ຊຽນໄວ້ໃນພຣະບັນຍັດ ແລະໃນພຣະຄໍາພີຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມນັ້ນ

- 15 ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຫວັງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ຕາມຊຶ່ງເຂົາເອງກໍມີຄວາມຫວັງໃຈເໝືອນກັນ ຄືຫວັງໃຈວ່າຄົນ ທັງປວງທັງຜູ້ຊອບທັມແລະຜູ້ບໍ່ຊອບທັມ ຈະຖືກຊົງບັນດານໃຫ້ເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ
- 16 ໃນຂໍ້ນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເອງເໝືອນກັນ ຈຶ່ງອິດສາພຍາຍາມໃຫ້ມີໃຈສໍານຶກຜິດແລະຊອບອັນເສາະໃສຕໍ່ພຣະພັກ ພຣະເຈົ້າແລະຕໍ່ມະນຸດຢູ່ສເມີ
- 17 ຄັນລ່ວງມາຫລາຍປີແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນໍາເອົາອາຊີບຂອງທ່ານມາສູ່ຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລະໄດ້ຖ່ວຍ ເຄື່ອງບູຊາ
- 18 ໃນລະຫວ່າງນັ້ນເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຊໍາຮະຕົວແລ້ວ ເຂົາໄດ້ພົບຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານກໍບໍ່ໄດ້ພົບ ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ກັບຫລາຍຄົນ ຫລືກໍາລັງກໍຄວາມວຸ້ນວາຍ
- 19 ແຕ່ກໍມີພວກຍິວລາງຄົນມາຈາກແຂວງອາເຊັງ ຖ້າຄົນເຫລົ່ານັ້ນມີເຮືອງອັນໃດຕໍ່ສູ່ຂ້າພະເຈົ້າ ເຂົາຄວນຈະ ມາສເມີຕົວທີ່ນີ້ຟ້ອງຂ້າພະເຈົ້າຕໍ່ຫນ້າທ່ານ
- 20 ຫລືໃຫ້ຄົນເຫລົ່ານີ້ເອງກ່າວເຮືອງຄວາມຜິດທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັນ ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າສານສູງສຸດນັ້ນ
- 21 ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຂໍ້ດຽວທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຂຶ້ນໃນຖ້າມກາງພວກເຂົາວ່າ “ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຖືກພິຈາຣະນາພິພາກ ສາຕໍ່ຫນ້າທ່ານທັງຫລາຍໃນວັນນີ້ ກໍເພາະກ່ຽວກັບເຮືອງການເປັນຄົນມາຈາກຕາຍ”

ໂປໂລຖືກຄຸມຕົວ

- 22 ແຕ່ເຟລິກຮູ້ເຮືອງທາງນັ້ນຄັກແນ່ສົມຄວນ ຈຶ່ງໄດ້ເລື່ອນການພິຈາຣະນາຂອງເຂົາໄປ ໂດຍກ່າວວ່າ, “ເມື່ອ ໃດນາຍພັນລີເຊັງລົງມາແລ້ວ ເຮົາຈະໄດ້ພິຈາຣະນາຄວາມຂອງພວກເຈົ້າ”
- 23 ແລ້ວເຟລິກໄດ້ສັ່ງໃຫ້ນາຍຮ້ອຍຄຸມຕົວໂປໂລໄວ້ ແຕ່ໄດ້ຜ່ານພັນຄວາມເຄັ່ງຄັດ ແລະບໍ່ໃຫ້ຫ້າມຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດທີ່ ເປັນເພື່ອນຂອງທ່ານທີ່ຢາກເຂົ້າມາບົວລະບັດ
- 24 ເມື່ອລ່ວງມາສອງສາມວັນແລ້ວເຟລິກກັບພັຣຍາຊີ ດຣູຊິນລາ ຜູ້ເປັນຊາດຍິວໄດ້ມາທານໃຫ້ເອີ້ນໂປໂລມາ ແລ້ວໄດ້ຟັງໂປໂລກ່າວເຮືອງຄວາມເຊື່ອຖືໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ
- 25 ຂນະທີ່ໂປໂລອ້າງເຖິງຄວາມຍຸດຕິທັມ ການບັງຄັບໃຈ ແລະການພິພາກສາທີ່ຈະມາພາຍຫນ້ານັ້ນ ເຟລິກກໍ ສະດັງຕົກໃຈ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ບັດນີ້ຈຶ່ງໄປກ່ອນເທາະ ເມື່ອມີໂອກາດເຮົາຈະເອີ້ນທ່ານມາອີກ”
- 26 ໃນເວລານັ້ນເຟລິກຫວັງໃຈວ່າໂປໂລຈະໃຫ້ເງິນສິນບົນແກ່ຕົນ ເຫດສັນນັ້ນທ່ານຈຶ່ງເອີ້ນໂປໂລມາສົນທະນາ ຫລາຍເທື່ອ
- 27 ແຕ່ເມື່ອສອງປີລ່ວງໄປແລ້ວ ໂປກີໂອເຟຊະໂຕໄດ້ມາຮັບຮາຊາການແທນເຟລິກ ຝ່າຍເຟລິກຢາກໄດ້ຄວາມ ຊອບຈາກພວກຍິວ ຈຶ່ງຂັງໂປໂລປະໄວ້ໃນຄຸກ

25. ໂປໂລອຸທອນໄປເຖິງກາຍຊາ

- 1 ອັນນຶ່ງເມື່ອເຟຊະໂຕໄດ້ມາໃນແຂວງນັ້ນໄດ້ສາມວັນແລ້ວ ທ່ານຈຶ່ງອອກຈາກເມືອງກາຍຊາເຮັງຂຶ້ນໄປຍັງ ກຸງເຢຣູຊາເລັມ

- 2 ພວກປະໂຫຍດຕົນໃຫຍ່ແລະບັນດາຄົນສຳຄັນໃນພວກຍິວໄດ້ມາສເນີຄະດີຂອງໂປໂລຕໍ່ທ່ານ
- 3 ແລະໄດ້ອ້ອນວອນຂໍທ່ານໂຜດຊ່ອຍເຂົາໃນການຕໍ່ສູ້ໂປໂລ ຄືໃຫ້ທ່ານໄດ້ສົ່ງໂປໂລມາທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພາະເຂົາມີແຜນການຈະລັດຂ້າໂປໂລຢູ່ກາງທາງເສັງ
- 4 ຝ່າຍເຟຊະໂຕຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ໂປໂລນັ້ນຖືກຄຸມຂັງຢູ່ເມືອງກາຍຊາເຣັງ ແລະອີກຫນ້ອຍນຶ່ງທ່ານເອງກໍຈະກັບໄປຍັງເມືອງນັ້ນ
- 5 ທ່ານໄດ້ເວົ້າວ່າ, “ເຫດສັນນັ້ນ ໃຫ້ບັນດາຜູ້ມີອຳນາດໃນພວກທ່ານລົງໄປພ້ອມກັນກັບເຮົາ ຖ້າວ່າໂປໂລມີຜິດອັນໃດຈຶ່ງໃຫ້ເຂົາຟ້ອງສາ”
- 6 ເມື່ອທ່ານພັກຢູ່ນຳບໍ່ເກີນແປດຫລືສິບວັນແລ້ວ ກໍໄດ້ລົງໄປຍັງເມືອງກາຍຊາເຣັງ ແລະມື້ຫນ້ານັ້ນທ່ານໄດ້ນຶ່ງໃນສານຕັດສິນ ແລະໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພາຕົວໂປໂລເຂົ້າມາ
- 7 ເມື່ອໂປໂລເຂົ້າມາແລ້ວ ພວກຍິວທີ່ລົງມາຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມກໍຍືນອ້ອມທ່ານໄວ້ ແລະກ່າວຄຳຟ້ອງອັນຫນັກຫລາຍປະການໃສ່ ຊຶ່ງເຂົາບໍ່ສາມາດຫາຫລັກຖານໄດ້
- 8 ຝ່າຍໂປໂລຈຶ່ງກ່າວແກ້ຄະດີວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດອັນໃດຕໍ່ກົດໝາຍຂອງພວກຍິວ ຫລືຜິດຕໍ່ພຣະວິຫານ ຫລືຕໍ່ກາຍຊາກໍດີ”
- 9 ຝ່າຍເຟສຕຸສຢາກໄດ້ຄວາມຊອບຈາກພວກຍິວ ຈຶ່ງຖາມໂປໂລວ່າ, “ເຈົ້າຢາກຂຶ້ນໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເພື່ອຊຳຮະຄວາມເຮືອງນີ້ຕໍ່ຫນ້າເຮົາທີ່ນັ້ນຫລື”
- 10 ແຕ່ໂປໂລໄດ້ຕອບວ່າ, “ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຍືນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າສານຕັດສິນຂອງກາຍຊາຢູ່ແລ້ວ ກໍສົມຄວນຈະພິພາກສາຂ້າພະເຈົ້າເສັງທີ່ນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດອັນໃດຕໍ່ພວກຍິວເຫມືອນດັ່ງທ່ານຮູ້ຄັກແລ້ວ
- 11 ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຮັດຜິດ ຫລືໄດ້ເຮັດອັນໃດຄວນຈະມີໂທດເຖິງຕາຍ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຍອມຕາຍດ້ວຍບໍ່ຂັດຂືນ ແຕ່ຖ້າເຮືອງທີ່ເຂົາຟ້ອງຂ້າພະເຈົ້ານັ້ນບໍ່ຈິງແລ້ວ ບໍ່ມີຜູ້ໃດມີອຳນາດຈະມອບຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ເຂົາດີ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍອຸທອນໄປເຖິງກາຍຊາ”
- 12 ຝ່າຍເຟຊະໂຕ, ເມື່ອໄດ້ຫາລືກັນກັບທີ່ປຶກສາແລ້ວ ຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ເຈົ້າໄດ້ຂໍອຸທອນໄປເຖິງກາຍຊາ ເຈົ້າກໍຈະໄດ້ໄປເຝົ້າກາຍຊາ”

ໂປໂລຢູ່ຕໍ່ຫນ້າກະສັດອາຄຣີປາ

- 13 ແລະເມື່ອລ່ວງໄປຫລາຍວັນແລ້ວ ກະສັດອາຄຣີປາ ແລະພຣະນ້ອງນາງເບນີເກກໍສະເດັດມາຢັ້ງມຄຳນັບເຟຊະໂຕທີ່ເມືອງກາຍຊາເຣັງ
- 14 ໃນເວລາທີ່ກະສັດປະທັບຢູ່ທີ່ນັ້ນຫລາຍວັນ ເຟຊະໂຕກໍເລົ່າຄະດີຂອງໂປໂລໃຫ້ພຣະອົງຟັງວ່າ, “ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊຶ່ງເຟລິກໄດ້ປະໄວ້ໃນຄູກ
- 15 ຂນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຢູ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມນັ້ນ ພວກປະໂຫຍດຕົນໃຫຍ່ກັບພວກເຖົ້າແກ່ຂອງພວກຍິວໄດ້ມາສເນີຄະດີເຮືອງຄົນນີ້ຂໍໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຕັດສິນລົງໂທດໃສ່

- 16 ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຕອບວ່າ ບໍ່ແມ່ນທັມນຽມຂອງຊາວໂຮມທີ່ຈະມອບຕົວຈໍາເລີຍ ກ່ອນທີ່ໂຈດກັບຈໍາເລີຍມາ ພ້ອມໜ້າກັນ ເພື່ອໃຫ້ຈໍາເລີຍມີໂອກາດແກ້ຄະດີໃນຂໍ້ຫານັ້ນ
- 17 ດັ່ງນັ້ນຄັນພວກໂຈດໄດ້ມາພ້ອມກັນທີ່ນີ້ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ລໍຖ້າ ໃນວັນໜ້ານັ້ນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ນັ່ງໃນ ສານຕັດສິນແລະໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພາຊາຍຄົນນັ້ນເຂົ້າມາ
- 18 ເມື່ອພວກໂຈດຍືນຂຶ້ນແລ້ວ ເຂົາບໍ່ໄດ້ກ່າວຫາການຊົ່ວຮ້າຍໃສ່ຈໍາເລີຍເຫມືອນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຄາດໄວ້ແລ້ວ
- 19 ເປັນແຕ່ພຽງບັນຫາຖຽງກັນດ້ວຍເຮືອງລັດທິສາສນາຂອງເຂົາເອງ ແລະດ້ວຍຄົນຜູ້ນຶ່ງຊື່ ເຢຊູທີ່ຕາຍໄປ ແລ້ວ ແຕ່ຝ່າຍໂປໂລຍືນຍັນວ່າຍັງເປັນຢູ່
- 20 ສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າກໍຈົນປັນຍາວ່າຈະພິຈາລະນາບັນຫານີ້ຢ່າງໃດ ຈຶ່ງຖາມໂປໂລວ່າຢາກຂຶ້ນໄປຍັງກຸງເຢຣູຊາ ເລັມໃຫ້ຂໍາຮະຄວາມທີ່ນັ້ນຫລືບໍ່
- 21 ແຕ່ເມື່ອໂປໂລໄດ້ອຸທອນຂໍໃຫ້ຮັກສາຕົວໄວ້ໃຫ້ມະຫາກະສັດຊົງເປັນຜູ້ຂໍາຮະຕັດສິນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ ຂັງຮັກສາຄົນນີ້ໄວ້ຈົນກວ່າຈະໄດ້ສັ່ງຕົວໄປເຖິງກາຍຊາ”
- 22 ຝ່າຍອາຄຣິປາກໍຊົງກ່າວກັບເຟສຕຸສວ່າ, “ເຮົາກໍມີໃຈຢາກພັງຄໍາຂອງຄົນນັ້ນເຫມືອນກັນ” ເຟຊະໂຕຈຶ່ງທູນ ວ່າ, “ມື້ອື່ນທ່ານຈະໄດ້ຟັງ”
- 23 ມື້ໜ້ານັ້ນກະສັດອາຄຣິປາກັບພຣະນາງເບນິເກສະເດັດມາພ້ອມດ້ວຍບໍຣິວານຢ່າງສະງ່າຜ່າເຜີຍ ເຂົາໄປ ໃນຫໍຊັຍພ້ອມດ້ວຍນາຍພັນແລະຄົນສໍາຄັນທັງຫລາຍໃນນະຄອນນັ້ນ ແລ້ວເຟຊະໂຕໄດ້ສັ່ງໃຫ້ພາໂປໂລ ເຂົ້າມາ
- 24 ເຟຊະໂຕຈຶ່ງທູນວ່າ, “ຂ້າແດ່ກະສັດອາຄຣິປາ ແລະຮຽນທ່ານທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ດ້ວຍກັນກັບພວກຂ້າພະເຈົ້າ ທ່ານທັງຫລາຍໄດ້ເຫັນຄົນຜູ້ນີ້ ຄືຜູ້ທີ່ບັນດາພວກຍົວໄດ້ອ້ອນວອນຂ້າພະເຈົ້າທັງໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມແລະທີ່ ນີ້ກໍດີ ດ້ວຍຮ້ອງວ່າຜູ້ນີ້ບໍ່ຄວນຈະມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປ
- 25 ສ່ວນຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ສັ່ງເກດຮູ້ວ່າຄົນນີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດອັນໃດທີ່ຄວນຈະຕ້ອງຕາຍ ແຕ່ເພາະຕົນນີ້ເອງໄດ້ອຸທອນໄປ ເຖິງມະຫາກະສັດ ແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຕັ້ງໃຈຈະສົ່ງເຂົາໄປ
- 26 ກ່ຽວກັບເຮືອງຄົນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຣາຍງານອັນໃດຢ່າງຄັກແນ່ ພໍທີ່ຈະຖວາຍແດ່ມະຫາກະສັດເຈົ້າ ເພາະ ສັນນັ້ນຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງພາຄົນນີ້ອອກມາຕໍ່ໜ້າທ່ານທັງຫລາຍແລະຕໍ່ພຣະພັກກະສັດອາຄຣິປາເປັນຕົ້ນ ຫວັງ ວ່າເມື່ອໄຕ່ສວນແລ້ວຈະມີເຮືອງພໍຈະຖວາຍຣາຍງານໄປໄດ້
- 27 ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ທີ່ຈະສົ່ງຄົນໂທດໄປດ້ວຍບໍ່ໄດ້ສັ່ງຂໍກ່າວຫາໄປພ້ອມ ກໍເປັນການບໍ່ເໝາະສົມ”

26. ໂປໂລແກ້ຄະດີຕໍ່ພຣະພັກອາຄຣິປາ

- 1 ຝ່າຍກະສັດອາຄຣິປາຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ໂປໂລວ່າ, “ເຮົາອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າແກ້ຕົວໄດ້” ດັ່ງນັ້ນ ໂປໂລຈຶ່ງຍື່ນມື ອອກກ່າວແກ້ຄະດີວ່າ,

- 2 “ຂ້າແດ່ກະສັດອາຄຣິປາ, ຂ້າພຣະບາດຖືວ່າເປັນໂຊກດີທີ່ໄດ້ມີໂອກາດແກ້ຄະດີຕໍ່ພຣະພັກຝ່າພຣະບາດໃນວັນນີ້ ໃນເລື່ອງຂໍ້ຄະດີທັງປວງຊຶ່ງພວກຍິວກ່າວຫາຂ້າພຣະບາດນັ້ນ
- 3 ເພາະເປັນດັ່ງນັ້ນ, ຝ່າພຣະບາດຊຶ່ງມີຄວາມຮູ້ຊຳນານໃນບັນດາຂົນບັ້ມນຽມແລະບັນຫາຕ່າງໆຂອງພວກຍິວແລ້ວ ເຫດສັນນັ້ນຂໍຝ່າພຣະບາດໄດ້ໂຜດຊົງທົນຟັງຂ້າພຣະບາດ
- 4 “ພວກຍິວທັງປວງກໍຮູ້ຈັກຄວາມເປັນຢູ່ຂອງຂ້າພຣະບາດຕັ້ງແຕ່ໜຸ່ມນ້ອຍມາຄືໃນທົ່ວທີ່ຂ້າພຣະບາດໄດ້ຢູ່ຖ້າມາກາງຊົນຊາດຂອງຂ້າພຣະບາດ ແລະໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ
- 5 ເຂົາກໍຮູ້ຈັກຂ້າພຣະບາດແຕ່ເດີມມາ ຖ້າເຂົາຈະຍອມເປັນພຍານກໍເປັນໄດ້ ວ່າຂ້າພຣະບາດໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຕາມພວກທີ່ຖືສາສນາຂອງພວກຂ້າພຣະບາດຢ່າງເຄັ່ງຄັດທີ່ສຸດ ຄືເປັນພວກຟາຣີຊາຍ
- 6 ບັດນີ້ທີ່ຂ້າພຣະບາດມາຢືນຢູ່ເພື່ອຖືກຂໍາຣະຕັດສິນ ກໍເນື່ອງດ້ວຍເລື່ອງມີຄວາມຫວັງໃນພຣະສັນຍາ ຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງປະຕິຍານໄວ້ແກ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງພວກຂ້າພຣະບາດນັ້ນ
- 7 ພວກຂ້າພຣະບາດທັງສິບສອງຕະກູນໄດ້ອິດສາປະຕິບັດທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນ ດ້ວຍຫວັງວ່າຈະບັນລຸເຖິງຄວາມສຳເລັດຕາມພຣະສັນຍານັ້ນ ຂ້າແດ່ກະສັດຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ທີ່ພວກຍິວພ້ອງຂ້າພຣະບາດກໍຍ້ອນຄວາມຫວັງໃຈອັນນີ້ແຫລະ,
- 8 ເຫດສັນໃດທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງພາກັນຖືວ່າ ການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງບັນດານໃຫ້ຄົນຕາຍເປັນຄືນມານັ້ນເປັນການເຫລືອເຊື້ອ
- 9 “ຝ່າຍຂ້າພຣະບາດເອງກໍເຄີຍຄິດໃນໃຈວ່າ “ຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດຫລາຍຢ່າງເປັນການຂັດຂວາງພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູໂທນາຊາເຮັດນັ້ນ
- 10 ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນຂ້າພຣະບາດໄດ້ເຮັດໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ເມື່ອຂ້າພຣະບາດໄດ້ຮັບອຳນາດຈາກພວກປະໂຣທິດຕົນໃຫຍ່ແລ້ວ ຂ້າພຣະບາດເອງໄດ້ຈັບໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຫລາຍຄົນໄປຂັງໄວ້ ແລະຄັນເຂົາຖືກລົງໂທດເຖິງຕາຍຂ້າພຣະບາດກໍລົງຄວາມເຫັນດີດ້ວຍ
- 11 ຂ້າພຣະບາດໄດ້ລົງໂທດເຂົາຫລາຍເທື່ອໃນໂຮງທັມມະເທສນາທົ່ວໄປ ແລະໄດ້ພຍາຍາມບັງຄັບເຂົາໃຫ້ກ່າວຄຳໝັ້ນປາມຕໍ່ພຣະເຈົ້າ ແລະເພາະຂ້າພຣະບາດຄຽດແຄ້ນເຂົາຫລາຍ ເຖິງຈະແມ່ນໃນທົ່ວເມືອງຕ່າງປະເທດ ຂ້າພຣະບາດກໍໄດ້ຕິດຕາມໄປຂົ່ມເຫັງເຂົາ

ໂປໂລເລົ່າເລື່ອງການກັບໃຈຂອງຕົນ

(ກຈກ 9:1-19; 22:6-16)

- 12 “ດັ່ງນັ້ນຂ້າພຣະບາດໄດ້ເດີນທາງໄປຍັງເມືອງດາມັສກັສ ໄດ້ຖືອຳນາດແລະຮັບຄຳສັ່ງຈາກປະໂຣທິດຕົນໃຫຍ່
- 13 ຂ້າແດ່ກະສັດຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ໃນເວລາທ່ຽງວັນເມື່ອກຳລັງເດີນທາງໄປ ຂ້າພຣະບາດໄດ້ເຫັນແສງສວ່າງກ້າກວ່າແສງພຣະອາທິດສ່ອງລົງມາຈາກພ້າອ້ອມຮອບຂ້າພຣະບາດກັບຄືນທັງຫລາຍທີ່ໄປນຳ

- 14 ເມື່ອພວກຂ້າພຣະບາດທຸກຄົນລົ້ມລົງເທິງດິນ ຂ້າພຣະບາດໄດ້ຍິນພຣະສຸຣະສຽງກ່າວມາເປັນພາສາເຮັບເຮີ ຖາມຂ້າພຣະບາດວ່າ “ໂຊໂລ, ໂຊໂລເອີຍ, ເຈົ້າຂົ່ມເຫັງເຮົາເຮັດຫຍັງ? ທີ່ເຈົ້າຖືບເຫລັກກະຕັກນັ້ນກໍເປັນ ການເຈັບແກ່ຕົວເອງ”
- 15 ຂ້າພຣະບາດຈຶ່ງທູນຖາມວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ທ່ານແມ່ນໃຜ?” ຝ່າຍອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງຕອບວ່າ “ເຮົາຄືເຢ ຊູທີ່ເຈົ້າຂົ່ມເຫັງນັ້ນແຫລະ
- 16 ແຕ່ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຍືນຢູ່ ເພາະເພື່ອການນີ້ແຫລະ, ເຮົາໄດ້ປາກົດແກ່ເຈົ້າ ຄືເພື່ອຈະຕັ້ງເຈົ້າໄວ້ໃຫ້ເປັນຜູ້ ຮັບໃຊ້ແລະເປັນພຍານເຖິງເຫດການທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຫັນແລ້ວ ກັບທັງເຫດການທີ່ເຮົາຈະປາກົດແກ່ເຈົ້າໃນພາຍ ຫນ້າ
- 17 ເຮົາຈະໄຜດເຈົ້າໃຫ້ພົ້ນຈາກພິລເມືອງນີ້ ແລະຈາກຄົນຕ່າງຊາດທີ່ເຮົາຈະໃຊ້ເຈົ້າໄປຫານັ້ນ
- 18 ເພື່ອຈະໃຫ້ເຈົ້າໂຂຕາເຂົາ ເພື່ອເຂົາຈະກັບຈາກຄວາມມິດມຣາເຖິງຄວາມສວ່າງ ແລະຈາກອຳນາດຂອງຊາ ຕານມາເຖິງພຣະເຈົ້າ

ໂປໂລຮັບເປັນພຍານຕໍ່ຄົນຍິວແລະຄົນຕ່າງຊາດ

- 19 ຂ້າແດ່ກະສັດອາກຣິບປາ, ເມື່ອເປັນດັ່ງນັ້ນແລ້ວຂ້າພຣະບາດບໍ່ໄດ້ຂັດຂືນນິມິດຊຶ່ງມາຈາກຟ້າສວັນນັ້ນ
- 20 ແຕ່ຂ້າພຣະບາດໄດ້ປະກາດແກ່ຄົນທັງຫລາຍຕັ້ງຕົ້ນແຕ່ເມືອງດາມັສກັສ, ແລະໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ, ແລະ ແກ່ຊາວຕ່າງປະເທດໃຫ້ເຂົາຖິ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃຫມ່ຕ່າວຄືນມາຫາພຣະເຈົ້າ ແລະເຮັດການຊຶ່ງສົມກັບການ ກັບໃຈໃຫມ່ແລ້ວ
- 21 ເພາະເຫດນີ້ແຫລະ, ພວກຍິວຈຶ່ງໄດ້ຈັບຂ້າພຣະບາດໃນບໍຣິເວນພຣະວິຫານ ແລະພຍາຍາມຈະຂ້າຂ້າພຣະ ບາດເສັງ
- 22 ຂ້າພຣະບາດໄດ້ຮັບຄວາມຊົດຊ່ອຍຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າເຖິງທຸກວັນນີ້ ດັ່ງນັ້ນຂ້າພຣະບາດຈຶ່ງຍືນຢູ່ເປັນ ພຍານຕໍ່ຜູ້ໃຫຍ່ແລະຜູ້ນ້ອຍ ຂ້າພຣະບາດບໍ່ເວົ້າເຣື່ອງອື່ນ ນອກຈາກເຣື່ອງຊຶ່ງບັນດາຜູ້ປະກາດພຣະທັມກັບ ໂມເຊໄດ້ກ່າວໄວ້ວ່າຈະເກີດຂຶ້ນນັ້ນ
- 23 ຄືວ່າຖ້າພຣະຄຣິດຕ້ອງທົນທຸກທໍຣະມານແລະຊົງເປັນຜູ້ຕົ້ນໃນການຄືນພຣະຊົນແລ້ວພຣະອົງຈະຊົງເປັນຜູ້ ນໍາຄວາມສວ່າງມາສະແດງແກ່ພິລເມືອງແລະແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ”

ໂປໂລທຸກຊັກຊວນອາຄຣິບາໃຫ້ຊົງຮັບເຊື້ອ

- 24 ເມື່ອໂປໂລກໍາລັງແກ້ຄະດີຢ່າງນັ້ນ ເຟຊະໂຕຈຶ່ງຮ້ອງສຽງດັງຂຶ້ນວ່າ, “ໂປໂລເອີຍ, ເຈົ້າເປັນບ້າໄປແລ້ວ ການຮຽນຮູ້ຫລາຍຂອງເຈົ້າກໍາລັງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າເປັນບ້າໄປເສັງ”
- 25 ແຕ່ໂປໂລໄດ້ຕອບວ່າ, “ໂອ, ພນະທ່ານເຟຊະໂຕທີ່ນັບຖື ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ເປັນບ້າ ແຕ່ກ່າວຕາມສັດຈິງ ແລະສະຕິອັນປົກກະຕິ

- 26 ດ້ວຍວ່າທ່ານກະສັດຊົງຊາບຂໍຄວາມເຫລົ່ານີ້ດີແລ້ວຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງກ້າທູນຕໍ່ພຣະອົງ ເພາະຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອແນ່ວ່າ ບໍ່ມີຈັກຢ່າງໃນບັນດາເຫດການເຫລົ່ານີ້ທີ່ພົ້ນຈາກພຣະເນດຂອງພຣະອົງໄປ ເພາະເຫດເຫລົ່ານີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດໃນບ່ອນລັບລີ້
- 27 ຂ້າແດ່ກະສັດອາຄຣິປາ, ຝ່າພຣະບາດເຊື່ອພຣະຄັມພິຜູ້ປະກາດພຣະທັມຫລືບໍ່ ຂ້າພຣະບາດຊາບວ່າຝ່າພຣະບາດຊົງເຊື່ອຢູ່”
- 28 ກະສັດອາຄຣິປາຈຶ່ງຊົງກ່າວກັບໂປໂລວ່າ, “ເຈົ້າຢາກຊວນເຮົາໃຫ້ເປັນຄຣິສະຕຽນດ້ວຍຄຳຊັກຊວນພຽງເລັກນ້ອຍຢ່າງນັ້ນບໍ່”
- 29 ໂປໂລຈຶ່ງທູນວ່າ, “ຈຳເພາະພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ຂ້າພຣະບາດປາຖນາບໍ່ວ່າຄຳຊັກຊວນຫນ້ອຍຫລືຫລາຍ ຈະອ້ອນວອນຂໍເພື່ອວ່າບໍ່ແມ່ນແຕ່ຝ່າພຣະບາດອົງດຽວ ແຕ່ຄົນທັງປວງທີ່ຟັງຂ້າພຣະບາດໃນວັນນີ້ເຫມືອນກັນ ຈະກາຍເປັນເຫມືອນຢ່າງຂ້າພຣະບາດເວັ້ນໄວ້ແຕ່ເຄື່ອງຜູກມັດນີ້”
- 30 ແລ້ວກະສັດກໍຊົງລຸກຂຶ້ນກັບຜູ້ປົກຄອງ ແລະພຣະນ້ອງນາງເບນິເກ ແລະຄົນທັງປວງທີ່ນັ່ງຢູ່ດ້ວຍກັນນັ້ນ
- 31 ເມື່ອອອກໄປແລ້ວກໍພາກັນເວົ້າວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ບໍ່ເຮັດສິ່ງໃດທີ່ສົມຄວນຈະຖືກໂທດເຖິງຕາຍ ຫລືຖືກຜູກມັດໄວ້ກໍດີ”
- 32 ກະສັດອາຄຣິປາໄດ້ຊົງເວົ້າກັບເຟຊະໂຕວ່າ, “ຖ້າຜູ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ອຸທອນໄປເຖິງກາຍຊາຈະປ່ອຍເສັງກໍໄດ້”

27. ໂປໂລລົງສະເພົາໄປສູ່ໂຣມ

- 1 ເມື່ອຕັ້ງໃຈວ່າຈະໃຫ້ພວກເຮົາເດີນທາງເຮືອສະເພົາໄປຍັງປະເທດອິຕາລີ ເຂົາຈຶ່ງມອບໂປໂລກັບນັກໂທດອື່ນລາງຄົນໄວ້ກັບນາຍຮ້ອຍຄົນນຶ່ງຊື່ ຢູລີໂອ ເປັນນາຍທະຫານໃນກອງທັບຂອງມະຫາກະສັດ
- 2 ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງລົງເຮືອລຳນຶ່ງທີ່ມາຈາກເມືອງ ອັດຣະມິດ ທີ່ກຳລັງຈະອອກໄປຍັງທ່າຕ່າງໆຕາມແຂວງອາເຊັງ ແລ້ວເຮືອນັ້ນກໍອອກໄປ ມີຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ ອາຣິດຕາໂຂ ໄທເມືອງເທຊະໂລນິກແຂວງມາເກໂດເນັງ ໄດ້ໄປພ້ອມກັບພວກເຮົາ
- 3 ຕົກມື້ຫນ້າພວກເຮົາໄດ້ຈອດທີ່ເມືອງຊີໂດນ ຝ່າຍຢູລີໂອມີໃຈເມດຕາຕໍ່ໂປໂລຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ໄປຫາມິດສະຫາຍເພື່ອໃຫ້ເຂົາບົວລະບັດທ່ານ
- 4 ຄັນເຮືອອອກຈາກທີ່ນີ້ແລ້ວ ພວກເຮົາໄດ້ລຽບເກາະໄຊປຣັສໄປທາງຫລັກທວນລົມ ເພາະຖືກລົມຂັດຂວາງ
- 5 ເມື່ອຂ້າມທະເລທີ່ຊື່ກັບແຂວງກິລີເກັງແລະແຂວງປັມພິເລັງນັ້ນກໍມາເຖິງເມືອງມິຣາໃນແຂວງລີເຊັງ
- 6 ທີ່ນັ້ນນາຍຮ້ອຍໄດ້ພົບເຮືອລຳນຶ່ງທີ່ມາຈາກເມືອງອາເລັກຊັນເດັງ ທີ່ຈະໄປຍັງປະເທດອິຕາລີ ທ່ານຈຶ່ງໃຫ້ພວກເຮົາລົງເຮືອລຳນັ້ນ
- 7 ພວກເຮົາໄດ້ໄປຊ້າໆເປັນເວລາຫລາຍວັນສົມຄວນ ແລະໄດ້ມາເຖິງເມືອງກະນີໂດດ້ວຍຄວາມຍາກລຳບາກ ເມື່ອມີລົມຂັດຂວາງ ພວກເຮົາຈຶ່ງລຽບເກາະກະເຣເຕໄປທາງຫລັກທວນລົມ ຊື່ກັບແຫລມຊັນໂມເນ

- 8 ເມື່ອໄດ້ລຽບເກາະນັ້ນໄປດ້ວຍຄວາມຍາກລຳບາກ ພວກເຮົາຈຶ່ງມາເຖິງບ່ອນນຶ່ງຊື່ວ່າທ່າງາມທີ່ນີ້ຢູ່ໃກ້ເມືອງລາເຊອາ
- 9 ຄັນເສັງເວລາໄປຫລາຍສົມຄວນແລ້ວ ແລະການເດີນເຮືອກໍອາດເປັນອັນຕະຣາຍ ເພາະຍາມເທສການອົດອາຫານນັ້ນຜ່ານໄປແລ້ວ ໄປໂລຈຶ່ງເຕືອນສະຕິ
- 10 ໂດຍກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາເຫັນວ່າການເດີນທາງຄາວນີ້ຈະມີການອັນຕະຣາຍແລະຄວາມເສັງຫາຍຫລາຍ ບໍ່ແມ່ນແຕ່ຂອງບັນທຸກກັບເຮືອເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຊີວິດຂອງເຮົາທັງຫລາຍດ້ວຍ”
- 11 ແຕ່ນາຍຮ້ອຍເຊື່ອຄຳນາຍທ້າຍແລະເຈົ້າຂອງເຮືອ ຫລາຍກວ່າເຊື່ອຄຳທີ່ໂປໂລເວົ້ານັ້ນ
- 12 ແລະເພາະວ່າທ່າງາມນັ້ນບໍ່ເໝາະພໍກັບການຈອດໃນຣະດູຫນາວ ຄົນສ່ວນຫລາຍຈຶ່ງເຫັນດີໃຫ້ອອກໄປຈາກທີ່ນັ້ນ ເພື່ອຖ້າເປັນໄດ້ຈະໄປເຖິງເມືອງຟອຍນິກ ແລ້ວຈະຈອດຢູ່ທີ່ນັ້ນຕອດຣະດູຫນາວ ເມືອງຟອຍນິກນັ້ນເປັນທ່າເຮືອຂອງເກາະກະເຣເຕ ຢູ່ເບື້ອງທົດຕາເວັນຕົກສຽງໃຕ້ກັບສຽງເຫນືອ

ເກີດລົມພະຍຸທີ່ທະເລ

- 13 ເມື່ອລົມທົດໃຕ້ພັດມາຄ່ອຍໆ ເຂົາກໍຄິດວ່າໄດ້ລົມຄວາມມຸ່ງຫມາຍແລ້ວ ຈຶ່ງພາກັນຖອນສມໍຂຶ້ນ ແລ້ວເດີນລຽບຕາມເກາະກະເຣເຕໄປ
- 14 ແຕ່ເມື່ອໄປບໍ່ເທິງປານໃດ ເຮືອກໍຖືກລົມພະຍຸກ້າຊື່ວ່າ ລົມຕາເວັນອອກສຽງເຫນືອພັດມາຈາກເກາະນັ້ນ
- 15 ຄັນເຮືອຖືກລົມພະຍຸຕ້ານລົມບໍ່ໄຫວ ພວກເຮົາຈຶ່ງປ່ອຍມັນໄປຕາມລົມ
- 16 ເມື່ອລຽບໄປທາງຫລັກທວນລົມທາງເກາະນ້ອຍແຫ່ງນຶ່ງຊື່ ກາວດາ ພວກເຮົາໄດ້ມັດເຮືອນ້ອຍໄວ້ໂດຍຍາກ
- 17 ເມື່ອຍົກເຮືອນ້ອຍຂຶ້ນແລ້ວ ພວກເຮົາກໍເອົາເຊືອກມັດໂອບເຮືອສະເພົາ ແລະເພາະຢ້ານວ່າຈະຄຸງຫາດຊາຍຊື່ ຊີຣະຕີ ເຂົາຈຶ່ງລົດໃບເຮືອລົງເສັງແລ້ວຖືກໂຫລໄປຕາມລົມ
- 18 ຄັນຕົກມື້ຫນ້າມາເຂົາກໍຕັ້ງຕົ້ນຂົນຂອງບັນທຸກຖິ້ມເພາະຖືກພັດໄປມາຢ່າງເຕັມທີ່ດ້ວຍລົມພະຍຸໃຫຍ່
- 19 ແລະໃນວັນຖ້ວນສາມເຂົາໄດ້ເອົາເຄື່ອງໃຊ້ໃນເຮືອນຖິ້ມເສັງດ້ວຍມືຂອງເຂົາເອງ
- 20 ເມື່ອຕາເວັນແລະດາວບໍ່ໄດ້ສ່ອງແສງຫລາຍວັນແລ້ວ ແລະພວກເຮົາຍັງຖືກລົມພະຍຸໃຫຍ່ຢູ່ ຄວາມຫວັງທີ່ພວກເຮົາຈະລອດພົ້ນໄດ້ນັ້ນກໍຫມົດໄປ
- 21 ເມື່ອເຂົາອົດອາຫານມາເທິງແລ້ວ ໂປໂລຈຶ່ງຢືນຂຶ້ນຖ້າມາກາງພວກເຂົາເວົ້າວ່າ, “ທ່ານທັງຫລາຍເອີຍ, ພວກທ່ານຄວນໄດ້ຟັງເຮົາ ແລະບໍ່ຄວນອອກຈາກເກາະກະເຣເຕແລ້ວຈະໄດ້ພົ້ນຈາກອັນຕະຣາຍແລະຈາກການເສັງສິ່ງຂອງຢ່າງນີ້
- 22 ບັດນີ້ເຮົາກໍເຕືອນສະຕິທ່ານທັງຫລາຍໃຫ້ຊື່ນໃຈເທາະ ດ້ວຍວ່າໃນພວກທ່ານຈະບໍ່ມີຜູ້ໃດເສັງຊີວິດ ຈະເສັງກໍແຕ່ເຮືອເທົ່ານັ້ນ
- 23 ເພາະວ່າໃນຄືນນີ້ເອງມີເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາ ທີ່ເຮົາບົວລະບັດນັ້ນໄດ້ມາຢືນຢູ່ໃກ້ເຮົາ

- 24 ແລ້ວກ່າວວ່າ, “ໂປໂລເອີຍ, ຢ່າຊູ່ຍ້ານ ເຈົ້າຈະຕ້ອງເຂົ້າເຝົ້າກາຍຊາ ສ່ວນຄົນທັງປວງທີ່ຢູ່ໃນເຮືອກັບເຈົ້າ
ນັ້ນ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນຕາຍເພາະເຫັນແກ່ເຈົ້າ
  - 25 ເພາະສັນນັ້ນທ່ານທັງຫລາຍເອີຍ, ຈົ່ງຊື່ນໃຈເທາະ ເພາະເຮົາໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ ວ່າຈະເປັນໄປ
ເຫມືອນຢ່າງທີ່ຊົງກ່າວໄວ້ແກ່ເຮົານັ້ນ
  - 26 ແຕ່ພວກເຮົາກໍຈະຕ້ອງຄູງເກາະບ່ອນນຶ່ງ”
  - 27 ເມື່ອຖ້ວນຄົນທີ່ສືບສັ່ງພວກເຮົາກໍຍັງຖືກພັດມາໃນທະເລອາດຣິອາ ປະມານທ່ຽງຄືນພວກລູກເຮືອຄາດວ່າມາ
ໃກ້ບົກແລ້ວ
  - 28 ຄັນຍັງເບິ່ງນ້ຳກໍເຫັນວ່າເລິກຊາວວາ ແລະເມື່ອໄປຕື່ມຫນ້ອຍນຶ່ງກໍຍັງເບິ່ງອີກ ເຫັນວ່າເລິກສືບຫ້າວາ
  - 29 ເຂົາກໍຍ້ານວ່າພວກເຮົາຈະຕໍາຝັ່ງບ່ອນມີຫີນຈົ່ງຖິ້ມສມໍທາງທ້າຍສີ່ອັນ ແລ້ວພາກັນອ້ອນວອນຂໍໃຫ້ແຈ້ງງ່າຍ
  - 30 ເມື່ອພວກລູກເຮືອພຍາຍາມຈະອອກຫນີຈາກເຮືອ ເຂົາໄດ້ຢ່ອນເຮືອນ້ອຍລົງນ້ຳຕັ້ງຕິຈະຖິ້ມສມໍລົງທາງທົວ
ເຮືອ
  - 31 ໂປໂລຈົ່ງກ່າວແກ່ນາຍຮ້ອຍແລະພວກທະຫານວ່າ, “ຖ້າຄົນເຫລົ່ານີ້ບໍ່ຢູ່ໃນເຮືອແລ້ວ ທ່ານທັງຫລາຍຈະ
ພົ້ນບໍ່ໄດ້”
  - 32 ແລ້ວພວກທະຫານຈົ່ງຕັດເຊືອກທີ່ຜູກເຮືອນ້ອຍໃຫ້ຕົກນ້ຳໄຫລໄປເສັງ
  - 33 ເມື່ອໃກ້ຈະຮຸ່ງແຈ້ງ ໂປໂລໄດ້ເຊີນຊວນຄົນທັງປວງໃຫ້ຮັບປະທານອາຫານແລະກ່າວວ່າ, “ວັນນີ້ໄດ້ຄົບສືບ
ສີ່ວັນແລ້ວ ທີ່ທ່ານທັງຫລາຍລໍຄອຍຢູ່ ແລະອົດຢາກບໍ່ໄດ້ຮັບປະທານອາຫານອັນໃດຕລອດມາ
  - 34 ສັນນັ້ນເຮົາເຊີນຊວນທ່ານທັງຫລາຍໃຫ້ຮັບປະທານອາຫານເສັງ ເພາະການນີ້ເປັນທີ່ຮັກສາຊີວິດຂອງທ່ານ
ໃຫ້ພົ້ນ ດ້ວຍວ່າເສັ້ນຜົມຂອງຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານຈະບໍ່ເສັງໄປຈັກເສັ້ນດຽວ”
  - 35 ຄັນກ່າວຢ່າງນັ້ນແລ້ວໂປໂລຈົ່ງຢືບເອົາເຂົ້າຈີ່, ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຕໍ່ຫນ້າຄົນທັງປວງ ແລ້ວຫັກຕັ້ງຕົ້ນ
ຮັບປະທານ
  - 36 ສ່ວນຄົນທັງປວງກໍຊື່ນໃຈຂຶ້ນ ຈົ່ງຮັບປະທານອາຫານດ້ວຍ
  - 37 ອັນນຶ່ງເຮົາທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນເຮືອນັ້ນ ຮວມທັງຫມົດສອງຮ້ອຍເຈັດສິບຫົກຄົນ
  - 38 ເມື່ອຮັບປະທານອາຫານອີ່ມແລ້ວ ເຂົາໄດ້ຂົນເຂົ້າເປືອກຖິ້ມລົງທະເລເສັງເພື່ອໃຫ້ເຮືອເບົາຂຶ້ນ
- ເຮືອແຕກເສັງ**
- 39 ເມື່ອແຈ້ງແລ້ວເຂົາກໍບໍ່ຮູ້ວ່າເປັນແຜ່ນດິນອັນໃດ ແຕ່ເຂົາຫລຽວເຫັນອ່າວບ່ອນນຶ່ງທີ່ມີຫາດຈົ່ງຕົກລົງກັນວ່າ
ຖ້າເປັນໄດ້ຈະໃຫ້ເຮືອເຂົ້າຄູງຫາດນັ້ນ
  - 40 ເຂົາຈົ່ງຕັດສາຍສມໍຖິ້ມເສັງໃນທະເລ ແລ້ວກໍແກ້ເຊືອກທີ່ມັດໂທມ ແລະຊັກໃບຫົວເຮືອຂຶ້ນໃຫ້ຖືກລົມແລ່ນຊື່
ເຂົ້າໄປຫາຝັ່ງ
  - 41 ແຕ່ຄັນມາເຖິງຄອນບ່ອນນຶ່ງເຂົາກໍໃຫ້ເຮືອຄູງດິນເສັງ ຫົວເຮືອກໍຕິດແຫນ້ນອອກບໍ່ໄດ້ ແຕ່ທ້າຍເຮືອ ກໍແຕກ
ອອກດ້ວຍກຳລັງຂອງຟອງນ້ຳ

- 42 ພວກທະຫານປົກສາກັນວ່າຈະຂ້ານັກໂທດທັງຫລາຍເສັຽ ເພາະຍ້ານວ່າຈະມີຜູ້ໃດລອຍນ້ຳຫນີໄປໄດ້
- 43 ແຕ່ນາຍມີໃຈຢາກໃຫ້ໂປໂລພົ້ນຊີວິດ ຈຶ່ງຫ້າມພວກທະຫານບໍ່ໃຫ້ເຮັດຕາມຄວາມຄິດນັ້ນ ແລ້ວສັ່ງຄັນທັງ ຫລາຍທີ່ລອຍນ້ຳເປັນໂຕນລົງນ້ຳກ່ອນຈຶ່ງໄປຫາຝັ່ງ
- 44 ຝ່າຍຄົນທັງຫລາຍທີ່ເຫລືອນັ້ນ ລາງຄົນກໍລອຍເພື່ອໄມ້ແປ້ນ ລາງຄົນກໍລອຍເພື່ອທ່ອນໄມ້ທີ່ຫັກຈາກເຮືອ ດັ່ງນັ້ນຄົນທັງຫລາຍກໍລອດພົ້ນເຖິງຝັ່ງທຸກຄົນ

28. ໂປໂລເຖິງເກາະເມລີເຕ

- 1 ຄັນພົ້ນພັຍແລ້ວພວກເຮົາຈຶ່ງຮູ້ຈັກວ່າເກາະນັ້ນຊື່ ເມລີເຕ
- 2 ຝ່າຍຊາວປ່າທີ່ເກາະນັ້ນໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ພວກເຮົາຢ່າງຜິດທຳມະດາ ຄືເຂົາໄດ້ດັງໄຟຕ້ອນຮັບ ພວກເຮົາ ເພາະຝົນຕົກແລະຫນາວຫລາຍ
- 3 ເມື່ອໂປໂລເກັບຫລົວມັດນຶ່ງວາງໃສ່ໄຟ ງູພິດໂຕນຶ່ງອອກມາດ້ວຍຄວາມຮ້ອນ ຈຶ່ງຂົບມືໂປໂລທ້ອຍຢູ່
- 4 ເມື່ອຊາວປ່າໄດ້ເຫັນສັດສາຣະພິດຫ້ອຍຕິດຢູ່ໃນມືຂອງໂປໂລ ເຂົາກໍເວົ້າກັນວ່າ, “ຄົນຜູ້ນີ້ຄົງເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ ແທ້ ເຖິງແມ່ນວ່າເຂົາພົ້ນຈາກທະເລແລ້ວ ແຕ່ເວນກັມຍັງບໍ່ຍອມໃຫ້ພົ້ນຕາຍ”
- 5 ແຕ່ບັດນັ້ນໂປໂລໄດ້ສັ່ນສັດນັ້ນໃຫ້ຕົກໃສ່ໄຟ ສ່ວນທ່ານເອງບໍ່ມີອັນຕະຣາຍຢ່າງໃດ
- 6 ຝ່າຍເຂົາພວກນັ້ນກໍຄອຍເບິ່ງຄຶດວ່າຈະເຫັນທ່ານໃຂ້ຂຶ້ນ ຫລືລົ້ມຕາຍໃນທັນທີ ເມື່ອຄອຍເບິ່ງເທິງແລ້ວເລີຍ ບໍ່ເຫັນອັນໃດຜິດທຳມະດາຈັກຢ່າງເກີດຂຶ້ນແກ່ທ່ານ ເຂົາຈຶ່ງປ່ຽນໃຈເວົ້າວ່າທ່ານເປັນພຣະ
- 7 ອັນນຶ່ງຢູ່ໃກ້ບ່ອນນັ້ນມີທີ່ດິນຊຶ່ງເປັນຂອງບົບລີໂອ ຜູ້ໃຫຍ່ໃນເກາະນັ້ນ ທ່ານຜູ້ນີ້ໄດ້ຕ້ອນຮັບພວກເຮົາແລະ ລ້ຽງໄວ້ເປັນແຂກຢ່າງດີຕລອດສາມວັນ
- 8 ສ່ວນບົດຂອງບົບລີໂອນອນຢູ່ເປັນໃຂ້ແລະເປັນທ້ອງບົດ ໂປໂລຈຶ່ງເຂົ້າໄປຫາ ແລະເມື່ອໄຫວ້ອນແລ້ວກໍ ວາງມືໃສ່ທ່ານແລະເຮັດໃຫ້ດີພຍາດ
- 9 ຄັນເກີດມີມາຢ່າງນັ້ນແລ້ວ ຄົນອື່ນໆທີ່ເກາະນັ້ນຊຶ່ງມີພຍາດຕ່າງໆກໍມາຫາ ແລະເຂົາກໍດີເຫມືອນກັນ
- 10 ເຂົາໄດ້ໃຫ້ກຽດພວກເຮົາຫລາຍຢ່າງ ເມື່ອພວກເຮົາລາອອກໄປຈາກທີ່ນັ້ນ ເຂົາຈຶ່ງເອົາສິ່ງຂອງທີ່ພວກເຮົາ ຕ້ອງການມາໃສ່ເຮືອ

ໂປໂລເຖິງກຸງໂຮມ

- 11 ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ສາມເດືອນແລ້ວ ພວກເຮົາຈຶ່ງລົງເຮືອລຳນຶ່ງ ຊຶ່ງມາຈາກເມືອງອາເລັກຊັດເດັງທີ່ຄ້າງຢູ່ເກາະ ນັ້ນຕລອດຣະດູຫນາວ ມີຮູບ(ມິຖຸນ) “ຝາແຝດ” ເປັນເຄື່ອງຫມາຍ
- 12 ພວກເຮົາໄດ້ແວ່ທີ່ເມືອງຊີຣາກຸເຊ ຈອດຢູ່ທີ່ນັ້ນສາມວັນ
- 13 ຈາກທີ່ນັ້ນພວກເຮົາໄດ້ອ້ອມໄປເຖິງເມືອງເຣຄີອຸມ ມື້ຫນ້ານັ້ນລົມທົດໃຕ້ກໍພັດມາ ແລະວັນຖ້ວນສອງພວກ ເຮົາໄດ້ມາເຖິງເມືອງໂປຕີໂອລອຍ

- 14 ທີ່ນັ້ນເຮົາພົບພວກພີ່ນ້ອງ ແລະຖືກເຊີນໃຫ້ພັກຢູ່ກັບເຂົາເປັນເວລາເຈັດວັນ ແລ້ວພວກເຮົາກໍໄປເຖິງກຸງໂຮມ
- 15 ຄັນພວກພີ່ນ້ອງໃນກຸງໂຮມໄດ້ຍິນຂ່າວເຖິງພວກເຮົາ ເຂົາຈຶ່ງອອກມາຫາພວກເຮົາທີ່ຕະລາດອັບປີໂອທີ່ສາລາສາມຫລັງ ເມື່ອໂປໂລໄດ້ເຫັນເຂົາແລ້ວຈຶ່ງຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ ແລະມີໃຈຊື່ນບານຂຶ້ນ
- 16 ຄັນພວກເຮົາເຂົ້າໃນກຸງໂຮມແລ້ວ ເຂົາໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ໂປໂລຢູ່ຄົນດຽວຕ່າງຫາກ ໂດຍໃຫ້ມີທະຫານຄົນນຶ່ງຍາມຮັກສາໄວ້

ໂປໂລປະກາດໃນກຸງໂຮມ

- 17 ຄັນລ່ວງໄປໄດ້ສາມວັນແລ້ວ ໂປໂລໄດ້ເຊີນພວກຜູ້ໃຫຍ່ໃນພວກຍົວມາປະຊຸມກັນ ເມື່ອມາພ້ອມຫນ້າກັນ ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, “ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົານີ້ບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດສິ່ງໃດຕໍ່ພົລເມືອງຫລືຜິດຕໍ່ທັມນຽມຂອງບັນພະບຸຣຸດ ເຮົາກໍຍັງຕ້ອງຖືກເປັນນັກໂທດມາຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະຖືກມອບໃຫ້ຢູ່ໃນມືຂອງຊາວໂຮມ
- 18 ຄັນພວກນັ້ນໄດ້ໃຕ້ສວນເຮົາແລ້ວກໍຢາກປ່ອຍເຮົາເສັງ ເພາະບໍ່ມີເຫດອັນທີ່ເຮົາຄວນຈະຕາຍ
- 19 ແຕ່ເມື່ອພວກຍົວເວົ້າຄັດຄ້ານ ເຮົາກໍຈຳເປັນຕ້ອງອຸທອນເຖິງກາຍຊາ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນວ່າເຮົາມີອັນໃດຈະພ້ອງຊົນຮ່ວມຊາດຂອງເຮົາ
- 20 ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫລະ, ເຮົາຈຶ່ງເຊີນທ່ານທັງຫລາຍມາເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນຫນ້າ ແລະເວົ້າກັບພວກທ່ານ ເພາະທີ່ເຮົາຖືກລ່າມໂສ້ນີ້ກໍເນື່ອງດ້ວຍຄວາມຫວັງຂອງຊົນຊາດອິສຣາເອນ”
- 21 ເຂົາຈຶ່ງຕອບທ່ານວ່າ, “ຝ່າຍພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຈົດໝາຍຈາກແຂວງຢູດາຍກ່າວເຖິງທ່ານ ແລະບໍ່ມີພີ່ນ້ອງຜູ້ນຶ່ງຜູ້ໃດມາຮາຍງານຫລືກ່າວສິ່ງບໍ່ດີກ່ຽວກັບທ່ານ
- 22 ແຕ່ເຮົາທັງຫລາຍເຫັນສົມຄວນຟັງທ່ານ ວ່າທ່ານຄິດເຫັນຢ່າງໃດເພາະຝ່າຍນິກາຍນີ້ ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຖືກຂັດຂວາງທຸກທີ່ທຸກປ່ອນ”
- 23 ເມື່ອເຂົານັດພົບກັບທ່ານ ຄົນຈຳນວນຫລາຍກວ່າ ເກົ່າໄດ້ມາຫາທີ່ປ່ອນພັກຂອງທ່ານ ທ່ານຈຶ່ງກ່າວອະທິບາຍແກ່ເຂົາຕັ້ງແຕ່ເຊົ້າຈົນຄໍ່າ ເປັນພຍານເຖິງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະຊັກຊວນໃຫ້ເຂົາຮັບເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູ ໂດຍໃຊ້ຂໍ້ຄວາມຈາກພຣະບັນຍັດຂອງໂມເຊ ແລະຈາກພຣະຄໍາພີຂອງຜູ້ປະກາດພຣະທັມເປັນຫລັກ
- 24 ລາງຄົນກໍຍອມຄຳທີ່ທ່ານກ່າວນັ້ນ ແຕ່ລາງຄົນກໍບໍ່ເຊື່ອ
- 25 ເມື່ອຄວາມເຫັນບໍ່ລົງລອຍກັນເຂົາຈຶ່ງລາຈາກກັນໄປ ຫລັງຈາກໂປໂລໄດ້ກ່າວຄຳນຶ່ງຕື່ມອີກວ່າ, “ພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດໄດ້ຊົງກ່າວກັບບັນພະບຸຣຸດຂອງທ່ານທັງຫລາຍດ້ວຍເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຢ່າງຖືກຕ້ອງດີແລ້ວ
- 26 ວ່າ, “ຈົ່ງໄປຫາພົລເມືອງນີ້ແລະກ່າວວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ຍິນແທ້ ແຕ່ຈະບໍ່ເຂົ້າໃຈຈັກເທື່ອ ຈະໄດ້ເຫັນແທ້ ແຕ່ຈະບໍ່ໄດ້ສັງເກດຈັກເທື່ອ

- 27 ດ້ວຍວ່າໃຈຂອງພິລເມືອງນີ້ກໍປົກຫນາ ຫຼືກໍຫນັກ, ຕາຂອງເຂົາກໍຫລັບເສັງ ຢ້ານວ່າເຂົາຈະສັງເກດດ້ວຍຕາ ແລະຈະໄດ້ຍິນດ້ວຍບາງ ແລະຈະຮູ້ດ້ວຍ ໃຈ ແລ້ວຈະຕ່າວກັບມາ ແລະເຮົາຈະເຮັດໃຫ້ເຂົາດີ”
- 28 ເຫດສັນນີ້ທ່ານທັງຫລາຍຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ການທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງໂຜດໃຫ້ພົ້ນນັ້ນກໍຖືກນຳໄປເຖິງຄົນຕ່າງຊາດແລ້ວ ເຂົານັ້ນແຫລະ, ຈະຮັບຟັງ”
- 29 (ເມື່ອໂປໂລກ່າວຄຳເຫລົ່ານີ້ແລ້ວ ພວກຍິວກໍຈາກໄປ ແລະກຳລັງຖຽງກັນເອງຢູ່)
- 30 ໂປໂລໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນເຮືອນທີ່ຕົນເຊົ່າເອງ ແລະໄດ້ຕ້ອນຮັບຄົນທັງປວງທີ່ມາຫາ
- 31 ທັງປະກາດຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະສັ່ງສອນເຮືອງອັນກຽວກັບພຣະອົງເຈົ້າເຢຊູຄຣິດຢ່າງເປີດເຜີຍ ໂດຍບໍ່ມີການຂັດຂວາງ